

BUTLLETÍ OFICIAL

del

PARLAMENT

de les

ILLES BALEARS

DL. PM. 558-1983

Fq.Con.núm. 33/28

28 de juliol de 2017

IX legislatura

Núm. 105

SUMARI

0. DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT

A) Acord de convocatòria de sessió plenària extraordinària sol·licitada per catorze diputats dels Grups Parlamentaris Popular, El Pi-Proposta per les Illes Balears i Mixt (RGE núm. 8849/17). 5426

B) Acord de convocatòria de sessió plenària extraordinària sol·licitada per trenta-un diputats dels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca (RGE núm. 8851/17). 5426

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

A) Llei de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges. 5426

B) Llei de modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears. 5442

C) Llei de modificació de la Llei per la qual es modifica la Compilació de dret civil de les Illes Balears. 5446

D) Llei de modificació de la Llei d'accessibilitat universal de les Illes Balears. 5461

E) Llei de modificació de la Llei de regulació de les corregudes de toros i de protecció dels animals a les Illes Balears. 5479

1.2. TEXTOS DEBATUTS

1.2.2. RESPOSTES A PREGUNTES FORMULADES EN EL PLE

A) RGE núm. 7885/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a personal de l'Íbsalut durant aquest estiu. 5484

- B) RGE núm. 7887/17, de la diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de les ajudes del PDR als pagesos de les Illes Balears. [5484](#)
- C) RGE núm. 7890/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transparència en la tramesa de documentació per part del Govern. [5484](#)
- D) RGE núm. 8490/17, de la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprofitament d'enquestes per adoctrinar els escolars en contra de la realitat d'Espanya. [5484](#)
- E) RGE núm. 8492/17, del diputat Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada d'imposts. [5484](#)
- F) RGE núm. 8491/17, de la diputada Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació del servei SEPAP. [5484](#)
- G) RGE núm. 8416/17, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a energies renovables. [5484](#)
- H) RGE núm. 8485/17, del diputat Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior. [5484](#)
- I) RGE núm. 8447/17, de la diputada María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a edifici Joan Crespí. [5484](#)
- J) RGE núm. 8415/17, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a turisme incívic. [5484](#)
- K) RGE núm. 8494/17, de la diputada Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació dels ajuntaments en la convocatòria del Pla anual d'impuls del turisme sostenible. [5484](#)
- L) RGE núm. 8448/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a transport sanitari urgent des de Menorca. [5484](#)
- M) RGE núm. 8487/17, del diputat Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a limitació de turistes. [5484](#)
- N) RGE núm. 8488/17, del diputat Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contractació temporal fraudulenta. [5484](#)
- O) RGE núm. 8489/17, de la diputada Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a plans d'inspecció de treball. [5484](#)
- P) RGE núm. 7891/17, del diputat Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el Pla hidrològic. [5485](#)
- Q) RGE núm. 8836/17, de la diputada Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'exercici de la docència en els centres Cervantes i Vara de Rei de Sant Antoni. [5485](#)
- R) RGE núm. 8837/17, de la diputada María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la gestió de les oposicions dels docents. [5485](#)
- S) RGE núm. 8838/17, de la diputada María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obtenció del títol d'ESO amb dues assignatures suspeses. [5485](#)
- T) RGE núm. 8839/17, del diputat Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa al senyal de TDT a zones fosques de la zona nord d'Eivissa. [5485](#)
- U) RGE núm. 8794/17, de la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a saturació de les urgències hospitalàries. [5485](#)
- V) RGE núm. 8833/17, de la diputada Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a renda social garantida. [5485](#)
- W) RGE núm. 8795/17, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a negociacions sobre el REB. [5485](#)

X) RGE núm. 8848/17, de la diputada Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indemnitzacions derivades de la Llei 4/2008. 5485

1.5. INFORMACIONS

A) Designació d'un membre del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. 5485

B) Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial lliure de bosses d'un sol ús. 5485

C) Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple RGE núm. 8486/17 i 8496/17. 5486

D) Rebuig de l'escrit RGE núm. 8535/17, de sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu de les Illes Balears sobre el Dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges. 5486

E) Decaïment de la Pregunta amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple RGE núm. 7888/17. 5486

F) Retirada de la Proposició de llei RGE núm. 3206/16, per modificar la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 5487

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

A) RGE núm. 8873/17, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a places turístiques a Platja de Palma. 5487

B) RGE núm. 9092/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les habitacions destinades al personal sanitari a l'antic Can Misses (1). 5487

C) RGE núm. 9095/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les habitacions destinades al personal sanitari a l'antic Can Misses (2). 5487

D) RGE núm. 9096/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preu de les habitacions de l'antic Can Misses (1). 5487

E) RGE núm. 9097/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preu definitiu de les habitacions de l'antic Can Misses. 5487

F) RGE núm. 9098/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudi econòmic en relació amb el preu definitiu de les habitacions de l'antic Can Misses. 5488

G) RGE núm. 9099/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ocupació de les habitacions de l'antic Can Misses. 5488

H) RGE núm. 9107/17, de la diputada Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renda social garantida en el mes de juny de 2017. 5488

I) RGE núm. 9141/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Mallorca. 5488

J) RGE núm. 9142/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos bàsics de policia a Eivissa. 5488

K) RGE núm. 9143/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos bàsics de policia a Menorca. 5488

L) RGE núm. 9144/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudiants d'Eivissa del curs de policia 2017 que han rebut beques. 5488

M) RGE núm. 9145/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudiants de Menorca del curs de policia 2017 que han rebut beques. 5489

- N) RGE núm. 9146/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitats percebudes per traslladar-se a Mallorca per al curs bàsic de policia. 5489
- O) RGE núm. 9147/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Eivissa. 5489
- P) RGE núm. 9148/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Formentera. 5489
- Q) RGE núm. 9149/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Menorca. 5489
- R) RGE núm. 9150/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Mallorca. 5489
- S) RGE núm. 9151/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa d'Eivissa. 5489
- T) RGE núm. 9152/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Menorca. 5490
- U) RGE núm. 9153/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Formentera. 5490
- V) RGE núm. 9155/17, de la diputada Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions responsables per comercialitzar estades turístiques a habitatges. 5490
- W) RGE núm. 9156/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Eivissa. 5490
- X) RGE núm. 9157/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Mallorca. 5490
- Y) RGE núm. 9158/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Menorca. 5490
- Z) RGE núm. 9159/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Formentera. 5490
- AA) RGE núm. 9161/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a responsable d'infermeria d'Atenció Primària del Verge del Toro. 5491
- AB) RGE núm. 9162/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a responsable d'infermeria d'Atenció Primària Canal Salat. 5491
- AC) RGE núm. 9163/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a supervisor/a d'Unitat d'urgències hospitalàries del Mateu Orfila. 5491
- AD) RGE núm. 9164/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a supervisor/a d'Unitat d'urgències d'hospitalització de cirurgia, oftalmologia i urologia del Mateu Orfila. 5491
- AE) RGE núm. 9165/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a supervisor/a d'Unitat d'urgències d'hospitalització de pediatria i obstetrícia/ginecologia del Mateu Orfila. 5491

3.17. INFORMACIÓ

- A) Habilitació de dia 24 de juliol de 2017 per tal de dur a terme les sessions plenàries extraordinàries sol·licitades mitjançant els escrits 8849/17 i 8851/17. 5492
- B) Correcció d'errada advertida a les versions catalana i castellana de la Llei 2/2017, de 27 de juny, de declaració del Parc Natural Marítimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos (BOIB núm. 81, de 4 de juliol de 2017). 5492

4. INFORMACIONS

A) Resolució en relació amb la constitució d'una borsa ordinària d'interins d'assessors facultatius del Parlament de les Illes Balears, especialitat en informació i comunicació. [5492](#)

0. DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT

0.5. INFORMACIÓ

Ordre de Publicació

A)

Acord de convocatòria de sessió plenària extraordinària sol·licitada per catorze diputats dels Grups Parlamentaris Popular, El Pi-Proposta per les Illes Balears i Mixt (RGE núm. 8849/17).

La Diputació Permanent del Parlament de les Illes Balears, a la primera sessió de dia 24 de juliol de 2017, acordà, per unanimitat, de convocar per al dia d'avui, la sessió plenària extraordinària esmentada, amb l'ordre del dia següent:

Punt únic. Preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple:

1. **RGE núm. 7891/17**, del diputat Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació al Pla hidrològic.
2. **RGE núm. 7888/17**, de la diputada Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat de l'aparcament de Son Espases.
3. **RGE núm. 8836/17**, de la diputada Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'exercici de la docència als centres Cervantes i Vara de Rei a Sant Antoni.
4. **RGE núm. 8837/17**, de la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les oposicions dels docents.
5. **RGE núm. 8838/17**, de la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obtenció del títol d'ESO amb dues assignatures suspeses.
6. **RGE núm. 8839/17**, del diputat Miquel A. Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a senyal de TDT a zones fosques de la zona nord d'Eivissa.
7. **RGE núm. 8794/17**, de la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a saturació de les urgències hospitalàries.
8. **RGE núm. 8833/17**, de la diputada Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a renda social garantida.
9. **RGE núm. 8795/17**, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a negociacions sobre el REB.
10. **RGE núm. 8848/17**, de la diputada Margarita prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indemnitzacions derivades de la Llei 4/2008.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Ordre de Publicació

B)

Acord de convocatòria de sessió plenària extraordinària sol·licitada per trenta-un diputats dels Grups

Parlamentaris Podem Illes balears, Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca (RGE núm. 8851/17).

La Diputació Permanent del Parlament de les Illes Balears, a la segona sessió de dia 24 de juliol de 2017, acordà, per unanimitat, de convocar per al dia d'avui, la sessió plenària extraordinària esmentada, amb l'ordre del dia següent:

Punt únic. Retirada de la **Proposició de llei RGE núm. 3206/16**, de modificació de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la quarta sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, aprovà la Llei de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

A)

LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 8/2012, DE 19 DE JULIOL, DEL TURISME DE LES ILLES BALEARS, RELATIVA A LA COMERCIALIZACIÓ D'ESTADES TURÍSTIQUES A HABITATGES

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 30.11 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears disposa que el turisme és una competència exclusiva de la comunitat autònoma, en atenció a l'article 148.1.18a de la Constitució, que es refereix a la promoció i a l'ordenació del turisme en l'àmbit territorial respectiu. Per tant, des que el Reial Decret 3401/1983, de 23 de novembre, va aprovar el traspàs de les funcions i els serveis en matèria de turisme de l'Estat a les Illes Balears, la comunitat autònoma ha exercit aquesta competència, tant des d'un punt de vista d'ordenació material com d'elaboració de normativa.

També és important esmentar l'article 24 de l'Estatut d'Autonomia, que disposa que els poders públics de la comunitat autònoma han de reconèixer l'activitat turística com a element econòmic estratègic i que el foment i l'ordenació de l'activitat turística s'han de dur a terme amb l'objectiu de

fer-les compatibles amb el respecte al medi ambient, al patrimoni cultural i al territori.

Aquesta competència exclusiva en turisme ha permès dur a terme una regulació dels allotjaments turístics de les Illes Balears i també dels habitatges que es comercialitzen turísticament. Així, cal destacar la Llei 2/1999, de 24 de març, general turística, que regulava i configurava els habitatges turístics de vacances com a allotjaments turístics; la Llei 2/2005, de 22 de març, de comercialització d'estades turístiques a habitatges, que va dur a terme la regulació de certs habitatges, ja no com a allotjaments turístics, sinó com a habitatges objecte de comercialització turística; i la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, que també configura amb caràcter general aquest tipus d'activitat com una comercialització turística d'habitatges, però des de la definició clara del fet que es tracta d'habitatges d'ús residencial. Les dues primeres normes només permetien la comercialització turística a habitatges unifamiliars aïllats, però la Llei 8/2012 va ampliar les possibilitats als habitatges aparellats sotmesos al règim de propietat horitzontal i als habitatges unifamiliars entre mitgeres sempre que fossin únics a la parcel·la.

II

Amb la modificació que es duu a terme amb aquesta llei es tracta de fer encaixar també en les possibilitats de comercialització d'estades turístiques els habitatges residencials sotmesos al règim de propietat horitzontal -o edificis plurifamiliars-, més enllà dels coneguts com a edificis aparellats sobre parcel·la comuna, que ja estaven permesos. En tots els casos, aquesta regulació no pot obviar les diverses problemàtiques que la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial pot comportar, per la qual cosa s'estableixen uns límits i unes formalitats legals relacionats bàsicament amb la salvaguarda del dret al domicili lliure d'immissions, l'urbanisme, l'ordenació del territori i el medi ambient adequat.

Com a punt de partida de la modificació que es duu a terme, s'ha d'indicar el canvi del concepte d'empreses comercialitzadores d'estades turístiques a habitatges. Es pretén recollir el que la mateixa Llei d'arrendaments urbans, en l'article 5.e), exclou del seu àmbit d'aplicació i remet a les normatives turístiques. Cal observar, en tots els casos, que s'exigeix finalitat lucrativa, la qual cosa exclou del concepte d'habitatge comercialitzat turísticament supòsits com ara la cessió temporal i gratuïta d'un habitatge i els intercanvis d'habitatges amb finalitats turístiques, entre d'altres.

Pel que fa als límits indicats abans, prenent en consideració el gran nombre de noves altes d'habitatges comercialitzats turísticament que hi ha hagut en els darrers anys, i en previsió d'incorporar en aquesta llei la comercialització turística en habitatges sotmesos al règim de propietat horitzontal, es fa imprescindible un control d'aquesta activitat des dels punts de vista urbanístic, territorial, mediambiental i tributari. S'ha de prestar especial atenció a les repercussions que aquesta pot suposar sobre la configuració dels barris o les zones on es concentri l'oferta i en la convivència pacífica en aquests, a més de l'existència d'infraestructures adequades i, a escala general, en el fet d'evitar una pujada de preus de l'arrendament o de l'habitatge, així com en la manca d'oferta d'aquest per a la població resident.

Un altre aspecte que recull la modificació que du a terme aquesta llei està relacionat amb el sostre de places turístiques en allotjaments turístics i amb les places objecte de comercialització turística en habitatges d'ús residencial, atès que en els darrers anys s'ha detectat una enorme pressió sobre el territori, les carreteres, les infraestructures, el medi ambient i els recursos hídrics i energètics entre d'altres.

Per aquest motiu, es fa necessari el fet d'establir de manera real un sostre o límit màxim de places turístiques que ha de ser determinat per les legalment existents més les integrades en les borses de places turístiques de què disposin les administracions turístiques. Aquest sostre, podrà ser modificat pels plans territorials insulars (PTI) i, si escau, pels plans d'intervenció en àmbits turístics (PIAT).

Es aquests casos, la determinació del nombre màxim de places turístiques tindrà en compte la capacitat d'acollida que es determini a cada illa segons criteris ambientals, poblacionals i d'ordenació del territori, tal i com assenyala l'Organització Mundial del Turisme (OMT), i que es corresponen amb el nivell d'afluència turística i d'equipaments que pot assumir una regió per a una satisfacció més gran dels seus visitants sense que suposi una repercussió important en els seus recursos, en la capacitat de gestió i en la qualitat de vida dels seus habitants. Aquests instruments podran determinar també l'existència de dues borses de places turístiques: una per a allotjaments turístics i l'altra per a estades turístiques a habitatges.

Així, és important observar que la limitació o el sostre màxim de places turístiques a l'arxipèlag balear no és nova. Ja està recollida en l'ordenament jurídic propi des del Decret 9/1998, de 23 de gener, de mesures transitòries relatives al procediment d'expedició d'autoritacions prèvies i d'obertura de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques. Posteriorment, en la Llei 2/1999 i, actualment, en la Llei 8/2012. Totes aquestes normes ja supeditaven i supediten l'obertura de nous establiments d'allotjament turístic o l'ampliació dels existents a l'aportació de places turístiques d'establiments que es donin de baixa definitiva o adquirides als òrgans gestors de places. Per tant, aquesta modificació manté aquesta exigència, però elimina el gran nombre d'excepcions que hi havia, alhora que possibilita que els PIAT o els PTI puguin determinar altres xifres.

Es manté en tots els casos l'excepcionalitat que ja hi havia per a l'illa de Menorca, ateses les seves peculiaritats en la matèria.

També, i en aquesta línia d'evitar una saturació turística no desitjable ni sostenible, s'eliminen determinades excepcions a la ràtio mínima de places per metre quadrat de parcel·la i es mantenen només per als establiments que no es podrien entendre sense aquesta.

Tornant al control esmentat abans de caràcter territorial i urbanístic relatiu a les estades turístiques a habitatges residencials, aquest passa, en primer lloc, per una delimitació de zones aptes per poder dur a terme la comercialització turística. Aquesta zonificació, l'han de dur a terme els consells insulars i l'Ajuntament de Palma respecte de les zones en què, justificadament i tenint en compte les peculiaritats de les infraestructures, la densitat poblacional o altres criteris insulars, es consideri que aquesta dedicació extraordinària dels edificis residencials resulta compatible amb l'ús ordinari d'habitatge

que els caracteritza. Això sí, serà necessari en aquest procediment sol·licitar l'informe als ajuntaments.

Al marge d'això i pel que fa a la comercialització d'estades turístiques duta a terme a habitatges residencials sotmesos al règim de propietat horitzontal, i als de les tipologies que es determinin reglamentàriament, es considera necessari fixar, per raons urbanístiques, un límit addicional de temporalitat per a l'exercici de l'activitat. Aquest permís seria renovable mitjançant la presentació d'una comunicació i d'un certificat d'adquisició temporal de places, però sempre que es continuassin complint tots els requisits legals en el moment de la renovació, com, per exemple, que la zona on s'ubicassin continuàs sent una zona apta per a la comercialització d'estades turístiques a habitatges residencials. Això, perquè amb aquesta llei es regula de manera específica, per primera vegada a les Illes Balears, la possibilitat amb condicions de comercialització turística d'aquests habitatges, en els quals, per tant, es durà a terme una activitat de caràcter residencial turístic juntament amb l'estrictament residencial, la qual cosa, sumada a la generalment major densitat poblacional per solar respecte d'altres tipologies, condueix a la necessitat que el legislador prevegi la possibilitat que les zones on es permeti o els criteris urbanístics o territorials que s'estableixin es puguin anar adaptant a les problemàtiques i necessitats urbanístiques que puguin anar sorgint, i, en conseqüència, aquests habitatges que ofereixin estades turístiques estiguin sempre supeditats a la permissivitat o no d'aquests instruments, sense que la no possibilitat de renovació pugui generar drets, inclòs el dret a indemnitzacions.

Pel que fa a l'establiment de les zones aptes, s'ha de recordar que els consells insulars són les institucions de govern de cada una de les illes, alhora que són institucions de la comunitat autònoma i gaudeixen d'autonomia en la gestió dels seus interessos d'acord amb la Constitució, l'Estatut i les lleis del Parlament en el seu àmbit territorial. Concretament, pel que fa a l'àmbit urbanístic i territorial, d'acord amb l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia, els consells insulars tenen atribuïdes, en qualitat de competències pròpies, les matèries d'urbanisme, habitabilitat i ordenació del territori, amb el litoral inclòs.

El tractament peculiar del municipi de Palma es fonamenta en la condició de capital, sense oblidar-ne l'elevada població, raó per la qual la Llei de capitalitat ja li atorga unes competències urbanístiques singulars.

Ateses les peculiaritats geogràfiques i administratives de Formentera, conformement a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, es reconeix el seu règim singular juridicoadministratiu i competencial.

En tot cas, serà necessari en el procés de zonificació un període d'informació pública amb la possibilitat de fer al·legacions, així com la sol·licitud d'informe amb caràcter preceptiu a cada ajuntament, ateses les seves competències en urbanisme atribuïdes per l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases de règim local.

També es disposa que, reglamentàriament, es poden establir condicions urbanístiques específiques, i, així mateix, que els diferents instruments d'ordenació territorial i urbanística poden establir altres condicions per als habitatges d'ús residencial objecte de comercialització d'estades turístiques, evidentment

en l'àmbit i amb l'abast limitat d'aquests instruments: l'ordenació territorial i la urbanística.

Així mateix, tenint en compte la necessitat de protegir adequadament el medi ambient i fer un ús sostenible de les infraestructures i dels recursos de les Illes Balears, així com de protecció dels turistes i les turistes com a persones consumidores i usuàries, s'exigeix a tots els habitatges residencials que vulguin comercialitzar estades turístiques el requisit de disposar d'una concreta certificació energètica, en funció de l'antiguitat de l'immoble. Així mateix, es determina que només podran presentar noves declaracions responsables d'inici d'activitat turística els propietaris que disposin de mesuradors o comptadors individuals d'aigua, i d'altres subministraments energètics, si escau.

De la mateixa manera i per raons de protecció de l'accés de la població de les Illes a un habitatge, es fixa la prohibició de comercialització turística als habitatges en règim de protecció oficial o preu taxat o que hi hagin estat sotmesos.

D'altra banda, s'ha de fer esment específicament a una exigència d'antiguitat que es requerirà als habitatges d'ús residencial que vulguin, a partir d'ara, presentar les declaracions responsables per comercialitzar-hi estades turístiques, que serà de cinc anys durant els quals, a més, l'ús haurà d'haver estat residencial privat. Això, perquè, com diu el mateix concepte, han de ser habitatges d'ús residencial i, per tant, hi ha d'haver una consolidació prèvia i real d'aquest ús residencial abans de poder ser comercialitzats turísticament. Es tracta d'evitar saturacions, especulacions urbanístiques i altres perjudicis a l'interès general.

Amb caràcter general, i atesa la protecció especial que ha de tenir, es prohibeix dur a terme noves altes d'habitatges residencials comercialitzats turísticament en sòl rústic protegit. Els PTI o PIAT a cada illa podran establir altres previsions de forma motivada.

Pel que fa a les consideracions esmentades abans i la relació d'aquestes amb la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior, el considerant número 9 de la Directiva determina que aquesta no s'aplica a les normes relatives a ordenació del territori, urbanisme i ordenació rural. Així mateix, els articles 9 i següents de la mateixa Directiva permeten limitar l'accés a una activitat de serveis i el seu exercici si està justificat per raons imperioses d'interès general (RIIG), entre les quals es troben, d'acord amb l'article 4.8, la protecció de les persones consumidores, la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà o els objectius de política social, entre d'altres.

Cal esmentar que també es modifiquen diversos articles de la Llei 8/2012 per procurar que els comercialitzadors d'habitatges turístics tinguin cura que la clientela allotjada conegui i respecti les normes de convivència, en particular les que puguin constar en les normes de règim interior de la comunitat de propietaris en casos d'habitatges sotmesos a propietat horitzontal, i que facin una utilització adequada dels serveis i de les coses comunes, de manera que no es produeixin vulneracions de drets de la resta de persones propietàries o residents a l'immoble.

Així mateix, es disposa que la capacitat dels habitatges s'ha de correspondre amb la determinada en la cèdula d'habitabilitat

o en el document anàleg que pugui expedir l'administració insular competent.

Tornant estrictament als habitatges d'ús residencial sotmesos al règim de propietat horitzontal, s'ha d'esmentar que és cert que l'article 33 de la Constitució reconeix, en la secció dels drets i deures de la ciutadania, el dret a la propietat privada, la qual cosa es podria considerar que concedeix el dret a qualsevol ús de l'immoble, però també és cert que el dret a la propietat privada neix delimitat per la seva funció social. Per això, no tan sols diferents configuracions legals que tinguin a veure amb l'urbanisme, l'ordenació del territori, el medi ambient, etc., poden limitar el dret de propietat, sinó que també les relacions de veïnatge (com ara les comunitats de propietaris) poden limitar-lo, ateses raons diverses. Aquestes raons poden afectar fins i tot drets constitucionals fonamentals, com són el dret a la intimitat personal i familiar, el dret a la seguretat dels residents habituals o el dret al medi ambient adequat. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que les persones usuàries d'estades turístiques aniran canviant cada pocs dies o setmanes; que tindran accés a zones comunes i en faran ús; que els seus usos i la dinàmica horària podrien no coincidir amb els dels residents habituals, etc.

Ateses aquests efectes directes sobre el veïnat resident i amb independència de la possibilitat d'interposició de les accions que la Llei 49/1960, de 21 de juliol, de propietat horitzontal, en l'article 7.2, atorga a les comunitats de propietaris, s'imposa la necessitat que els poders públics procurin, mitjançant una intervenció delimitadora general, no només intentar reforçar el deure de vigilància o control dels comercialitzadors respecte de la clientela i impedir que es produeixin molèsties, sinó vetllar perquè la resta de membres de la comunitat de propietaris puguin tenir una potestat efectiva de decisió respecte de la possibilitat d'admetre o no la comercialització turística d'un o de diversos habitatges pertanyents a la comunitat, cosa que els afectarà directament. S'ha de partir de la idea que aquesta possibilitat genèrica a edificis sotmesos a propietat horitzontal és nova a l'arxipèlag i, per tant, la manca de previsió expressa respecte d'això en els títols constitutius o els estatuts de les comunitats de propietaris pot ser freqüent. Això condueix a la necessitat de dotar les persones propietàries en règim de propietat horitzontal, per mitjà d'una llei, d'instruments realment clars i efectius per determinar si es permet o no la comercialització turística a l'edifici, la qual cosa passa per atendre, no tan sols el que disposin el títol constitutiu o els estatuts, sinó per reconèixer capacitat efectiva als acords presos vàlidament per les juntes de propietaris respecte d'això.

Per tant, aquesta norma parteix d'exigir que en primer lloc cal atènyer-se al que puguin determinar els estatuts, en el sentit que si determinen la no possibilitat d'ús dels immobles per a ús diferent del d'habitatge, no es podrà dur a terme la comercialització turística. També estableix que, si admeten expressament la possibilitat de comercialització turística, aquesta es podrà dur a terme. Per a la modificació d'aquestes previsions caldrà ajustar-se al règim determinat en la Llei 49/1960, de 21 de juliol, de propietat horitzontal. En el cas que els estatuts no estableixin cap d'aquestes previsions, la norma adverteix que per permetre dur a terme comercialitzacions turístiques caldrà sotmetre's a un acord de la majoria de propietaris, pres de conformitat amb el que determina l'article 17.7 de la Llei 49/1960, de 21 de juliol, de propietat horitzontal.

La base competencial per dur a terme aquestes determinacions és, d'una banda, la competència exclusiva en turisme -article 30.11 de l'Estatut d'Autonomia-, que ja ha permès a aquesta comunitat dictar en la mateixa normativa turística reguladora de les estades turístiques gran quantitat de normativa amb contingut jurídic civil —així, la referent al règim jurídic dels usuaris d'estades turístiques, la mateixa qualificació com a habitatges turístics d'aquells en els quals es produeix una cessió temporal de l'ús de la totalitat de l'habitatge amb determinada tipologia, etc. L'altre fonament competencial es troba en l'article 30.27 de l'Estatut d'Autonomia, que determina com a competència exclusiva de la comunitat autònoma el desenvolupament del dret civil propi, sempre que no entri en determinades competències que es reserven a l'Estat. En aquest sentit, al marge de la regulació civil continguda en la regulació turística, s'ha d'esmentar l'existència de dret civil propi de les Illes Balears relatiu a la propietat i altres drets reals.

Tots els requisits esmentats que s'imposen a la comercialització d'estades turístiques constitueixen una regulació completa d'aquest tipus d'activitat turística. No obstant això, molts dels requisits que recull el text de la llei són d'aplicació supletòria a la regulació que pugin fer-ne les administracions amb competència en ordenació turística, atès que en la mateixa llei ja es preveu que determinats aspectes s'hauran de fixar reglamentàriament i que l'establert a la llei només s'aplicarà en defecte de reglament.

S'ha d'esmentar, així mateix, que aquesta modificació afecta també les sancions als habitatges d'ús residencial objecte de comercialització turística que no hagin presentat la declaració responsable per dur-la a terme, i això en atenció als grans perjudicis ja detectats que fa aquest tipus d'oferta il·legal a la població en general de les Illes Balears, atès que provoca manca d'oferta d'immobles destinats a satisfer les necessitats permanents d'habitatge, la qual cosa és especialment sensible en determinats nuclis de l'arxipèlag; un encariment de preus, tant de lloguer com de venda; frau fiscal; i alteracions de l'ordre públic i la convivència. Les sancions imposades fins ara, si bé ja podien entrar en el rang que aquesta norma disposa, en la pràctica no eren imposades per les diferents administracions competents, sinó que s'optava per aplicar-ne el rang més baix, la qual cosa s'ha demostrat que no és una eina adequada per combatre una problemàtica tan perjudicial. Per tant, aquesta modificació pretén que les sancions a l'oferta il·legal s'apliquin en el seu tram més alt i que es doni a les administracions, en tots els casos, un marge suficientment ampli de valoració i aplicació en el cas concret. Això, sense oblidar l'aplicabilitat del ja vigent article 106 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, en els casos que puguin constituir infracció molt greu.

Aquesta norma també canvia el còmput de places als hotels de ciutat, a fi d'equiparar-lo al de la resta d'establiments hotelers.

Aquesta llei també incorpora una disposició transitòria destinada al fet que, atesa l'anul·lació d'excepcions a la necessitat d'adquisició de places i del compliment de ràtio turística, i als canvis respecte del còmput de places per hotels de ciutat, es considera que els projectes ja presentats en forma a l'administració urbanística o que ja hagin obtingut la llicència d'obra i, per tant, s'hagin elaborat i aprovat sota determinades condicions, no se n'han de veure ara afectats. Tampoc no se

n'han de veure afectats els que hagin sol·licitat en forma l'informe preceptiu i vinculant a l'administració turística a què fa referència la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears.

També incorpora aquesta norma, en la disposició addicional tercera, una sèrie de preceptes dirigits a fomentar la inversió en establiments turístics, per tal de mantenir els nivells d'ocupació laboral i fomentar la modernització de la nostra indústria turística amb especial atenció a la seva sostenibilitat ambiental i a la seguretat i salut laboral.

Així mateix, independentment de la tipologia d'edificació, s'introdueix una modalitat anomenada lloguer d'habitatge principal quan la comercialització es dugui a terme per part del mateix propietari al seu habitatge principal durant un termini màxim de 60 dies en un període de un any.

III

Per tot el que s'ha exposat fins ara, pel que fa al compliment dels principis determinats en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es constata que la norma compleix els principis de necessitat i eficàcia, atès que la regulació de la comercialització d'estades turístiques a habitatges residencials en general, i dels sotmesos al règim de propietat horitzontal en particular, és una qüestió ineludible, d'innegables conseqüències per a la societat, que ha tingut en compte els múltiples aspectes i interessos afectats. Així mateix, compleix el principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible i no hi ha mesures menys restrictives per fer encaixar tots els aspectes i interessos afectats, tant generals com particulars.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, també s'ha acreditat la coherència d'aquesta norma amb la resta de l'ordenament jurídic: autonòmic, estatal i europeu, i es fixa un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que en possibilita el coneixement i la comprensió.

Pel que fa al principi de transparència, s'ha seguit el tràmit d'audiència perquè les persones destinatàries potencials tinguin una participació efectiva en l'elaboració de la norma i s'han reflectit en aquesta exposició de motius els objectius perseguits. També s'han complert els termes de l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i així, entre d'altres, s'ha publicat la Memòria d'anàlisi d'impacte normatiu i s'ha publicat l'Avantprojecte de llei.

S'han evitat, així mateix, càrregues administratives innecessàries per garantir el principi d'eficiència i s'han tingut en compte les despeses o els ingressos públics presents o futurs. També s'ha quantificat, valorat i acreditat que no alteraran el compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, als quals se supedita.

Pel que fa a l'aspecte formal, aquesta norma s'estructura en un article, nou disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una de derogatòria i tres de finals.

Article únic
Modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears

1. S'afegeix una nova lletra a l'article 3, amb la redacció següent:

“n) Canals d'oferta turística, pel que fa a la comercialització d'estades turístiques en habitatges. Tot sistema mitjançant el qual les persones físiques o jurídiques, directament o a través de tercers, comercialitzen, publiciten o faciliten, mitjançant enllaç o allotjament de continguts, la reserva d'estades turístiques a habitatges, bé sigui per terminis de dies o setmanes amb el límit establert en l'article 50 d'aquesta llei, bé sigui amb prestació d'alguns dels serveis prevists en l'article 51 d'aquesta.

Entre d'altres, les agències de viatges; les centrals de reserva; altres empreses de mediació o organització de serveis turístics, inclosos els canals d'intermediació a través d'internet o altres sistemes de noves tecnologies d'informació i comunicació; les agències immobiliàries; així com la inserció de publicitat en mitjans de comunicació social, qualsevol que en sigui el tipus o suport.”

2. Es modifiquen els punts 3 i 5 de l'article 5, que passen a tenir la redacció següent:

“3. Els plans d'intervenció en àmbits turístics (PIAT) i, si escau, els plans territorials insulars (PTI) poden establir la densitat global màxima de població, delimitar zones i àmbits turístics i de protecció, i fixar-ne la grandària i les característiques, així com establir paràmetres mínims o màxims de superfície, volumetria, edificabilitat i equipaments. També poden delimitar les zones turístiques saturades o madures, d'acord amb els criteris establerts en aquesta llei. I així mateix, poden assenyalar les excepcions que per la ubicació o les característiques especials així ho aconsellin.

Igualment, poden determinar aquests paràmetres respecte de les zones residencials confrontants amb les turístiques.

Així mateix, els PIAT i, si escau, els PTI, han d'analitzar, respecte a cadascuna de les zones, la incidència de les figures previstes en l'article 37 i en el capítol IV del títol III de la present llei. Aquests instruments d'ordenació territorial han d'establir els criteris per a la delimitació de les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques en habitatges d'ús residencial. Sobre la base d'aquests criteris, els ajuntaments han d'implantar les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques en habitatges residencials incorporant la delimitació al planejament urbanístic respecte mitjançant la corresponent documentació cartogràfica. Aquesta delimitació cartogràfica no serà considerada una modificació estructural del planejament.

Els PIAT i, si escau, els PTI poden determinar també el límit màxim per illa de places turístiques a allotjaments turístics i el límit màxim de places a habitatges residencials susceptibles de ser comercialitzades turísticament, en funció dels recursos insulars existents, les infraestructures, les densitats de població i altres paràmetres rellevants del seu àmbit. En aquest supòsit, les borses de places s'han d'adaptar a aquesta xifra.

Fins que no es determini aquesta xifra o si no es considera necessari determinar-la, el sostre màxim de places per illa ha de ser el determinat per les existents legalment més les que integrin les borses gestionades pels organismes gestors de places turístiques o les administracions turístiques insulars, amb les especificacions previstes en l'article 89 per a l'illa de Menorca.

Els PIAT i, si escau, els PTI poden determinar l'existència de dues borses de places: una relativa a allotjaments turístics i l'altra relativa a estades turístiques a habitatges residencials. Des d'aquest moment les borses que hi ha s'han de distribuir en el sentit indicat. Durant aquest període només existirà una borsa de places comuna tant per als allotjaments turístics com per les estades turístiques en habitatges residencials.

[...]

5. Els hotels de ciutat, els establiments de turisme d'interior i les hostatgeries estan exonerats de l'aplicació de la ràtio turística a què es refereix el paràgraf anterior.

També ho estan els albergs i refugis turístics, si el desenvolupament reglamentari habilita la possibilitat d'obertura d'aquests.”

3. S'introdueix una nova lletra en l'article 15, amb la redacció següent:

“k) Conèixer el número d'inscripció turística en el cas de publicitat de comercialització d'estades turístiques en habitatges.”

4. Es modifica la lletra a) de l'article 16, que passa a tenir la redacció següent:

“a) Respectar les normes d'ús i de règim interior dels establiments turístics i les regles particulars dels llocs objecte de visita i de les activitats turístiques; així mateix, han de respectar les normes bàsiques de convivència i, pel que fa als habitatges objecte de comercialització turística, també els detalls de la convivència i l'adequada utilització dels serveis i coses comunes, i espais en copropietat determinats en les normes de règim interior de les comunitats de propietaris dels edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal.”

5. S'introdueixen dues noves lletres a l'article 19, amb la redacció següent:

“m) Vetlar perquè les persones allotjades, tant si és a establiments d'allotjament com a habitatges objecte de comercialització turística, n'estiguin informades per escrit i respectin les normes bàsiques de convivència.

I així mateix, n'estiguin informades per escrit i respectin els detalls i l'adequada utilització dels serveis i coses comunes determinats en les normes de règim interior de la comunitat de propietaris en casos d'habitatges sotmesos a propietat horitzontal, de manera que no es produeixin perjudicis o molèsties a la resta de persones allotjades o al

veïnatge. En aquest darrer cas les persones allotjades han de signar la recepció d'aquesta informació. També en el cas de la comercialització turística d'estades a habitatges, s'ha d'informar a l'inici de l'estada del número d'inscripció turística de l'habitatge.

n) En el cas de les estades turístiques en habitatges, incorporar i fer públic de forma permanent en el canal d'oferta turística el número d'inscripció turística de l'habitatge.”

6. Es modifica el punt 6 i s'introdueix un nou punt a l'article 23, que passa a tenir la redacció següent:

“6. La presentació de la declaració responsable d'inici d'activitat ha de tenir com a efecte immediat la inscripció en el corresponent registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics. Les administracions turístiques han de comunicar les inscripcions a les administracions tributàries, els ajuntaments i el Registre de la Propietat.

7. Pel que fa a la incorporació del número d'inscripció turística a la publicitat de comercialitzacions turístiques en habitatges i en tant no es disposi d'aquest número, s'admetrà la incorporació del número de registre d'entrada atorgat quan es va presentar la DRIAT a un registre públic.”

7. Es modifica l'article 28, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 28
Activitat clandestina, oferta il·legal, intrusisme i competència deslleial

1. La publicitat per qualsevol mitjà de difusió o la realització efectiva d'una activitat turística sense haver presentat la declaració responsable d'inici d'activitat si s'ha presentat però sense complir les exigències legals per al seu exercici, té la consideració d'oferta il·legal o activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial i implica la incoació de l'expedient sancionador corresponent amb subjecció al que disposa aquesta llei.

2. Es prohibeix la utilització de denominacions de qualsevol activitat turística que puguin induir a error sobre la classificació, les categories o les característiques de l'activitat.

Es prohibeix que els allotjaments que no hagin presentat la declaració responsable d'inici d'activitat turística (DRIAT) o que l'hagin presentat sense complir els requeriments normatius utilitzin les denominacions de vacances, turística o similars.

3. Pel que fa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges, es consideren oferta il·legal i activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial, respectivament, i sense perjudici de la infracció que implica la resta d'incompliments normatius:

a) La publicitat d'habitatges que comercialitzin estades turístiques que no hagin presentat la DRIAT a l'administració turística o que no compleixin els requisits normatius per a la seva comercialització. És responsable d'aquesta oferta il·legal tant la persona titular del mitjà a

través del qual es duu a terme la publicitat, en suport de paper, pàgina web o qualsevol altre, en els termes de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, com la persona responsable d'inserir-hi la publicitat.

Tota la publicitat d'aquests habitatges ha d'incorporar el número d'inscripció turística de l'habitatge.

b) La comercialització d'estades turístiques a habitatges que no hagin presentat la DRIAT a l'administració turística o que no compleixin els requisits normatius exigits per a la seva comercialització.

4. L'activitat clandestina, l'oferta il·legal, l'intrusisme i la competència deslleial han de ser objecte de control, seguiment i pla d'acció, i s'hi ha d'aplicar l'article 9 d'aquesta llei, sense perjudici de la supervisió de la resta de requeriments normatius."

8. Es modifica la lletra d) de l'article 39, que passa a tenir la redacció següent:

"d) Allotjaments de turisme d'interior: són els establiments en què es presta el servei d'allotjament turístic en un edifici situat en el nucli antic que tingui característiques similars a les d'un hotel o hotel apartament, el qual ha de ser de construcció anterior a l'1 de gener de 1940 o estar catalogat pels seus valors patrimonials historicoartístics. Aquests allotjaments han de disposar d'un mínim de cinc unitats d'allotjament.

Reglamentàriament, de manera justificada, es podran disposar altres dates d'antiguitat o distàncies amb zones turístiques.

En aquest tipus d'establiments estaran permeses les ampliacions que s'ajustin a la normativa que els sigui d'aplicació, fins i tot mitjançant l'adquisició d'edificacions limítrofes amb l'establiment originari, sempre que reuneixin les condicions expressades en el primer paràgraf d'aquest apartat."

9. Es modifica l'article 50, que passa a tenir la redacció següent:

"Article 50

Requisits per a la comercialització

1. Es poden comercialitzar estades turístiques de curta durada a habitatges d'ús residencial sempre que duguï a terme aquesta comercialització la persona propietària o es faci per mitjà d'operadors o qualsevol dels canals de comercialització turística, en els termes d'aquesta llei i en els del desenvolupament reglamentari.

2. Només es pot dur a terme l'activitat de comercialització d'estades turístiques a habitatges si es fa a habitatges residencials que tinguin la cèdula d'habitabilitat en vigor o

el títol d'habitabilitat anàleg expedit a aquest efecte per l'administració insular competent. Estan exclosos d'aquesta exigència els habitatges respecte dels quals la normativa va excepcionar d'aquesta necessitat.

3. Només es poden presentar noves declaracions responsables d'inici d'activitat de comercialització d'estades turístiques a habitatges i, per tant, dur a terme una nova comercialització turística, si aquestes declaracions es refereixen a habitatges d'ús residencial que estiguin ubicats a les zones declarades aptes de manera expressa seguint el procediment previst a l'article 5 o delimitades provisionalment d'acord amb el que preveu l'article 75, ambdós d'aquesta llei.

En tots els casos, la presentació de la DRIAT que es refereixi a estades turístiques dutes a terme a habitatges residencials sotmesos al règim de propietat horitzontal, o als de les tipologies que es determinin reglamentàriament, habilita per a l'exercici de l'activitat per al termini que es fixi reglamentàriament i que, per defecte, és de cinc anys des de la presentació a l'administració turística. Passat el termini establert, es pot continuar amb la comercialització turística només si es continuen complint tots els requisits determinats legalment o reglamentàriament, inclòs que la zona continuï essent apta, per períodes prorrogables del mateix termini, amb els condicionants que s'estableixen en el paràgraf següent.

Durant el mes anterior a la finalització de cada període, si l'habitatge continua complint tots els requeriments determinats legalment o reglamentàriament, la persona propietària de l'habitatge, o la persona comercialitzadora, amb el permís exprés d'aquesta, pot presentar a l'administració turística una comunicació relativa al fet que es prorroga el termini de comercialització pel mateix període, que continua complint els requeriments normatius i que té el certificat de l'òrgan gestor de places o de l'administració turística que acredita que pot disposar de manera temporal de les places per un altre període. En cas que es compleixi el termini i no s'hagi produït aquesta comunicació o que l'habitatge ja no compleixi els requeriments normatius establerts en aquell moment, inclosos els urbanístics, ha de cessar l'activitat de comercialització d'estades turístiques, l'habitatge ha de passar a situació de baixa definitiva i les places han de retornar de manera automàtica als organismes gestors de places o a l'administració turística.

4. No es poden comercialitzar estades turístiques a cap habitatge respecte al qual s'imposi sanció ferma per infracció greu o molt greu de la legalitat urbanística, mentre no es restitueixi aquesta legalitat.

5. Els habitatges residencials objecte de comercialització turística han d'acreditar-ne la sostenibilitat mitjançant l'obtenció, prèvia a la comercialització, del certificat energètic que es determini reglamentàriament. En defecte de reglament, les qualificacions mínimes han de ser les següents:

- Qualificació F, per a edificacions anteriors al 31/12/2007.
- Qualificació D, per a edificacions posteriors al 01/01/2008.

Aquest requisit no s'ha d'exigir als habitatges respecte als quals la normativa de patrimoni o altra ho impossibilita, cas en què s'ha d'obtenir la màxima que al respecte possibilita la normativa.

6. Els habitatges objecte de comercialització turística que presentin declaració responsable han de comptar amb els sistemes de control del consum d'aigua que es determinin reglamentàriament. En defecte del reglament, han d'estar dotats de mesuradors o comptadors individuals d'aigua donats d'alta amb l'empresa subministradora, quan rebin aquest servei a partir d'una xarxa pública d'abastiment. Així mateix han d'estar dotats de comptadors individuals pel que fa a altres subministraments energètics vinculats a l'habitatge, com ara electricitat o gas.

Així mateix, han de complir la normativa de sostenibilitat i accessibilitat aplicable als habitatges, de conformitat amb el que disposi la normativa específica i respectant la normativa relativa a patrimoni.

7. No es poden presentar declaracions responsables per comercialitzar turísticament habitatges sotmesos al règim de propietat horitzontal si ho impedeixen el títol constitutiu o els estatuts de la comunitat de propietaris, en el sentit que en determinin la no possibilitat d'ús per a finalitats diferents a les d'habitatge. Per a ús diferent del d'habitatge s'ha d'entendre tot ús que permetria una utilització diferent a la de satisfer la necessitat permanent d'habitatge. Per a les modificacions d'aquestes previsions s'haurà d'estar al règim determinat en l'article 17.6 de la Llei 49/1960 de 21 de juliol, de propietat horitzontal.

Si el títol constitutiu o els estatuts no impedeixen la comercialització turística dels habitatges en els termes exposats en el paràgraf anterior, o aquests no existeixen, és necessari, per dur a terme la comercialització turística, i només a aquests efectes, un acord de la junta de propietaris en el qual la majoria de persones propietàries, que alhora constitueixen la majoria de quotes de propietat, acceptin expressament la possibilitat de comercialització turística dels habitatges, acord que la mateixa majoria pot modificar. En aquest supòsit, resulta d'aplicació el règim determinat en l'article 17.7 de la Llei 49/1960 de 21 de juliol, de propietat horitzontal. Aquest acord s'ha d'inscriure al Registre de la Propietat, per tal d'informar terceres possibles persones adquirents d'habitatges.

Aquest acord no és necessari si el títol constitutiu o els estatuts ja admeten expressament la possibilitat de comercialització turística dels habitatges. Per a la modificació d'aquestes previsions s'haurà d'estar al règim determinat en l'article 17.6 de la Llei 49/1960 de 21 de juliol, de propietat horitzontal.

En tots els casos, en el moment de canvis en els estatuts o acords de la junta de propietaris que impedeixin la comercialització turística, aquesta ha de cessar i s'ha de comunicar a l'administració.

8. No es pot comercialitzar turísticament cap tipus d'habitatge residencial sotmès o que hagi estat sotmès al règim de protecció oficial o a preu taxat.

9. S'han d'oferir els serveis turístics continguts en l'article 51, així com complir la resta de requisits determinats per aquesta llei i la normativa de desenvolupament.

10. La persona comercialitzadora ha de complir tots els requeriments normatius que exigeixi l'activitat, entre d'altres: els requeriments que puguin ser exigibles per exercir l'activitat empresarial; els de la legislació laboral, si té personal contractat; i els requeriments de caràcter tributari continguts en la normativa específica.

11. La persona comercialitzadora d'estades turístiques ha de trametre a la Direcció General de Policia la informació relativa a l'estada de les persones que s'hi allotgin, de conformitat amb la normativa de seguretat ciutadana.

12. Les persones usuàries allotjades han de complir els usos de convivència i d'ordre públic, així com, en els casos de propietat horitzontal, les normes de règim interior de la comunitat de propietaris on l'habitatge està ubicat. En cas d'alteracions greus de la convivència o d'infracció greu de les normes de règim interior de les comunitats, la persona comercialitzadora de l'habitatge ha de requerir que l'abandonament d'aquest pel client es faci en un termini màxim de vint-i-quatre hores.

13. Les estades que es comercialitzin turísticament han de consistir en la cessió temporal del dret de gaudi de la totalitat de l'habitatge per períodes de curta durada, entesos com a estades per dies o setmanes, sense que una estada pugui ser superior a un mes.

14. Es presumeix que hi ha comercialització d'estades turístiques si es comercialitzen en condicions d'ús immediat, per períodes de curta durada i no es pot acreditar que la finalitat de la comercialització és diferent a la turística.

15. Les estades turístiques regulades en aquest capítol són incompatibles amb la formalització de contractes per habitacions o amb la coincidència en el mateix habitatge de persones usuàries que hagin formalitzat contractes diferents, sense perjudici de la regulació d'estades turístiques en habitacions que es pugui establir.

16. Les empreses comercialitzadores d'estades turístiques a habitatges residencials han de subscriure una pòlissa d'assegurança que cobreixi la responsabilitat civil pels danys corporals o materials que puguin patir les persones usuàries dels habitatges durant les estades i, així mateix, en el cas d'habitatges sotmesos al règim de propietat horitzontal, que cobreixi els danys que eventualment puguin ocasionar les persones usuàries a la comunitat de propietaris.

17. Els habitatges residencials respecte dels quals es presenti la declaració responsable per tal d'iniciar l'activitat de comercialització d'estades turístiques han de tenir l'antiguitat mínima que es determini reglamentàriament, acreditable mitjançant la declaració d'obra nova o la llicència de primera ocupació, o mitjançant un certificat municipal emès a aquest efecte. Durant aquest període l'ús de l'habitatge ha d'haver estat residencial privat. En defecte de reglamentació, l'antiguitat mínima serà de cinc anys.

18. No es permet l'inici de noves activitats de comercialització turística a habitatges residencials situats en sòl rústic protegit.

No obstant això, els PIAT o els PTI de cada illa poden, de manera motivada, establir altres previsions pel que fa al cas.

19. Els habitatges en els quals estigui permesa la comercialització d'estades turístiques i estiguin ubicats a les àrees de prevenció de riscos d'incendis, també han de prendre les mesures previstes en el punt 1.a) de les normes específiques de l'annex 1 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de directrius d'ordenació territorial i mesures tributàries.

20. Quan la comercialització es dugui terme per part de persones físiques exclusivament a un habitatge de la seva propietat, que sigui el seu habitatge principal, independentment de la seva tipologia unifamiliar o plurifamiliar, per un termini màxim de 60 dies en un període d'un any, la comercialització d'estades turístiques es podrà dur a terme amb la modalitat de lloguer d'habitatge principal. Per dur a terme aquesta modalitat s'hauran de complir els mateixos requisits i obligacions establerts en aquest article o desenvolupats reglamentàriament, amb les particularitats anteriors i les que s'esmenten a continuació:

En la presentació de la declaració responsable la persona comercialitzadora haurà d'acreditar que es tracta del seu habitatge principal de la forma que es determini reglamentàriament. També haurà d'indicar, en la forma que es determini reglamentàriament, la distribució dels terminis de comercialització durant l'any, que no podrà superar els 60 dies.

Així mateix, només es podrà presentar la declaració si l'habitatge està ubicat a una zona declarada apta de manera expressa per acollir aquesta modalitat pels consells insulars o per l'Ajuntament de Palma, de conformitat amb el que disposa l'article 75 d'aquesta llei.

La declaració habilitarà per a l'exercici de l'activitat per un termini de cinc anys, o el que es determini reglamentàriament, amb el mateix règim i requisits d'autorització i renovació establerts per als habitatges sotmesos al règim de propietat horitzontal a l'apartat tercer. Per a la prorroga serà necessari a més acreditar que l'habitatge continua sent l'habitatge principal del comercialitzador.

Excepcionalment, en aquesta modalitat es permet la convivència de les persones residents a l'habitatge amb les persones usuàries, sempre que aquest fet s'indiqui clarament en tota publicitat i el nombre total de persones no superi el nombre de places de la cèdula d'habitabilitat o títol d'habitabilitat anàleg de l'habitatge.

21. Reglamentàriament, o mitjançant els PIAT i, si escau, els PTI, s'han de desenvolupar els requisits, les condicions, els límits i el contingut de l'activitat de comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial.

En aquest sentit, per raons de saturació, correcció de l'estacionalitat, motius d'ordre mediambiental i de limitació de recursos naturals, els assenyalats instruments d'ordenació territorial o les disposicions normatives d'aplicació d'aquesta llei, poden establir clàusules temporals que limitin o excloguin la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial en

determinades zones. Aquestes limitacions temporals o estacionals han de ser proporcionades i degudament justificades.”

10. Es modifica l'article 51, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 51
Serveis turístics

1. La persona comercialitzadora d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial ha de garantir, amb l'objecte de facilitar l'estada, la prestació directa o indirecta dels serveis turístics següents:

a) Neteja periòdica de l'habitatge, abans de l'entrada de nous clients o durant l'estada d'aquests.

b) Subministrament de roba de llit, llenceria, parament de la casa en general i reposició d'aquests.

c) Manteniment de les instal·lacions.

d) Qualsevol altre que es pugui determinar reglamentàriament.

En cas de contractar-se personal per dur a terme els serveis esmentats, s'han de complir les normes laborals, de seguretat social i de prevenció de riscos laborals aplicables als treballadors, així com el conveni col·lectiu que sigui d'aplicació.

2. A més de les obligacions imposades en l'article 19 de la present llei a totes les empreses turístiques, la persona o l'entitat comercialitzadora d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial ha de possibilitar l'assistència telefònica al turista o usuari durant les vint-i-quatre hores. Aquest número i servei també ha d'estar a disposició de la comunitat de propietaris a fi de poder comunicar incidències greus que es puguin produir i que l'afectin.”

11. Es modifica l'article 52, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 52
Capacitat, equipament mínim i presentació de la DRIAT

1. Els habitatges d'ús residencial poden comercialitzar estades turístiques pel nombre màxim de places que permeti la cèdula d'habitabilitat o el títol d'habitabilitat anàleg esmentat en l'article 50 anterior.

2. En defensa de les persones consumidores i usuàries, els habitatges han de tenir l'equipament mínim que es determini reglamentàriament. En defecte de reglamentació, han de disposar almenys d'una cambra de bany per cada quatre places. En els casos de places que excedeixin el nombre de quatre o de múltiples de quatre ja s'exigeix una nova cambra de bany.

3. No es poden comercialitzar estades turístiques a habitatges que no compleixin tot el que determinen aquesta llei i la normativa de desenvolupament, així com la normativa urbanística en els termes d'aquesta llei i que no hagin presentat la DRIAT a l'administració competent.”

12. S'afegeix un nou punt 3 a l'article 60, amb la redacció següent:

“3. Els consells insulars, en el seu àmbit territorial i en el marc de les seves competències, podran regular, condicionar o prohibir, de manera degudament motivada, les activitats turístiques contemplades en el present article.

La prohibició o el condicionament de qualsevol de les activitats turístiques d'entreteniment regulades en aquest article, s'haurà de fer per acord del ple i previ informe de l'ajuntament en el terme del qual s'ubiqui l'activitat en qüestió. L'informe municipal serà vinculant sempre que proposi una major restricció.”

13. Es modifica l'article 75, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 75

Ordenació territorial dels recursos turístics

1. L'ordenació territorial dels recursos turístics de cada una de les illes s'ha de fer de conformitat amb el que disposa aquesta llei, d'acord amb les normes d'ordenació del territori i els instruments de planejament aplicables.

2. Als efectes d'aquesta llei, té la consideració de zona apta per a la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial aquella en què, justificadament i amb les mesures correctores que es puguin establir, es consideri que aquesta utilització extraordinària dels habitatges residencials resulta compatible amb l'ús ordinari d'habitatge que els caracteritza.

3. En tant que els consells insulars no despleguin mitjançant els PIAT o, si escau, els PTI, la previsió de l'article 5.3 d'aquesta llei, amb relació a la delimitació de les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques en habitatges d'ús residencial, els ens insulars podran declarar i delimitar provisionalment mitjançant acord del ple les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial, que poden diferenciar per tipologies edificatòries. Aquest acord s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i regirà fins que els ajuntaments n'estableixin la respectiva delimitació al planejament urbanístic municipal.

Aquest procediment s'ha de sotmetre a les determinacions següents:

a) Prèviament a la declaració, cal sotmetre la proposta redactada pel Consell a tràmit d'informació pública per un termini no inferior a trenta dies hàbils per tal que s'hi puguin fer al·legacions.

b) S'ha de sol·licitar l'informe als ajuntaments, que l'han d'emetre en el termini màxim d'un mes, en el qual poden proposar alternatives raonades. Així mateix, poden manifestar la no admissió de comercialització d'estades turístiques a habitatges en tot o en part del seu terme municipal, sigui respecte a totes les tipologies edificatòries o a algunes, aspecte que ha de ser vinculant. En el cas que algun ajuntament no emeti l'informe en el termini esmentat, el consell insular pot prendre les determinacions urbanístiques que consideri respecte de la comercialització turística d'habitatges al municipi i, si escau, respecte de la zonificació.

Els consells insulars es poden separar dels criteris continguts en els informes per causes justificades relatives al control de legalitat i a l'ordenació urbanística i territorial de caire supramunicipal o insular, en la qual s'inclouen aspectes relatius a infraestructures, a equipaments, a serveis i, en general, a activitats d'explotació de recursos en l'àmbit de l'ordenació turística insular.

c) També s'ha d'elaborar, en cas que es prevegin efectes significatius sobre el medi ambient, una memòria-anàlisi dels possibles efectes significatius sobre el medi ambient, que s'ha d'incorporar al tràmit d'informació pública i de consulta a les administracions públiques prevists als apartats a) i b) anteriors, i sol·licitar una declaració ambiental estratègica a la Comissió Balear de Medi Ambient, abans de l'aprovació definitiva, que es tramitarà d'acord amb l'article 13 de la Llei 12/2016, de 17 d'agost, d'avaluació ambiental de les Illes Balears.

La proposta de declaració i els informes esmentats als apartats anteriors es podran pronunciar també sobre l'admissió o no de la modalitat de lloguer de l'habitatge principal a les zones delimitades.

Pel que fa al municipi de Palma, la delimitació de les zones aptes a què es refereix aquest punt, l'ha de dur a terme el ple de l'ajuntament, amb els mateixos requeriments procedimentals esmentats abans: proposta de l'ajuntament, amb la sol·licitud de l'informe al Consell Insular de Mallorca, que l'ha d'emetre en el termini màxim d'un mes i al qual es pot oposar per les mateixes causes exposades en el segon paràgraf de la lletra b) anterior. En el cas de no emetre l'informe, s'ha de considerar acceptada la proposta de l'ajuntament.

Aquestes delimitacions es poden modificar mitjançant el mateix procediment.

Ateses les singularitats geogràfiques i administratives de Formentera, de conformitat amb l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Consell Insular de Formentera, com a òrgan d'administració de l'illa i del municipi de Formentera, exercirà totes les competències a què es refereixen els punts anteriors d'aquest article, en el marc de la disposició addicional novena de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl, sobre règim específic de l'illa de Formentera i legislació concordant.

4. Reglamentàriament es poden establir condicions urbanístiques específiques per a l'exercici d'aquesta activitat a cada una de les zones aptes declarades, així com criteris de sostenibilitat per a la incorporació en els planejaments territorials o urbanístics.

5. En tots els casos i al marge de la zonificació preceptiva per poder dur a terme la comercialització turística d'estades a habitatges d'ús residencial, els instruments d'ordenació territorial, urbanística o ambiental poden imposar altres condicions.”

14. Es modifica la denominació del capítol IV del títol IV, que passa a tenir la redacció següent:

“Capítol IV

Baixes dels establiments d'allotjament turístic i dels habitatges objecte de comercialització turística”

15. Es modifica l'article 85, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 85

Baixes dels establiments d'allotjament turístic i dels habitatges objecte de comercialització turística

1. Les persones propietàries dels establiments d'allotjament turístic o les persones explotadores amb el consentiment exprés de les persones propietàries han de comunicar la baixa temporal o definitiva de l'activitat a l'administració competent, que l'ha d'inscriure en el corresponent registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics.

Les persones propietàries dels habitatges objecte de comercialització turística o les persones comercialitzadores amb el consentiment exprés de les persones propietàries han de comunicar la baixa definitiva de l'activitat a l'administració turística competent, que l'ha d'inscriure en el registre corresponent. El règim de baixa temporal no s'aplica als habitatges objecte de comercialització turística.

2. L'administració turística competent també pot disposar d'ofici les baixes temporals o definitives, després de la instrucció de l'expedient corresponent i la notificació de la resolució a la persona titular de la propietat i de l'explotació, segons el cas, en els termes i les condicions prevists en la present llei i reglamentàriament.

Pel que fa als habitatges objecte de comercialització turística, l'administració turística també pot acordar-ne la baixa definitiva si hi ha un cessament de la comercialització turística durant tres anys consecutius.

3. Pel que fa als habitatges objecte de comercialització turística sotmesos al règim de propietat horitzontal i als de les tipologies que s'hagin determinat reglamentàriament, la baixa definitiva es produeix de manera automàtica una vegada que es compleixen cinc anys o el termini que s'hagi fixat reglamentàriament, des de la presentació de la DRIAT, si no es comunica la pròrroga en les condicions esmentades en aquesta llei. Aquesta mateixa previsió serà d'aplicació als habitatges comercialitzats amb la modalitat de lloguer de l'habitatge principal.”

16. Es modifica l'article 87, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 87

Baixa definitiva

1. La baixa definitiva d'un establiment d'allotjament turístic o d'un habitatge objecte de comercialització turística ha de comprendre la de l'autorització turística sectorial atorgada en el seu moment o la pèrdua d'efectes de la declaració responsable d'inici d'activitat turística o comunicació prèvia presentada, així com la de la totalitat de les places de l'establiment o l'habitatge. No obstant això, es poden donar de baixa definitiva un nombre determinat de places turístiques en el supòsit de reformes de l'establiment o l'habitatge, que no han de computar a l'efecte de l'intercanvi previst en l'apartat 1 de l'article següent.

2. En tots els casos, la baixa definitiva implica la revocació de les autoritzacions turístiques de l'establiment o habitatge o la pèrdua d'efectes de la declaració responsable i la cancel·lació de la inscripció en els registres turístics.”

17. Es modifica la denominació de la secció 2a del capítol IV del títol IV, que passa a tenir la redacció següent:

“Secció 2a

Baixa definitiva com a requisit per a l'inici d'una activitat turística referida a establiment d'allotjament turístic o habitatge residencial objecte de comercialització turística i per a l'ampliació de places”

18. Es modifiquen els punts 1 i 2 de l'article 88, que passen a tenir la redacció següent:

“1. L'eficàcia d'una declaració responsable d'inici d'activitat turística o de la comunicació prèvia d'ampliació, referida a un establiment d'allotjament turístic o a un habitatge residencial que es comercialitzi turísticament, i la inscripció en el registre insular d'empreses, activitats i establiments turístics corresponent, així com l'ampliació de places i la inscripció d'aquestes, estan condicionades a aportar el mateix nombre de places, obtingudes d'altres allotjaments turístics o d'altres habitatges objecte de comercialització turística, que es donin de baixa definitiva i que les haguessin adquirit en el seu moment de manera onerosa, la qual cosa s'ha d'acreditar per qualsevol mitjà admissible en dret, o bé obtingudes de les borses de places gestionades pels organismes gestors o les administracions turístiques, en la mesura de la disponibilitat. Les places turístiques queden vinculades a l'immoble fins a la baixa definitiva.

És requisit imprescindible per a l'eficàcia de les declaracions responsables d'inici d'activitats turístiques i la posterior inscripció que les places esmentades en el paràgraf anterior provinguin de la mateixa illa.

En cap cas no es poden emprar places adquirides de les borses de places amb destinació a allotjaments turístics per habitatges objecte d'estades turístiques, i viceversa.

2. Al marge de les consideracions generals contingudes en el punt anterior, pel que fa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges sotmesos al règim de propietat horitzontal i als de les tipologies que s'hagin determinat reglamentàriament, les places necessàries han de ser adquirides als organismes gestors de places o a l'administració turística de cada illa, en la mesura de la disponibilitat i de manera provisional per un termini de cinc anys o pel termini que s'hagi fixat reglamentàriament, prorrogables en els termes establerts en aquesta llei. Aquesta mateixa previsió serà d'aplicació als habitatges comercialitzats amb la modalitat de lloguer de l'habitatge principal.”

19. Es modifica el punt 7 de l'article 88, que passa a tenir la redacció següent:

“7. El còmput de nombre de places per a nous establiments d'allotjament i per a les ampliacions dels existents, així com

per a noves comercialitzacions o ampliacions d'estades turístiques a habitatges, s'ha de fer de la manera següent:

a) Per als apartaments turístics, dues places per estudi projectat i tres places per apartament d'un dormitori, a més de dues places més per cada dormitori que es projecti.

b) Per als hotels i hotels apartament, dues places per habitació. Es pot computar fins al 10% del total de les habitacions de què es disposi com a individuals. Les unitats d'allotjament amb sala d'estar s'han de computar com a dues places per cada bany de què disposin.

No computen als efectes d'aquest article i als efectes del còmput global dels allotjaments turístics els llits supletoris destinats a menors de dotze anys.

c) Per als habitatges objecte de comercialització turística, cal atènyer-se al còmput que determini la cèdula d'habitabilitat, en aplicació del Decret 145/1997, de 21 de novembre, pel qual es regulen les condicions d'amidament, higiene i instal·lacions per al disseny i l'habitabilitat d'habitatges així com l'expedició de cèdules d'habitabilitat. Aquests habitatges no poden disposar de llits supletoris.

A les illes on els consells insulars admetin el títol d'habitabilitat específic i anàleg esmentat en l'article 50 d'aquesta llei, cal atènyer-se al còmput que determini aquest."

20. Es modifica l'article 89, que passa a tenir la redacció següent:

"Article 89
Excepció a la disposició general

Mentre el PIAT o, si escau, el PTI de l'illa de Menorca no determini el sostre màxim de places, els habitatges objecte de comercialització d'estades turístiques, els establiments d'allotjament de turisme rural, els de turisme d'interior i els establiments d'allotjament ubicats a les zones turístiques de l'illa que es determinen en les normes d'ordenació territorial corresponents, han de continuar exclosos del que disposa l'article 88 anterior, relatiu a la baixa definitiva com a requisit per a l'inici d'una activitat turística, i del que disposa l'article 5.3, ambdós d'aquesta llei, pel que fa al sostre màxim per illa."

21. Es modifica l'article 91, que passa a tenir la redacció següent:

"Article 91
Gestió de les places donades de baixa definitiva

1. A cada un dels quatre àmbits insulars (Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera) es pot crear un organisme amb participació de l'administració turística competent, del sector empresarial d'allotjaments turístics i de comercialització d'estades turístiques, i dels agents socials més representatius, que ha de gestionar respecte de cada illa: les places turístiques corresponents a allotjaments turístics i les places corresponents a estades turístiques dutes a terme a habitatges d'ús residencial.

A l'illa de Mallorca hi ha de participar també el Consell Insular de Mallorca.

2. Les administracions competents en matèria d'ordenació turística de cada illa han de posar a disposició de l'organisme gestor, amb caràcter gratuït i de manera periòdica:

a) Les places corresponents a establiments o habitatges residencials objecte de comercialització turística donades de baixa definitiva per les persones titulars voluntàriament i no transmeses a un tercer, de conformitat amb la disposició addicional catorzena d'aquesta llei.

b) Les places corresponents a establiments turístics o habitatges residencials objecte de comercialització turística donades de baixa definitiva d'ofici per l'administració competent.

c) Les places corresponents a establiments turístics o a habitatges objecte de comercialització turística donades de baixa definitiva i no utilitzades en la totalitat per les persones interessades que presentin la declaració responsable d'inici d'activitat turística corresponent a un establiment d'allotjament turístic o a un habitatge objecte de comercialització turística.

d) Les places adquirides a particulars, si les administracions turístiques o els organismes gestors decideixen adquirir-les exercint el dret de tempteig o retracte, de conformitat amb la disposició addicional catorzena d'aquesta llei.

No s'han d'entendre compreses en els apartats anteriors, i per tant no s'han d'integrar en les borses de places, les corresponents a allotjaments turístics o habitatges comercialitzats turísticament que, a l'empara del Decret 9/1998, de 23 de gener, d'aprovació de mesures transitòries relatives al procediment d'expedició d'autorització prèvia i d'obertura de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques, de la Llei 2/1999, de 24 de març, general turística de les Illes Balears, de la Llei 2/2005, de 22 de març, de comercialització d'estades turístiques a habitatges, o de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, no hagin hagut d'aportar places en el moment de l'obertura.

3. La persona interessada a presentar la declaració responsable d'inici o d'ampliació d'un establiment d'allotjament turístic o d'un habitatge residencial objecte de comercialització turística pot obtenir les places d'allotjaments turístics o habitatges d'ús residencial comercialitzades turísticament de l'illa que es donin de baixa definitiva i les hagin adquirit de manera onerosa, o d'aquest organisme, en la mesura en què no les hagi exhaurit, la qual cosa s'ha d'acreditar mitjançant un certificat expedit a aquest efecte. Si no s'ha creat l'organisme, les pot adquirir de l'administració turística insular, per a la qual cosa s'han d'aplicar en general les disposicions contingudes en aquest article.

4. En cas que l'organisme gestor exigeixi una contraprestació econòmica per les places, el preu d'aquestes ha de ser determinat pel mateix organisme o per

l'administració turística en consideració a criteris objectius de valoració i se li ha de donar publicitat.

En tots els casos, el preu de les places corresponents als habitatges d'ús residencial objecte de comercialització d'estades turístiques pot ser diferent del de les places turístiques corresponents a allotjaments turístics. Així mateix, respecte dels primers, s'ha de diferenciar també entre les places objecte de transmissió permanent i les places objecte de transmissió provisional per als habitatges subjectes al règim de propietat horitzontal o per als de les tipologies que s'hagin determinat reglamentàriament. També s'establirà un preu diferenciat i inferior per a les places comercialitzades amb la modalitat de lloguer de l'habitatge principal.

Així mateix, per a les places corresponents a habitatges d'ús residencial es podrà establir un preu major i progressiu per a les places corresponents al segon i successiu habitatge comercialitzat per una mateixa empresa.

5. Reglamentàriament s'han d'establir el procediment, les condicions i els requisits de desenvolupament del que disposa aquest article."

22. S'introdueix un nou apartat en l'article 103, que passa a tenir la redacció següent:

"4. Pel que fa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges, són responsables de les infraccions les persones propietàries de l'immoble juntament amb les persones o entitats comercialitzadores, llevat de prova en contrari."

23. Es modifica la lletra g) de l'article 105, que passa a tenir la redacció següent:

"g) La publicitat, la contractació o la comercialització d'establiments, activitats o empreses que no hagin presentat la corresponent declaració responsable d'inici d'activitat turística o la comunicació prèvia, si aquestes són exigibles per la normativa turística i, així mateix, si les han presentat i no es compleixen els requeriments normatius per al seu exercici, llevat que suposi falsedat, omissió o alteració dels aspectes substancials en els termes de l'article 106 següent."

24. Es modifica la lletra x) de l'article 105, que passa a tenir la redacció següent:

"x) La realització d'activitats a dependències dels establiments turístics o a habitatges residencials objecte de comercialització turística que infringeixin la normativa turística."

25. S'introdueix una nova lletra en l'article 105, amb la redacció següent:

"ac) No adoptar les mesures adequades per tal que els seus clients no duguin a terme comportaments greus contraris a les normes de règim intern en els establiments turístics o a les bàsiques de la convivència o al que fixin els estatuts de la comunitat de propietaris als habitatges subjectes al règim de propietat horitzontal, si aquests comportaments produeixen molèsties o perjudicis greus a la resta de clients o al veïnatge."

26. S'afegeix una nova lletra i) a l'article 106, amb la redacció següent.

"i) Dur a terme per part de les persones físiques o jurídiques que siguin titulars o explotadores dels canals de comercialització turística definits en l'article 3 d'aquesta llei la comercialització, la publicitat o la facilitació mitjançant enllaç o allotjament de continguts de reserves, relatives a estades turístiques a habitatges ubicats a les Illes Balears que no hagin presentat la declaració responsable d'inici d'activitat turística o sense fer constar el número d'inscripció turística."

27. Es modifica el punt 2 de l'article 109, que passa a tenir la redacció següent:

"2. Les infraccions qualificades com a greus han de ser sancionades amb multa de 4.001 a 40.000 euros.

No obstant això, la infracció prevista en la lletra g) de l'article 105 anterior s'ha de sancionar amb multa d'entre 20.001 euros i 40.000 euros, si la infracció es refereix a la no presentació de declaració responsable respecte de la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial.

Com a sanció accessòria es pot imposar la suspensió temporal de l'activitat de l'empresa o de l'exercici professional o la clausura temporal de l'establiment."

28. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 109 amb el següent contingut:

"5. Les multes fixades per aquest article es reduiran fins al 80% de l'import corresponent si s'acredita durant la tramitació de l'expedient la cessió de l'habitatge per a la finalitat de lloguer social a un organisme oficial, durant un mínim de tres anys, en el cas de sancions relacionades amb la comercialització turística de l'habitatge."

29. Es modifica la disposició addicional catorzena, que passa a tenir la redacció següent:

"En cas que les persones titulars dels establiments turístics que es vulguin donar de baixa definitiva de manera voluntària tinguin intenció de transmetre les places turístiques a un tercer han de comunicar, com a mínim vint dies abans de la baixa, aquesta intenció a l'administració turística, període durant el qual aquesta o l'organisme gestor de places pot exercir el dret de tempteig.

Així mateix, en cas de no haver-ho comunicat, l'administració té el mateix període de vint dies per exercir el dret de retracte sobre la venda, des del moment de l'obligada comunicació de la baixa definitiva."

Disposició addicional primera Avaluació de l'impacte social i resultats

En el termini de dos anys comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la conselleria competent ha d'avaluar l'impacte social i fer pública aquesta avaluació. També ha de fer una avaluació contínua del procés i dels resultats, que s'ha de publicar en forma d'informe amb periodicitat anual, al qual s'ha de donar difusió.

En aquest sentit, la conselleria competent en matèria de turisme, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de cada una de les zonificacions previstes a l'article 75.3 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears i per tal de complir amb el que s'estableix en el paràgraf anterior, realitzarà un estudi per tal de conèixer la realitat del lloguer de vacances a cada una de les illes en col·laboració amb els respectius consells insulars, on consti el nombre d'habitatges que es dediquen a aquesta activitat turística amb indicació de la tipologia d'habitatge, l'antiguitat d'aquesta i la localització.

Disposició addicional segona **Habitatges turístics de vacances**

Als efectes de les obligacions determinades en aquesta llei, s'han d'entendre inclosos en el concepte d'habitatges objecte de comercialització turística els habitatges turístics de vacances.

Disposició addicional tercera **Incentius per a la millora dels establiments turístics**

1. Les sol·licituds de modernització en els termes d'aquesta disposició que presentin els establiments turístics legalment existents d'allotjament, turísticore residencials, de restauració, entreteniment, esbarjo, esportiu, cultural o lúdic, que es presentin en el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició i que tinguin per objecte la millora dels serveis i les instal·lacions en els termes del paràgraf següent, així qualificades per l'administració turística competent, mitjançant un informe previ preceptiu per poder obtenir la llicència municipal d'obres, restaran excepcionalment exclosos del compliment dels paràmetres de planejament territorial, urbanístics i turístics que impedisin la seva execució.

Es podrà aplicar aquesta disposició sempre que les sol·licituds de modernització i el corresponent projecte tinguin entitat i rellevància suficient per reduir l'estacionalitat, la recerca o consolidació de nous segments de mercat o la millora dels serveis turístics complementaris. A més d'això, no podrà suposar un augment de consum d'aigua potable ni energètic d'origen no renovable, i ha de millorar algun o diversos dels següents aspectes de l'establiment: la qualitat, la sostenibilitat mediambiental, la seguretat o l'accessibilitat. En tot cas, junt amb les sol·licituds de modernització, s'ha d'aportar un informe del servei de prevenció o de la modalitat preventiva elegida per l'empresa, que valori l'impacte que el projecte té sobre la seguretat i la salut dels treballadors, així com les propostes de millores.

L'administració turística comprovarà que el projecte es refereix a un establiment turístic legalment existent, en el sentit que estigui legalment inscrit als registres turístics en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Així mateix, emetrà informe respecte si el projecte compleix amb les finalitats esmentades en el paràgraf anterior.

L'administració amb competències urbanístiques només podrà concedir la llicència d'obres si s'ha emès per l'administració turística, amb caràcter favorable, l'informe esmentat en el paràgraf anterior.

El projecte podrà contemplar la reordenació o la reubicació de volums existents, l'aprofitament del subsòl per a usos habitables llevat del d'allotjament, i la redistribució del nombre

de places autoritzades. En cap cas no podrà implicar un augment del nombre de places.

2. La modernització prevista es pot dur a terme encara que això suposi un increment de les superfícies edificades i d'ocupació, respectivament, que no podran excedir en un 10% de les legalment construïdes o actualment permeses si fossin majors, ni suposar menyscapte dels serveis i les instal·lacions ja implantats a l'establiment.

3. D'acord amb les previsions dels apartats anteriors, es poden dur a terme obres consistents en: ampliacions, reformes, i demolicions i reconstruccions parcials, en els edificis que conformen l'establiment turístic sempre que:

a) Llevat de les reformes, no ocupin la separació a parts mínima exigida actualment, ni suposin un augment de l'alçada màxima existent o permesa, per cada un dels edificis, excepte en l'estrictament necessari per a la instal·lació d'equipaments d'ascensors, escales, tot tipus d'instal·lacions (climatització, telecomunicacions, eficiència energètica, etc.) i homogeneïtzació i ordenació d'elements en cobertes.

b) Les edificacions resultants es destinin obligatòriament i restin vinculades a l'ús turístic. Aquesta vinculació serà objecte d'inscripció al Registre de la Propietat.

c) Es presenti autoavaluació acreditativa que l'establiment resultant mantindrà la categoria existent o una superior, en els termes que estableix el Decret 20/2015, de 17 d'abril, de principis generals i directrius de coordinació en matèria turística; de regulació d'òrgans assessors, de coordinació i de cooperació del Govern de les Illes Balears, i de regulació i classificació de les empreses i dels establiments turístics, o normativa que el substitueixi.

4. El propietari o titular de l'establiment quedarà obligat a abonar a l'administració municipal competent el 5% del valor del pressupost d'execució material en el moment de la sol·licitud, de la part modificada resultant que excedeixi de la legalment construïda. Aquesta prestació s'ha de destinar obligatòriament a la millora de la zona o àmbit turístic i el seu entorn.

5. Els establiments turístics que hagin executat obres d'acord amb el que estableix aquesta disposició quedaran legalment incorporats al planejament municipal com a edificis adequats, i la seva qualificació urbanística es correspondrà amb la seva volumetria específica i el seu ús turístic.

6. Les ampliacions permeses per aquesta disposició no seran aplicables un cop esgotats els límits de superfície edificada i ocupació que esmenta, ni als establiments que ja haguessin dut a terme ampliacions per aplicació de l'article 17 del Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, de l'article 17 de la Llei 4/2010, de 16 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, o de la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, quan hagin suposat un esgotament del límit fixat en el punt 2 d'aquesta disposició.

7. En l'àmbit del Pla de Reconversió de la Platja de Palma:

a) L'increment d'edificabilitat previst s'ha d'aplicar sobre l'edificabilitat permesa pel PRI.

b) Aquesta disposició només serà aplicable pels establiments d'allotjament turístic situats en parcel·les amb qualificació de zona turística (T) i/o zona turística hotelera (Th).

8. Els projectes a què es refereix aquesta disposició poden obtenir la llicència municipal d'edificació i ús del sòl amb anterioritat al permís d'instal·lació, sempre que, segons la normativa territorial i urbanística, l'ús turístic resulti admès a la parcel·la.

9. Les actuacions realitzades a l'empara d'aquesta disposició en edificis que siguin béns d'interès cultural o catalogats hauran d'observar en tot cas la normativa de patrimoni històric que els sigui d'aplicació, i obtenir un informe favorable de l'administració competent insular o municipal.

10. Únicament en relació amb la modernització de l'establiment turístic prevista en aquesta disposició, i durant el termini establert en el punt 1, queda sense efecte l'establert en l'article 68 de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl, excepte en els edificis que estan subjectes a protecció en aplicació de la normativa sobre patrimoni o en els que el planejament hagi declarat expressament fora d'ordenació de conformitat amb la normativa específica.

11. Aquesta disposició no serà d'aplicació als establiments que s'acullin a l'article 90 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears.

12. Per al desenvolupament i l'aplicació d'aquesta disposició serà d'aplicació la disposició transitòria vuitena del Decret 20/2015, de 17 d'abril, de principis generals i directrius de coordinació en matèria turística, de regulació d'òrgans assessors, de coordinació i de cooperació del Govern de les Illes Balears, i de regulació i classificació de les empreses i dels establiments turístics, en allò que no hi sigui incompatible.

Disposició addicional quarta

Protocols de coordinació interadministrativa

Als efectes del que disposa l'article 100 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, s'establiran protocols de coordinació interadministrativa entre les administracions competents en matèria de turisme, urbanisme, activitats, inspecció i gestió tributària i les forces i cossos de seguretat per tal de lluitar contra l'oferta il·legal i l'activitat clandestina.

Disposició addicional cinquena

Desenvolupament de la gestió de places turístiques

Pel que fa a la gestió de les places turístiques a què fan referència els articles 85, 87, 88 i 91 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, seran les administracions competents en ordenació turística les que desenvoluparan les determinacions previstes en aquests articles.

Disposició addicional sisena

Habilitació de mecanismes de denúncia de l'oferta il·legal

Les administracions competents en inspecció turística habilitaran els mecanismes necessaris per permetre la presentació de denúncies d'oferta il·legal.

Disposició addicional setena

Recursos del servei d'inspecció

Cada administració competent dotarà als seus pressuposts els recursos per als serveis d'inspecció suficients per dur a terme la seva tasca. En aquest sentit cada administració determinarà el personal necessari a la seva relació de llocs de treball ja sigui en funció del nombre d'autoritzacions turístiques o en funció d'altres criteris objectius.

Disposició addicional vuitena

Limitacions al nombre d'autoritzacions

Per raons imperioses d'interès general relacionades amb objectius de política social es podran establir reglamentàriament limitacions al nombre d'autoritzacions de comercialització d'estades turístiques a habitatges d'un mateix propietari.

Mentre aquestes no s'estableixin no es poden presentar declaracions responsables d'inici d'activitat de comercialització d'estades turístiques a habitatges, quan el propietari de l'habitatge ho sigui també de tres o més habitatges ja comercialitzats turísticament.

Disposició addicional novena

Baixa d'unitats d'apartaments turístics a Menorca

El Consell Insular de Menorca podrà, en el seu àmbit territorial, donar de baixa part de les unitats que formen part dels establiments d'allotjament turístic d'apartaments turístics autoritzats abans del 25 d'abril de 2003. En aquest supòsit, es podrà compatibilitzar l'ús turístic amb el residencial en el mateix immoble amb la mateixa compatibilitat amb l'ús turístic que s'estableix a l'article 32.4.a) de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, sempre que aquests usos estiguin permesos en les normes d'ordenació territorial.

Aquesta disposició addicional entrarà en vigor una volta desplegada reglamentàriament pel Consell Insular de Menorca, i s'hi podran acollir els propietaris que hagin adquirit les unitats d'allotjament d'apartaments turístics abans de la publicació d'aquesta disposició.

Disposició transitòria primera

Règim aplicable als expedients en tramitació

1. Els establiments d'agroturisme, d'hotel rural, els establiments hotelers amb categoria mínima de quatre estrelles i els d'apartament turístic amb categoria mínima de quatre claus que estiguin oberts amb caràcter permanent almenys onze mesos l'any, que abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei hagin presentat un projecte d'obra en forma a l'administració urbanística o hagin obtingut la llicència d'obres corresponent, continuen exonerats de l'aplicació de la ràtio turística establerta en l'article 5.4 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears.

També ho estan els establiments esmentats, si abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'ha presentat en forma a l'administració turística la sol·licitud de l'informe preceptiu i

vinculant de la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, pel que fa al projecte de modernització presentat.

2. Els establiments d'allotjament que, d'acord amb la normativa anterior, es trobin entre els supòsits que permetien exonerar-los de l'obligació d'aportar places turístiques, s'han de regir per aquella normativa, si han presentat un projecte d'obra en forma a l'administració urbanística o han obtingut la llicència d'obres corresponent amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei. També ho estan aquests establiments, si s'ha presentat en forma a l'administració turística, abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la sol·licitud d'informe preceptiu i vinculant de la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, pel que fa al projecte de modernització presentat.

3. Els hotels de ciutat que, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei, hagin presentat un projecte d'obra en forma a l'administració urbanística o hagin obtingut la llicència d'obres corresponent, s'han de regir per la normativa anterior respecte del còmput de places. També s'hi han de regir els que hagin estat objecte de sol·licitud en forma a l'administració turística de l'informe preceptiu i vinculant de la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, pel que fa al projecte de modernització presentat.

4. Els expedients anàlegs relatius a habitatges turístics que a l'entrada en vigor d'aquesta llei ja estiguin en tramitació s'han de regir per la normativa vigent en el moment de la presentació de la sol·licitud.

5. Els habitatges objecte de comercialització turística que ja exerceixin la seva activitat de manera legal a l'entrada en vigor d'aquesta llei, no es veuran afectats per les zonificacions.

Disposició transitòria segona **Adaptació al requisit de certificació energètica**

Es disposa un període transitori de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei perquè tots els habitatges que es comercialitzen turísticament assoleixin el certificat energètic mínim que determina l'article 50.5 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, o el que es pugui exigir en un desenvolupament reglamentari.

Disposició transitòria tercera **Rehabilitació i regeneració de la zona de Platja de Palma**

Mentre no sigui desplaçat pels plans generals d'ordenació dels municipis de Palma i Lluçmajor, manté la seva vigència el Pla de Reconversió Integral de l'àmbit de la Platja de Palma, aprovat definitivament dia 24 d'abril de 2015. Els elements inclosos en el catàleg de protecció del pla de reconversió esmentat, s'entenen incorporats, respectivament, als catàlegs o als plans generals d'ordenació dels municipis de Palma i de Lluçmajor.

Disposició transitòria quarta **Règim aplicable als expedients en tramitació de la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears**

Pel que fa als projectes respecte dels quals, a data 21 de juliol de 2017, ja s'hagi presentat en forma a l'administració

turística la sol·licitud d'informe preceptiu i vinculant de la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012 ja esmentada, els serà d'aplicació aquesta disposició a tots els efectes, tant administratius turístics com urbanístics, a aplicar per les diverses administracions intervinents en el procediment.

A aquests efectes, la vigència de l'informe de l'administració turística per tal de sol·licitar la llicència d'obres serà de dos mesos des de la seva notificació a la persona interessada.

Pel que fa als projectes que a data 22 de juliol de 2017, ja se'ls hagi notificat l'informe preceptiu i vinculant de l'administració turística, disposen de dos mesos per sol·licitar la llicència d'obres, amb la qual cosa se'ls aplicarà la disposició addicional quarta esmentada a tots els efectes.

Disposició transitòria cinquena **Termini per a la declaració de zones aptes**

La delimitació prevista en l'article 75.3 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, s'ha de realitzar abans de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi materialitzat l'esmentada declaració de les zones aptes per a la comercialització d'estades turístiques a habitatges d'ús residencial, i sense que s'hagi completat el procediment de l'article 5.3 de la Llei 8/2012, ja esmentada, es podran presentar les declaracions responsables per a comercialitzar estades turístiques a habitatges d'ús residencial (DRIAT) previstes a l'article 50.3 de la mateixa llei, però només per a habitatges unifamiliars aïllats, habitatges unifamiliars entre mitgeres o habitatges unifamiliars aparellats.

Disposició derogatòria única

1. Queden derogats:

a) El punt 3 de l'article 25, el punt 4 de l'article 44, l'article 78, els punts 5 i 6 de l'article 88, l'apartat b) del punt 1 de l'article 90, la disposició addicional novena, la disposició addicional dinovena i la disposició transitòria sisena de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears.

b) Els punts 1, 2 i 7 de l'article 106 del Decret 20/2015, de 17 d'abril, de principis generals i directrius de coordinació en matèria turística, de regulació d'òrgans assessors, de coordinació i de cooperació del Govern de les Illes Balears, i de regulació i classificació de les empreses i dels establiments turístics, dictat en desenvolupament de la Llei 8/2012, ja esmentada.

c) La Llei 8/2010, de 27 de juliol, de mesures per a la revalorització integral de la Platja de Palma.

d) El Decret Llei 8/2012, de 13 de juliol, de mesures urgents per a la Platja de Palma.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que conté aquesta llei.

Disposició final primera **Modificació del Decret 20/2015, de 17 d'abril, de principis generals i directrius de coordinació en matèria turística, de**

regulació d'òrgans assessors, de coordinació i de cooperació del Govern de les Illes Balears, i de regulació i classificació de les empreses i dels establiments turístics, dictat en desplegament de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears

Es modifica el punt 1 de la disposició transitòria primera del Decret 20/2015, de 17 d'abril, de principis generals i directrius de coordinació en matèria turística, de regulació d'òrgans assessors, de coordinació i de cooperació del Govern de les Illes Balears, i de regulació i classificació de les empreses i dels establiments turístics, dictat en desplegament de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, que passa a tenir la redacció següent:

“1. Els establiments obligats a presentar l'autoavaluació sota la vigència del Decret 20/2011, de 18 de març, de classificació de categoria dels establiments d'allotjament turístic, que no l'hagin superada, en el sentit que no l'haguessin presentat o que el seu resultat atorgàs una categoria inferior a la que tenien assignada, queden sotmesos al termini màxim de 5 de maig de 2018 per adaptar-se al compliment dels requisits i les condicions de l'autoavaluació.”

Disposició final segona

Modificació de la Llei 2/2016, de 30 de març, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible

S'introdueix una nova lletra en l'apartat 3 de l'article 19 de la Llei 2/2016, de 30 de març, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible, amb la redacció següent:

“f) Inversió en rehabilitació d'habitatges destinats a lloguer social amb criteris de sostenibilitat energètica.”

Disposició final tercera

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 27 de juliol de 2017
La secretària primera
Joana Aina Campomar i Orell.
El president
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la cinquena sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, aprovà la Llei de modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 3/2002, DE 17 DE MAIG, D'ESTADÍSTICA DE LES ILLES BALEARS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears, va suposar un gran avanç per a l'estructuració d'un sistema estadístic balear homologat amb els constituïts a la resta de comunitats autònomes, així com amb els de l'entorn dels països que configuren la Unió Europea. Aquesta norma, abans de desplegar plenament els seus efectes, va ser modificada per la Llei 1/2010, de 17 de maig, per tal d'agilitar els procediments d'aprovació dels plans i dels programes estadístics, mitjançant decrets i acords de Consell de Govern, respectivament; aclarir el caràcter oficial de les dades ofertes; crear una comissió interdepartamental per coordinar les unitats estadístiques del sistema; determinar el control parlamentari de l'activitat estadística; i millorar l'acció sancionadora.

Aquesta llei té com a finalitat principal la modificació de la Llei 3/2002, per crear i regular el Registre de població de les Illes Balears, així com per adaptar-ne alguns preceptes als reptes que plantegen l'ús de les noves tecnologies i el desenvolupament del sistema estadístic mateix.

Pel que fa a la creació del Registre de població de les Illes Balears, l'objectiu se centra a possibilitar a les administracions públiques l'accés a determinades dades personals dels ciutadans per al desenvolupament correcte de les funcions que aquestes administracions tenen assignades. Hi ha multitud de supòsits, com ara la detecció, en general, de necessitats de recepció de serveis públics per part dels ciutadans; les campanyes de vacunació i altres mesures destinades a la prevenció, el diagnòstic i la curació de malalties; l'educació, la formació i l'ocupació, entre d'altres, en els quals resulta necessari que l'administració disposi de determinades dades personals dels seus ciutadans, amb la finalitat d'aconseguir més qualitat en la prestació dels serveis públics i més eficàcia en la gestió administrativa.

En aquest sentit, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en la redacció feta per la Llei Orgànica 14/2003, de 20 de novembre, estableix que les dades del padró municipal se cedeixen a altres administracions públiques que ho sol·licitin sense consentiment previ de l'afectat només quan els siguin necessàries per exercir les seves competències respectives, i exclusivament per a assumptes en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants.

La disposició addicional segona de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, preveu la creació de fitxers o registres de població per tal de possibilitar la comunicació dels diferents òrgans de cada administració pública amb les persones interessades residents en els territoris respectius, pel que fa a les relacions jurídicoadministratives derivades de les competències que els són pròpies. Així, es preveu que les administracions de les comunitats autònomes podran sol·licitar a l'Institut Nacional d'Estadística (INE), sense el consentiment de la persona interessada, una còpia actualitzada del fitxer format amb les dades que consten en els padrons municipals d'habitants i en el cens electoral corresponents als territoris on exerceixin les seves competències, per a la creació de fitxers o registres de població.

La comunitat autònoma de les Illes Balears ha desenvolupat, mitjançant la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears, la competència en matèria d'estadística que li atorga l'article 30.32 de l'Estatut d'Autonomia vigent, en la redacció feta per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer.

Mitjançant aquesta llei es va crear l'Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT), però no es va crear, com es va fer a altres comunitats autònomes, un registre de població, la qual cosa ha impossibilitat al dit organisme atendre les demandes de les conselleries del Govern, com tampoc les d'altres administracions de la comunitat autònoma, per facilitar-los la informació a què fa referència aquesta norma.

D'acord amb aquest marc normatiu, i amb els plans i programes estadístics aprovats pel Govern, l'Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT) du a terme tota una sèrie d'operacions estadístiques oficials que es fonamenten en l'explotació del Padró d'habitants de les Illes Balears, el moviment natural de la població i les migracions, entre d'altres. Totes aquestes actuacions estadístiques s'han de reforçar amb la creació del Registre de població de les Illes Balears.

Les dades generades pel Registre de població de les Illes Balears, a més de les funcions administratives, també han de servir per elaborar estadístiques oficials sotmeses al secret estadístic, en els termes prevists en la Llei 3/2002, de 17 de maig, com també en la Llei estatal 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública.

D'altra banda, i com s'ha dit més amunt, es pretén adaptar alguns preceptes de la Llei 3/2002 als reptes que plantegen l'ús de les noves tecnologies i el desenvolupament del sistema estadístic mateix. Entre aquestes modificacions, cal esmentar les referents a l'obtenció de dades per les unitats estadístiques; l'adaptació dels registres administratius per facilitar-ne l'explotació estadística; l'establiment d'un calendari de difusió de les dades; i la publicitat dels resultats bàsics mitjançant formats digitals reutilitzables i disponibles als webs institucionals. Així mateix, s'estableix l'òrgan competent per exercir la potestat sancionadora de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears.

Per tot això, es modifica la Llei 3/2002, de 17 de maig, donant una nova redacció a diversos articles i afegint-hi un nou títol V, pel qual es crea el Registre de població de les Illes Balears, d'acord amb la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre. Atès que es tracta de crear un fitxer d'una administració pública, cal ajustar-se a l'article 20 de la dita llei orgànica, que exigeix que la creació, modificació o supressió dels fitxers públics es facin per mitjà d'una disposició general publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat* o en el diari oficial corresponent. D'igual manera, l'article 52 del Reglament de desplegament de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, aprovat pel Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre, disposa que la creació de fitxers de titularitat pública s'ha de fer per mitjà d'una disposició general o un acord publicats en el *Butlletí Oficial de l'Estat* o el diari oficial corresponent, i l'article 53 remet a la legislació específica en relació amb els fitxers dels quals siguin responsables les comunitats autònomes. L'article 54 del Reglament recull el contingut que ha de tenir la disposició o l'acord de creació del fitxer.

S'atribueix la gestió del Registre de població de les Illes Balears a l'IBESTAT, com a òrgan amb competència en matèria d'estadística i amb experiència en el tractament massiu de dades de caràcter personal. La naturalesa i les funcions del dit organisme consten en els articles 32 i següents de la Llei 3/2002, de 17 de maig, desplegats pel Decret 128/2007, de 5 d'octubre, d'organització i funcionament de l'IBESTAT, i es troba adscrit a la conselleria competent en matèria d'economia del Govern de les Illes Balears.

En el nou Registre de població de les Illes Balears es recolliran, sense el seu consentiment, dades individualitzades de cadascun dels veïns inscrits en els padrons municipals dels ajuntaments de les Illes Balears i en el cens electoral, dades que resulten indispensables, tant per a l'elaboració de les estadístiques demogràfiques com per a l'exercici de les competències pròpies de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article únic **Modificació de la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears**

La Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears, queda modificada en els termes que s'indiquen a continuació:

1. Es dóna una nova redacció a l'apartat d) de l'article 11, que passa a tenir el contingut següent:

“d) Els directoris d'establiments, empreses, explotacions i entitats de qualsevol tipus que no contenen més dades que la denominació, l'emplaçament, l'activitat i l'interval de grandària al qual pertanyen.”

2. Es dóna una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 15, que passa a tenir el contingut següent:

“3. Els òrgans i ens de l'Administració general o institucional del Govern de les Illes Balears i dels consells insulars, com també la resta d'òrgans i ens públics compresos en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, i les associacions i la resta de corporacions de defensa d'interessos col·lectius que hi radiquin, tenen l'obligació de subministrar a l'Institut d'Estadística de les Illes Balears, a les unitats estadístiques de l'Administració de la comunitat autònoma i als consells insulars, en els seus respectius àmbits d'actuació, la informació que es determini reglamentàriament per exercir la funció estadística.”

3. S'afegeix un nou apartat, número 4, a l'article 17, amb el contingut següent:

“4. El Pla d'estadística de les Illes Balears haurà de contemplar en tot cas les garanties estadístiques previstes en la legislació autonòmica, en especial les que fan referència a l'obtenció de dades estadístiques per a l'elaboració de polítiques públiques antidiscriminatòries de persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals.”

4. S'afegeix un nou apartat, número 5, a l'article 17), amb el contingut següent:

“5. El Pla d'estadística de les Illes Balears i els plans anuals que es despleguin hauran d'incloure l'índex de Desenvolupament Humà (IDH) com a indicador del desenvolupament de la població en relació amb el seu nivell de benestar social, per tal de garantir-ne el seu càlcul i manteniment.”

5. Es dóna una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 20, que passa a tenir el contingut següent:

“2. Els registres administratius de la comunitat autònoma han d'arbitrar els mecanismes pertinents per poder garantir la seva explotació estadística, així com la georeferenciació de les dades, d'acord amb els criteris que s'estableixen en aquesta norma. En tot cas, la creació, la modificació o l'extinció d'un registre requereix un informe preceptiu de l'Institut d'Estadística de les Illes Balears per avaluar-ne l'adequació al marc estadístic vigent.”

6. Es modifica l'article 23, punt 2, apartat a), que passa a tenir el contingut següent:

“a) Resultats sintètics, que resumeixen de manera breu els resultats obtinguts per conceptes temàtics i agregats territorialment per illes.”

7. Es modifica l'article 23, punt 2, apartat b), que passa a tenir el contingut següent:

“b) Resultats bàsics, que s'obtenen mitjançant una explotació estàndard dels resultats globals, amb l'objectiu d'obtenir un conjunt de taules creuades amb les desagregacions conceptuals, territorials (per illes) i temporals previstes en els programes anuals d'actuació estadística.”

8. Es dóna una nova redacció a l'article 25, que passa a tenir el contingut següent:

“La difusió dels resultats sintètics de les estadístiques d'interès de la comunitat autònoma de les Illes Balears és obligatòria i d'accés gratuït per a totes les persones i institucions. Els programes anuals han d'establir els calendaris de difusió de les dades de les operacions estadístiques que s'hi preveuen.”

9. Es dóna una nova redacció a l'article 26, que es denominarà “Publicitat dels resultats sintètics i bàsics”, que passa a tenir el contingut següent:

“Juntament amb els resultats sintètics, els resultats bàsics de les estadístiques d'interès de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'han de fer públics necessàriament mitjançant formats digitals reutilitzables disponibles als webs institucionals corresponents; complementàriament, també es poden fer servir publicacions o altres vehicles d'ampli abast de suport d'informació.”

10. Es dóna una nova redacció a l'apartat c) de l'article 34, que passa a tenir el contingut següent:

“c) Proposar la normalització de conceptes, definicions, classificacions, nomenclatures i codis per a la classificació

de les dades i la presentació dels resultats, impulsar-ne la utilització en l'activitat estadística de les Illes Balears i promoure, en el marc de les seves competències, la coordinació metodològica amb les estadístiques dels ajuntaments, dels consells insulars, d'altres comunitats autònomes, de l'Administració General de l'Estat, de la Unió Europea i d'organismes internacionals.”

11. S'afegeix una lletra e) a l'apartat 2 de l'article 38, que tindrà el contingut següent:

“e) Dur a terme la difusió corresponent de les dades sintètiques i bàsiques de les operacions estadístiques que tinguin assignades, d'acord amb els criteris que estableix l'article 26.”

12. Es dóna una nova redacció a l'apartat 1 de l'article 48, que passa a tenir el contingut següent:

“1. Correspon a l'Institut d'Estadística de les Illes Balears la potestat sancionadora i l'ha d'exercir, a través del seu director, de conformitat amb el que disposen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.”

13. S'addiciona un nou títol V, amb la rúbrica “Registre de població de les Illes Balears”, integrat pels articles 51 a 58, que tindran el contingut següent:

“Article 51
Creació del Registre

1. Es crea el Registre de població de les Illes Balears, que ha d'incloure les dades del nom, els llinatges, el domicili, el sexe i la data de naixement, que consten en els padrons municipals d'habitants i en el cens electoral de tots els ajuntaments de les Illes Balears.

2. Les dades que s'inclouen en aquest Registre es poden contrastar, complementar o ampliar amb les corresponents als dispositius electrònics o a l'adreça de correu electrònic que les persones interessades hagin facilitat a l'administració autonòmica, insular o municipal, a l'efecte de notificació, d'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. El contingut del fitxer que es crea, d'acord amb l'article 20 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, s'estableix en l'annex d'aquesta llei.

Article 52
Aportació de les dades

1. Les dades de caràcter personal del Registre de població de les Illes Balears són aportades per l'Institut Nacional d'Estadística (INE), d'acord amb la disposició addicional segona de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. Aquest Registre també es pot alimentar d'altres fonts administratives que es determinin en els instruments corresponents de planificació estadística.

Article 53 Gestió del Registre

Correspon a l'Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT) la posada en funcionament del Registre de població de les Illes Balears, com també el manteniment, l'explotació i la custòdia.

Article 54 Exercici dels drets de les persones interessades

Les persones interessades poden exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició davant l'Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT).

Article 55 Finalitats del Registre de població de les Illes Balears

1. El Registre de població de les Illes Balears té com a finalitat la comunicació dels diferents òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma, com també dels consells insulars i altres administracions públiques, amb els residents al seu territori, en el marc de les relacions juridicoadministratives derivades de l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes.

2. Els òrgans de l'Administració del Govern de les Illes Balears i dels consells insulars, així com d'altres administracions públiques, només poden utilitzar les dades del Registre de població de les Illes Balears sense consentiment previ de la persona afectada si les necessiten per exercir les seves competències, i exclusivament per a assumptes en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants

3. Les sol·licituds de dades contingudes en el Registre de població de les Illes Balears s'han d'adreçar a l'IBESTAT, i han d'explicitar la funció per a la qual es requereix aquesta informació i acreditar que la residència o el domicili són dades rellevants en cada cas.

4. Les còpies del fitxer que faciliti l'IBESTAT han de contenir únicament les dades de llinatges, nom, domicili, sexe i data de naixement.

5. Les dades del Registre de població poden ser utilitzades també per elaborar estadístiques en els termes que estableixen la Llei 3/2002, de 17 de maig, d'estadística de les Illes Balears, i els plans i programes que la despleguen.

Article 56 Utilització de les dades del Registre de població de les Illes Balears

La informació que obtenguin de la forma prevista en aquest títol els diferents òrgans de l'administració no pot ser manipulada, cedida ni utilitzada per a altres funcions diferents de les que es varen fer constar en la sol·licitud adreçada a l'IBESTAT.

Article 57

Confidencialitat de les dades

Amb l'excepció dels supòsits establerts en els articles anteriors, les dades del Registre de població de les Illes Balears són confidencials i per accedir-hi cal regir-se per la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i, amb caràcter supletori, per la normativa legal que reguli el règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 58 Nivell de seguretat

D'acord amb el títol VIII del Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, les mesures de seguretat del Registre de població de les Illes Balears han de ser les corresponents al nivell bàsic.”

14. S'addiciona una nova disposició transitòria, que tindrà el contingut següent:

“Disposició transitòria segona

Mentre no estigui en funcionament el Registre de població de les Illes Balears, les administracions de les Illes Balears han de sol·licitar les dades a les quals fa referència aquest registre a l'Institut Nacional d'Estadística (INE).”

15. Es dóna una nova redacció a la disposició final primera, que passa a tenir el contingut següent:

“Disposició final primera

S'autoritza el Consell de Govern a dictar les normes reglamentàries i les disposicions administratives que siguin necessàries per desplegar i aplicar aquesta llei, com també per modificar o suprimir, mitjançant un reglament, el Registre de població de les Illes Balears.”

16. S'addiciona un annex, que tindrà el contingut següent:

“Annex Denominació del fitxer: Registre de població de les Illes Balears

a) Descripció: aquest fitxer conté les dades personals de nom, llinatges, domicili, sexe i data de naixement, agregats territorialment per illes, que consten en els padrons municipals d'habitants i en el cens electoral, obtinguts dels fitxers de l'Institut Nacional d'Estadística. Igualment s'hi han de considerar, si escau, les dades corresponents a dispositius electrònics o a l'adreça electrònica.

b) Finalitat i usos previstos: comunicació dels òrgans de l'Administració del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars i altres administracions públiques, amb els titulars de les dades amb residència a les Illes Balears, en el marc de les relacions juridicopúbliques derivades de

l'exercici de les seves competències, per als assumptes en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants, de conformitat amb l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

c) Persones o col·lectius sobre els quals es pretén obtenir dades: residents inscrits en els padrons municipals d'habitants de tots els ajuntaments de les Illes Balears i del cens electoral.

d) Procedència de les dades: Institut Nacional d'Estadística.

e) Procediment de recollida de dades: transferència de dades a través de fitxers mitjançant el lliurament periòdic de còpies actualitzades que l'Institut Nacional d'Estadística ha de fer a l'Institut d'Estadística de les Illes Balears.

f) Estructura bàsica del fitxer i tipus de dades: dades actualitzades com a mínim cada 1 de gener de cada any dels veïns i veïnes inscrits en els padrons municipals d'habitants i en el cens electoral, amb la informació següent: llinatges, nom, domicili, sexe i data de naixement.

g) Cessió de dades i previsió de transferències de dades a països tercers: se cedeixen als òrgans de l'Administració del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars i d'altres administracions públiques de les Illes Balears que ho sol·licitin, quan els siguin necessàries per exercir les seves competències i exclusivament per a assumptes en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants, d'acord amb el que es pugui establir en normes de rang de llei; no se'n preveuen transferències internacionals.

h) Òrgan administratiu responsable: Institut d'Estadística de les Illes Balears.

i) Els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició amb relació a les dades que constin en el Registre: poden exercir-se davant el responsable del fitxer, que és l'IBESTAT.

j) Mesures de seguretat i nivell exigible: les de nivell bàsic."

Disposició final única

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 18 de juliol de 2017

La secretària primera

Joana Aina Campomar i Orell.

El president

Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la cinquena sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, aprovà la Llei de modificació de la Llei per la qual es modifica la Compilació de dret civil de les Illes Balears.

Palma, a 24 de juliol de 2017

El president del Parlament

Baltasar Picornell i Lladó

C)

LLEI PER LA QUAL ES MODIFICA LA COMPILACIÓ DE DRET CIVIL DE LES ILLES BALEARS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Objecte

En exercici de la competència legislativa en dret civil -ex articles 30.27 i 84.1 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en relació amb la regla 8a de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola-, aquesta llei té per objecte la modificació de determinats articles de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovada pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre.

En el procés de proposta de modificació de la Compilació hi ha participat la Comissió Assessora de Dret Civil de les Illes Balears, com a òrgan permanent de consulta i assessorament del Govern de les Illes Balears en matèria de dret civil propi, adscrit orgànicament a la Conselleria de Presidència, el qual ha vengut exercint funcions d'estudi i de revisió dels cossos legals i de les lleis civils vigents.

Així mateix hi ha participat el Consell Assessor de Dret Civil propi d'Eivissa i Formentera, òrgan depenent del Consell Insular d'Eivissa, en el qual també col·labora el Consell Insular de Formentera.

II

Millora i ordenació sistemàtica de la regulació de les fonts del dret civil balear i altres articles

La millora i ordenació sistemàtica de l'article 1 es basa en el Projecte de Reforma del Títol Preliminar, de maig de 2006, i en les esmenes que in voce foren preses en consideració, ja que, tot plegat, millorava la redacció i el rigor d'un article imprescindible per als intèrprets i operadors jurídics, que han de treballar en l'autointegració i l'aplicació de la Compilació.

Per tant, aquesta nova redacció de l'article 1 no és en puritat una innovació, sinó que recull les reformes necessàries d'ordenació de l'article 1, fruit de 25 anys d'estudi des de la Compilació de 1990.

Per altra banda, també s'han reordenat els articles referents al règim econòmic matrimonial del llibre de Mallorca, de manera que els temes de contingut específic del règim matrimonial legal (la separació de béns) i els temes de contingut econòmic ex lege (és a dir, imperatiu) del matrimoni (per tant, els efectes econòmics del matrimoni), que són contingut previ, essencial, a qualsevol règim, estiguin tractats de manera ordenada i coherent en articles diferents, a partir dels quals es pugui fer un desenvolupament futur. En aquest punt, s'ha seguit la lògica expositiva de l'article 67 del llibre d'Eivissa i Formentera, que presenta de manera ordenada ambdós temes, regulats, per altra banda, de manera desordenada i poc clara en els articles 3 i 4.

Amb aquestes qüestions, s'inaugura també una línia de treball constant, relatiu a l'ordenació i modernització respectuosa de les institucions de la Compilació, per tal de mantenir-la i desenvolupar-la com a *corpus iuris* de referència del Dret civil balear, les seves singularitats d'origen consuetudinari i la seva pluralitat normativa, amb l'ordenació de la matèria per Illes.

III

La successió intestada a favor de les administracions territorials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

La importància de la successió intestada en el dret successori balear i les seves peculiaritats a Mallorca i a Menorca, d'una banda, i a Eivissa i a Formentera, d'una altra, i també la innegable connexió amb les llegendàries, demanen una nova regulació més àmplia i detallada. Però, en espera d'aquesta regulació, s'ha considerat prioritari establir el dret de les administracions territorials de les Illes Balears, consells insulars i ajuntaments, a heretar abintestat en els supòsits indicats, a fi de no demorar per més temps la regulació d'aquesta matèria.

Per això, es modifica l'article 53 del llibre I, aplicable també a Menorca, i l'article 84 del llibre III, d'Eivissa i Formentera, de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, que fan referència a la successió intestada.

Entre els preceptes del Codi civil que, en virtut d'aquesta remissió al mateix Codi, resulten aplicables, hi ha l'article 956, que estableix la successió de l'Estat a falta de persones que tinguin el dret reconegut per la llei a heretar dels causants que no han disposat la seva successió mitjançant testament o altre negoci successori.

Avui en dia és general considerar que, en el marc de l'Estat autònom que estableix la Constitució, resulta natural i lògic que les comunitats autònomes que disposen de dret civil propi puguin legislar sobre aquesta matèria i que la regulació tinguí per objecte la crida a la comunitat autònoma i a les administracions territorials escaients, en lloc de fer-la a l'Estat. En aquest sentit, la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, estableix en l'article 20.6 que la successió legítima de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes s'ha de regir per aquesta llei, el Codi civil i les seves normes complementàries o les normes de dret foral o especial que hi siguin aplicables; i en la disposició final segona, sobre títols competencials, assenyalava que les disposicions d'aquesta llei "es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, i són d'aplicació general, sens perjudici del que disposen els drets civils forals o especials, allà on n'hi hagi"; a continuació, assenyalava els preceptes de la llei que tenen la condició de legislació bàsica, amb la particularitat que cap d'aquests no impedeix l'assumpció de competències legislatives sobre la matèria ni que la seva regulació prevegi la substitució de l'Estat per la comunitat autònoma.

Aquesta llei estableix les línies generals de la successió per part de les administracions territorials de les Illes Balears dels béns dels causants que moren abintestat o sense haver atorgat cap pacte successori i sense persones amb dret a heretar, quan la seva successió es regeixi pel dret civil de les Illes Balears.

Per determinar quines són les persones que tenen dret a heretar i els drets sobre l'herència, és necessari tramitar un expedient de jurisdicció voluntària com és la declaració d'hereus abintestat, que a Mallorca i Menorca és preceptiva quan no hi ha testament o pacte successori, i quan aquests són declarats nuls o resulten ineficaces; mentre que a Eivissa i Formentera ho és, a més, quan la successió del causant s'ha deferit per testament o pacte successori només en part.

En cas que no quedi cap persona amb dret a heretar en l'ordre successori que estableix la llei, el cabal relicte del difunt passarà a les administracions territorials de les Illes Balears, així com disposa aquesta llei.

IV

La llegítima del cònjuge viudo

L'article 45 de la Compilació encara manté la causalitat de la separació per part del premort per determinar el dret a la llegítima del consort viudo. Per aquesta raó, i atès que la separació és avui no causal, és necessari modificar els paràgrafs 1 i 2 de l'article 45, d'acord amb la Llei 15/2005, de 8 de juliol.

V

Reforma de la quantia del lluíisme en cas que no s'hagués pactat

Es fa necessària una revisió a fons dels drets reals contemplats a la Compilació de dret civil, i molt especialment per la seva repercussió social (s'ha de recordar la iniciativa social sorgida al 2013 arran de la reclamació d'un alou, que en poc temps recollí 12.377 signatures, posant en evidència l'ampli suport popular a la desaparició d'aquesta figura jurídica), de l'alou i els censos emfitèutics.

Es tracta d'institucions jurídiques que no responen avui en dia a un interès social, per la qual cosa és necessària la seva reconsideració.

És en aquest sentit i continuant en la línia de la reforma de 1990 on es reduí la quantitat en concepte de lluíisme en cas que no s'hagués pactat, del 2% del valor de la finca a l'1%, que ara es passa de l'1% al 0,5%, és a dir, una reducció del 50%.

VI

Impuls als contractes agraris

S'ha aprofitat per fer una regulació més detallada, que reculli les opinions i estudis doctrinals i les necessitats pràctiques en relació amb el contracte agrari de societat rural menorquina, regulada a l'article 64 del llibre de Menorca, com a mostra de les maneres singulars de gestionar l'ús de la terra a l'illa de Menorca.

En particular, cal explicar que la definició descriptiva, feta des del vessant de la tradició jurídica, de la institució de la societat rural menorquina com a contracte civil particular o atípic, s'adequa a la jurisprudència que, obiter dicta, es refereix a la societat rural menorquina com a "contracte de societat sui generis, l'objecte del qual és l'explotació agropecuària del camp menorquí" (sentències de l'Audiència Provincial de les Illes Balears de 10 de juliol de 2001 i de 23 de desembre de 2013).

Les reformes introduïdes han suposat una redacció cohesionada del contracte de societat rural, recollint en la norma, com a solució legal, els costums, i terminologia, no controvertits al llarg dels anys al món agrari menorquí, i deixant sempre salvaguardat, com a primer element regulador del contracte, el respecte a la llibertat contractual per a resoldre tots els elements de l'iter o vida de dit contracte.

Així mateix, queda igualment un gran àmbit d'actuació pel costum, en defecte de norma, ja que no s'ha tractat de fer un recull de costums, amb ànsia de petrificar-los en la norma escrita. Per tant, en defecte de la regulació bàsica i inspirada en costums incontrovertits, fixada en la norma, que, a més, salvaguarda, en primer lloc, la voluntat contractual o pactes entre les parts, actua el costum com element d'especial valor normatiu, per la crida directa que en continua fent l'article 64.

Per altra banda, una novetat fruit del canvi de consciència social en relació amb el món rural i la necessitat de reconèixer i visibilitzar el paper invisible que la feina de les persones (tradicionalment, la dona) que, molts d'anys o tota una vida, conviu amb el conreador, té en l'explotació agrària, és la previsió de la possibilitat que el conreador i la seva parella o cònjuge adoptin la forma de titularitat compartida i també el dret a compensació econòmica, quan no s'adopta la forma de titularitat compartida i es conrea la terra sense rebre cap remuneració, que atorga la Llei 35/2011, de 4 d'octubre, sobre titularitat compartida de les explotacions agràries. Tot això, perquè és competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears el regular-ho, en relació amb les seves modalitats agràries.

Així, s'ha afegit la remissió a certs articles de la Llei 35/2011 perquè quan una especialitat està regulada pel dret civil propi (com són els contractes agraris illencs regulats a la Compilació -articles 64 i 86) no es pot aplicar supletòriament el dret estatal, la regulació del qual fa salvaguarda (per tant, excepció) el camp d'exercici de les competències civils autonòmiques.

En relació amb aquesta compensació econòmica, s'ha de destacar que es destina a la parella de fet (no de parella estable), és a dir, no cal estar constituïda perquè no es tracta d'efectes de la convivència, sinó de justícia social i laboral, ja que equival a pagar per la feina feta per part de qui ha treballat invisiblement i sense drets. No es pot limitar a la parella estable, sinó que qui provi que ha conviscut amb el conreador, sense tenir feina, i ajudant a la tasca agrària, pot generar aquest dret a compensació econòmica el dia que la convivència o relació afectiva s'acabi.

VII

Modificació del dret civil de Menorca

La modificació de l'article 65 estableix la vigència de la definició a l'illa de Menorca, amb la mateixa regulació prevista en el règim successori de l'illa de Mallorca, atès que s'elimina l'excepció aplicada fins ara per a Menorca.

VIII

Protecció de persones amb discapacitat

La discapacitat és una de les situacions que el legislador preveu com a digna d'especial protecció, tant en l'àmbit personal com en el patrimonial. La Llei estatal 41/2003, de 18

de novembre, va suposar un primer pas per a la protecció de les persones amb discapacitat. Posteriorment, la Convenció de Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, que va ser aprovada el 13 de desembre de 2006 i va entrar en vigor el 3 de maig de 2008, va significar un reconeixement i un canvi de criteri en la protecció de les llibertats i dels drets de les persones amb discapacitat, amb la finalitat d'obtenir un reconeixement a escala mundial de la discapacitat com una qüestió de drets humans.

El legislador balear va introduir, per mitjà de la Llei 3/2009, de 27 d'abril, de modificació de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, les causes d'indignitat successòria i desheretament, pensant, en aquell moment, a donar resposta a situacions tan greus com és la violència contra la dona. Falta fer un pas més i protegir, de manera específica, les persones en situació de discapacitat, en el grau que indica la llei, perquè no pugui heretar qui no les ha atès perquè els hagi negat aliments.

Per aquesta raó, s'introdueix la lletra h) en l'apartat 1 de l'article 7 bis, per a Mallorca i Menorca, i en l'apartat 1 de l'article 69 bis, per a Eivissa i Formentera.

IX

Protecció del vincle matrimonial d'acord a la doctrina constitucional i mesures per suavitzar el biaix de gènere en la regulació del règim matrimonial de separació de béns

La sentència 198/2012, de 6 de novembre, del Tribunal Constitucional, assenyala que el nostre sistema constitucional s'obre a nous elements conformadors de la cultura jurídica (com el matrimoni amb independència del sexe dels contraents), mitjançant el recurs a un principi fonamental de la interpretació de la Constitució, que és el de l'article 10.2 de la Constitució. Des d'aquesta òptica, el significat del matrimoni, dins del context sociojurídic actual és, seguint el Tribunal Constitucional: "*comunidad de afecto que genera un vínculo, o sociedad de ayuda mutua entre dos personas que poseen idéntica posición en el seno de esta institución, y que voluntariamente deciden unirse en un proyecto de vida familiar común*".

Des d'aquest punt de vista de comunitat, d'ajuda mútua, d'igualtat, d'afecte, els règims històrics d'absoluta separació de béns, com el que es recull a la Compilació de 1961 i continua a la Compilació de 1990, malgrat la desaparició del terme "absoluta" en la denominació de règim econòmic, poden fomentar l'acceptació d'una convivència, econòmicament, perdedora per una de les parts i d'unes relacions conjugals basades en la insolidaritat econòmica, perquè l'aportació humana de cura, atenció a la família, maternitat, i les, moltes vegades, conseqüents pèrdues d'oportunitats econòmiques, laborals o professionals que suposa aquest aspecte de la convivència, són ignorades pel legislador de la Compilació de 1990.

Per això, s'han fet les següents reformes per mitigar la insolidaritat econòmica entre cònjuges, per procurar la protecció de la llar davant els creditors, i interpretar el vincle matrimonial i la seva protecció en el sentit evolutiu que marca el Tribunal Constitucional, de respecte al lliure desenvolupament de la personalitat i sexualitat.

En primer lloc, s'ha considerat que els efectes matrimonials post mortem, és a dir, la llegítima, no es cancel·lin per la simple separació de fet.

Encara que, només la ruptura del vincle jurídic, que es produeix amb el divorci, hauria de provocar el final dels efectes *post mortem* del matrimoni, ja que el matrimoni està vigent, i la llegítima no es basa en la mera convivència, sinó en el vincle jurídic vàlid, s'ha decidit eliminar l'efecte de pèrdua de llegítima només pels casos on la separació matrimonial és simplement "de fet" ja que, en aquests casos, no fer-ho suposa que el legislador està intervenint, de manera sancionadora, en la vida dels casats que no han optat per formalitzar la seva separació.

En segon lloc, s'ha d'esmenar la modificació que es va fer a l'article 4.3, 3r CDCIB (Compilació de Dret Civil de les Illes Balears) per la Llei 3/2009, de 27 d'abril, de modificació de la Compilació de Dret Civil de les Illes Balears, sobre causes d'indignitat successòria i desheretament. Aquesta modificació va eliminar el fet que la revocació, per part del donant, d'una donació entre cònjuges, es vinculés a la imputació de la causa de la separació al donatari; però deixant el fet de la producció de la separació i el divorci, sense més, com a causa d'ingratitude; que permet revocar, sense atendre a res més, lliurement, gratuïtament, una donació feta per un cònjuge a l'altre durant el matrimoni.

En les donacions entre cònjuges fetes durant el matrimoni, la idea original de l'article 4.3, 3r CDCIB és que la mera separació i el divorci no són causa de revocació, és a dir, no són un cas d'ingratitude que permeti revocar les donacions; sinó que el cas d'ingratitude només és aquell on el donatari és responsable (perquè se li han imputat els fets -amb transcendència jurídica- que han causat la separació) de la causa que dona lloc a la separació (o divorci), segons la sentència judicial. Així, si des de 2005, no hi ha culpables (ni responsables jurídics, ni imputats) de la ruptura de la convivència matrimonial, no té sentit que el simple fet de la separació o del divorci pugui ser un càstig al donatari, que veu revocada una donació, sense que la suposada ingratitude es pugui vincular amb cap comportament objectiu. La modificació que va patir l'article 4.3, 3r CDCIB l'any 2009, pot dur, actualment, a unes conseqüències negatives per a les dones, les quals, tradicionalment, han aportat, econòmicament, menys al matrimoni o s'han enriquit, econòmicament, menys a costa de la convivència; i, per això, tradicionalment, veuen compensada la seva dedicació a la família (que, en un sistema de separació de béns, es tradueix en un no-desenvolupament del seu patrimoni), amb les donacions que, directament o indirectament, rebien de l'espòs.

En tercer lloc, és imprescindible aprofitar aquesta ocasió per recollir en la norma escrita un principi general del dret civil balear que ha estat clarament establert per la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears 2/2010, de 24 de març: la proscripció que el règim de separació de béns pugui emparar un enriquiment injust produït per la desigualtat patrimonial que suposa l'enriquiment d'un cònjuge i l'empobriment de l'altre, a causa d'una dedicació major al "treball per a la família" en el sentit de temps i dedicació no remunerada a la unitat familiar, a la llar, a la maternitat.

L'analogia que realitza el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en la sentència 2/2010 va destinada a fixar un

principi general del Dret civil balear relatiu a que, durant la convivència, la contribució a l'aixecament de càrregues, mitjançant el treball per a la família, ha de ser compensada, si la convivència o matrimoni es dissol en vida.

La dedicació al treball per a la família i la procreació seria una opció que es fa, lliurement, entre dos convivents i, per tant, els dos han de donar valor a aquest fet, constant matrimoni; però també, si aquest es dissol; i, en aquest cas, aquest valor s'ha de traduir econòmicament. De no ser així, de considerar-se que la prestació del treball per a la família, dins del contracte matrimonial, no val més que de present, tornariem de fet a una discriminació de la dona.

En quart i darrer lloc, s'introdueix la necessitat del consentiment del cònjuge no titular perquè el titular pugui fer negocis amb el domicili familiar perquè en aquest punt és una millora necessària per a protegir la unitat familiar davant els deutes del cònjuge titular únic de l'habitatge familiar.

És convenient, en la situació econòmica actual, d'endeutament de les famílies i d'unitat de tractament del deutor concursat, que, d'alguna manera, es doni garantia que el cònjuge no titular coneixia els riscos de l'endeutament del cònjuge titular de l'habitatge, que és l'espai físic de vida del nucli familiar.

La regulació de la Llei Concursal ha minvat validesa al principi de titularitat formal, com a principi rector per determinar la propietat privada dels béns entre els cònjuges casats en separació de béns. La Llei Concursal (articles 78 i 79) no salvaguarda el principi de titularitat formal per atribuir els béns en el règim de separació de béns i es decanta per la suposada titularitat dels fons per adquirir l'habitatge i, fins i tot, malgrat es doni el supòsit de que ambdós cònjuges són cotitulars de l'habitatge i ambdós poden haver aportat fons econòmics per adquirir-lo, en algunes circumstàncies, arriba a presumir, que els fons són del cònjuge concursat, per tal d'oferir més massa als creditors.

Essent així, cal, des de la nostra competència, oferir major protecció al cònjuge no titular perquè, utilitzant, en positiu, la idea de "convivència" entre els cònjuges de la Llei Concursal, podríem entendre que, encara que no tingui la titularitat formal de l'habitatge familiar, el cònjuge no titular contribueix amb el seu treball, remunerat o per a la família, a mantenir-lo i ha d'assabentar-se dels perills financers en els quals pot estar incurrint el cònjuge titular, que acabaran privant de llar familiar a tota la unitat familiar.

X

Altres modificacions de la Compilació

La Comissió Assessora de Dret Civil de les Illes Balears, a conseqüència de l'avaluació permanent de la regulació que recull la Compilació, ha detectat determinades errades, disfuncions o redaccions que resulten incompletes a l'efecte d'una comprensió millor.

Atès que d'acord amb la Llei 4/2011, de 31 de març, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears, la qualitat normativa i la millora de la regulació són els principis informadors de la política legislativa, s'afegeix a aquesta Llei la modificació de diversos articles, per introduir millores en la

redacció i comprensió dels textos, com ara els articles 4, 7 bis, 14 a 20, 29, 33, 46 a 48, 69 bis, 74, 81 i 86.

D'altra banda, dues disposicions addicionals recullen la modificació puntual de la versió catalana i la versió castellana de la Compilació, a l'efecte de millorar-ne la redacció o precisar-ne la terminologia.

XI

Normativa de patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

La regulació de la successió per part de les administracions territorials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dels béns dels causants que moren abintestat o sense haver atorgat cap pacte successori i sense parents amb dret a heretar, quan la seva successió es regeixi pel dret civil de les Illes Balears, té conseqüències en relació amb l'activitat que haurà de dur a terme l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears quant al procediment administratiu de la declaració d'hereves de les administracions territorials autonòmiques que pertoquin, la participació en els processos judicials respecte de la intervenció i l'inventari dels béns i, si escau, la conservació i l'administració dels béns fins a la resolució definitiva, la presa de possessió i el repartiment dels béns, els seus productes o el seu valor.

En conseqüència, a la modificació de la Compilació de dret civil de les Illes Balears s'hi afegeix la modificació de la Llei 6/2001, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. S'hi incorporen dos articles i una disposició addicional per regular el procediment per declarar l'Administració hereva intestada i per establir el límit temporal de la condició o afectació en relació amb les adquisicions, com és el supòsit de la successió intestada a favor de les administracions territorials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que pertoquin, tal com preveu la nova regulació de la Compilació.

D'acord amb el principi de capacitat organitzativa de l'Administració, s'autoritza el desplegament reglamentari per establir el règim d'actuació dels òrgans administratius que han de dur a terme els tràmits i les gestions encaminats a la incorporació al patrimoni de les administracions territorials que escaiguin i el procediment posterior de repartiment dels béns, els seus productes o el seu valor.

XII

Creació del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears

La disposició addicional cinquena de la Llei crea, en substitució de la Comissió Assessora de Dret Civil de les Illes Balears, l'anomenat Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears, com a òrgan permanent de consulta i assessorament del Govern i del Parlament de les Illes Balears, en matèria de dret civil de les Illes Balears, sense perjudici de la seva funció d'assessorar també els consells insulars quan aquests ho sol·licitin.

L'esmentat Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears té una composició paritària entre illes i paritària entre dones i homes, que han d'esser designats o designades en nombre de dos per cada un dels consells insulars i pel Govern

de les Illes Balears, al qual també li correspon designar el secretari o secretària d'entre el personal funcionari.

Article 1

Es modifica l'article 1 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 1

1. El Dret civil de les Illes Balears es compon pels drets civils històrics de les illes de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, d'acord amb la tradicional divisió per llibres d'aquesta Compilació; per les normes autonòmiques que afectin la matèria de dret civil, dins del marc de les competències estatutàries; pel costum i pels principis generals del dret civil propi.

2. Les fonts del Dret civil de les Illes Balears són: la Compilació i les normes autonòmiques que afectin la matèria de dret civil, el costum i els principis generals del dret civil propi.

3. Regles generals del dret civil de les Illes Balears:

1a. Les disposicions del dret civil propi són les normes d'aplicació preferent.

2a. Les disposicions dels diferents llibres d'aquesta Compilació constitueixen el dret comú de les Illes Balears i s'aplicaran, supletòriament, a les altres lleis.

3a. La integració de l'ordenament jurídicocivil balear es farà d'acord amb els principis generals del dret que l'informen.

4a. En l'aplicació del dret civil propi, aquest ha de ser interpretat d'acord amb els principis generals que l'informen i, si es tracta de la interpretació d'una institució històrica, s'ha de prendre en consideració la tradició jurídica singular, continguda a les antigues lleis i els costums insulars; la doctrina dels doctors i les decisions de la Reial Audiència, quan existissin per aquella institució.

5a. Per manca de norma de dret civil propi, s'aplicarà, com a dret supletori, el dret civil estatal, sempre que la seva aplicació no sigui contrària als principis generals que informen el dret civil propi i que el buit normatiu no sigui volgut pel legislador balear, dins del marc de les seves competències.

6a. La jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears i, si n'és el cas, del Tribunal Suprem, complementarà l'ordenament civil balear.”

Article 2

Es modifica l'article 3 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 3

El règim econòmic matrimonial

1. El règim econòmic conjugal serà el convingut a capítols, formalitzats en escriptura pública, abans o durant el matrimoni i, en defecte d'aquests, el de separació de béns.

2. En el règim de separació de béns cada cònjuge serà facultat per realitzar qualssevol actes o negocis de domini, administració, gaudi i disposició dels seus béns, sense perjudici de l'establert a l'article següent.

3. Seran béns propis de cada cònjuge aquells que li pertanyin en establir el règim de separació i aquells que adquireixi per qualsevol títol mentre aquest sigui vivent.

4. Cada cònjuge podrà conferir a l'altre, expressament o tàcitament, l'administració dels seus béns, així com revocar-la, condicionar-la o restringir-la.

El cònjuge administrador tindrà les obligacions pròpies del mandatari i haurà de retornar, a la finalització del mandat, tan sols els fruits existents i aquells amb els quals s'hagués enriquit.

5. Els cònjuges podran celebrar entre si tota classe de contractes i transmetre's béns i drets per qualsevol títol.

En cas d'impugnació judicial es presumirà, tret de prova en contra, que la transmissió és gratuïta.

Les donacions entre cònjuges seran revocables tan sols en els supòsits que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 7 bis, quan el donant sigui el cònjuge agreujat, per incompliment de càrregues i per ingratitude. Es consideren causes d'ingratitude, a més de les que estableix el Codi civil, l'incompliment greu o reiterat dels deures conjugals i l'anul·lació del matrimoni si el donatari ha obrat de mala fe."

Article 3

Es modifica l'article 4 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"Article 4

Efectes patrimonials del matrimoni

1. Els béns propis de cada cònjuge seran afectes a l'aixecament de les càrregues del matrimoni. En defecte de pacte, cadascun dels cònjuges hi contribuirà en proporció als seus recursos econòmics; es considera com a contribució el treball per a la família i dona dret a obtenir una compensació que el jutge ha d'assenyalar, si no hi ha acord, quan s'extingeixi el règim de separació.

Si s'incomplís, totalment o parcialment, el deure d'aixecament de càrregues del matrimoni, per part d'un dels cònjuges, l'altre podrà sol·licitar al jutge que adopti les mesures oportunes per tal d'assegurar-ne el compliment.

2. Tret de prova en contra, es presumirà que pertanyen al cònjuge, per meitat, els béns que integren el parament de casa, però no es consideraran compresos a la presumpció les joies i els objectes artístics o històrics de valor considerable. A la mort d'un dels cònjuges, aquells correspondran en propietat al sobrevivent i no es computaran en el seu haver.

3. Per disposar dels drets sobre l'habitatge habitual i els mobles d'ús ordinari de la família, encara que aquests drets pertanyin a un sol dels cònjuges, es requereix el consentiment de tots dos o, si s'escau, autorització judicial.

Les disposicions dels drets assenyalats en el paràgraf anterior realitzades sense el consentiment de l'altre cònjuge o l'autorització judicial ferma són anul·lables, a instància d'aquell, durant el termini de quatre anys comptadors des de la inscripció en el Registre de la Propietat o des que el cònjuge perjudicat hagi conegut l'acte en qüestió.

La manifestació errònia o falsa de qui fa la disposició sobre el caràcter de l'habitatge no perjudica l'adquirent de bona fe, sens perjudici del que determini la legislació hipotecaria.

4. Cada cònjuge respondrà amb els béns propis del compliment de les obligacions que hagués contret. No obstant això, de les causades per l'aixecament de les càrregues del matrimoni, en serà subsidiàriament responsable l'altre cònjuge."

Article 4

Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 7 bis del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"d) Els condemnats per sentència ferma a pena greu per delictes contra els deures familiars en la successió de la persona agreujada."

Article 5

Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 bis del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, per la incorporació d'un nou paràgraf, corresponent a la lletra h), amb la redacció següent:

"h) En la successió de les persones amb discapacitat, els que no hagin prestat les atencions degudes en concepte d'aliments."

Article 6

Es modifica l'apartat 3 de l'article 7 bis del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"3. Les causes d'indignitat de l'apartat 1 són també justes causes de desheretament."

Article 7

Es modifica el paràgraf segon de l'article 8 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"La donació universal és valedora de present i irrevocable. No obstant això, pot ser revocada tan sols pel

donant en els supòsits que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 7 bis, per incompliment de càrregues o d'ingratitude. Es consideren causes d'ingratitude, a més de les que estableix el Codi civil, l'incompliment greu o reiterat dels deures conjugals, l'anul·lació del matrimoni si el donatari ha obrat de mala fe, i la separació o divorci.”

Article 8

Es modifica el paràgraf cinquè de l'article 14 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Si diversos ascendents substitueixen pupillarment o exemplarment el mateix descendent, cada substitució tindrà eficàcia en relació amb els béns que el substituït hagi adquirit per herència o per llegat de l'ascendent i subsisteixin a la mort d'aquell; però, en relació amb l'herència del menor o de l'incapacitat, únicament tindrà eficàcia l'ordenada per l'ascendent mort de grau més pròxim i, si són d'igual grau, la del darrer que mori.”

Article 9

Es modifica el paràgraf primer de l'article 15 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“L'hereu o els hereus instituïts només en cosa certa, quan concorrin amb l'hereu o els hereus instituïts sense aquesta assignació, seran considerats simples legataris. Però, si l'hereu únic o tots els hereus instituïts ho són en cosa certa, se'n consideraran legataris d'aquesta i, quant a la resta de l'herència, tindran el caràcter d'hereus universals, per parts iguals si fossin diversos.”

Article 10

Es modifica el darrer paràgraf de l'article 16 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“L'incompliment del mode imposat a la institució d'hereu mai no podrà donar lloc a la seva resolució.”

Article 11

Es modifica el paràgraf primer de l'article 17 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Mitjançant codicil, l'atorgant pot addicionar o reformar el seu testament o la donació universal de béns presents i futurs o, a falta d'aquests, pot dictar disposicions sobre la seva successió a càrrec dels hereus intestats; però, en cap cas, no pot instituir hereu, ni revocar la institució atorgada anteriorment ni excloure cap hereu de la successió ni establir substitucions, exceptuant-ne les fideïcomissàries i les preventives de residu, ni desheretar legitimaris ni imposar condició a l'hereu. No obstant això, en el codicil podrà expressar el nom de l'hereu o els hereus i determinar

la porció en què cadascun d'ells hagi de considerar-se instituït, amb les limitacions que estableix aquest article. En el codicil pot establir-se una substitució vulgar al legatari.”

Article 12

Es modifica el paràgraf primer de l'article 18 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“El testador podrà encomanar a l'instituït hereu, encara que solament ho sigui en l'usdefruit de tots els béns de l'herència o d'una part d'aquests, així com al legatari cridat a l'usdefruit universal d'aquesta, que, per acte entre vius o de darreres voluntats, els assigni a un o els distribueixi entre diversos parents d'aquell o del mateix distribuïdor, o que elegeixi, entre tots ells, hereu o hereus, en parts iguals o desiguals, i en resulten exclosos els no elegits. En tot cas, se n'hauran de salvar les llegendes, que es faran efectives segons el que disposi el mateix distribuïdor d'acord amb aquesta Compilació.”

Article 13

Es modifica el paràgraf quart de l'article 18 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Les llegendes es defereixen, també en aquests supòsits, des de la mort del testador, i es podran pagar, sense altres formalitats especials, en metàl·lic, si aquell no ho ha prohibit i el distribuïdor així ho disposa. Això no obstant, si el dia en què quedi efectuada definitivament l'expressada elecció o distribució no s'han exigit encara les llegendes ni s'han fet efectives les que s'hagin de satisfer en metàl·lic, es comptaran precisament des d'aquest dia els terminis a què es refereix el paràgraf quart de l'article 48 per tal de comunicar la decisió de pagament de les llegendes en doblers i per tal d'efectuar-ne el lliurament per l'hereu o hereus.”

Article 14

Es modifica el paràgraf segon de l'article 19 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Si l'hereu distribuïdor té l'encàrrec limitat, exclusivament, a la distribució dels béns entre els parents que s'assenyalen en el testament, l'herència ha de deferir-se en el termini assenyalat pel testador per tal d'efectuar la distribució i, si no n'hi ha, en el moment de la seva mort. En cas que tenguí facultats d'elecció o d'elecció i distribució alhora, l'herència no es deferirà als parents fins que quedi efectuada definitivament l'elecció o la distribució; no obstant això, si l'elegit o l'adjudicatari dels béns per acte entre vius renuncia a l'elecció o adjudicació, el distribuïdor podrà fer ús de bell nou d'aquestes facultats.”

Article 15

Es modifica l'article 20 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Si el distribuïdor deixa d'efectuar, per qualsevol causa, la distribució o l'elecció, hom se subjectarà al que preveu el testament; a manca de disposició especial, es consideraran instituïts per parts iguals aquells parents del testador o, si escau, del mateix hereu o legatari distribuïdor que, havent sobreviscut al distribuïdor en el cas en què l'encàrrec comporti elecció, hagin estat determinats individualment pel seu nom o circumstàncies, i, a falta d'aquests, els parents més pròxims en grau entre els genèricament indicats pel testador. En el supòsit que els esmentats parents fossin fills o nebots del causant o del distribuïdor, entraran en lloc del difunt, encara que hagués sobreviscut al testador, els descendents per estirps.”

Article 16

Es modifica la lletra a) del paràgraf tercer de l'article 29 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“a) Que l'inventari de l'herència fideïcomesa, que necessàriament haurà de ser judicial o notarial, estigui acabat dins els cent vuitanta dies següents a la delació de l'herència, tret que els béns que la constitueixin es trobin en municipis distints, o que el fiduciari resideixi fora de l'Illa. En aquests supòsits, el termini serà d'un any. El retard no imputable al fiduciari no computarà a l'efecte d'aquest paràgraf.”

Article 17

Es modifica la lletra b) del paràgraf primer de l'article 33 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“b) Per tal de detreure la seva quota legítima i la quarta trebel·liànica, amb la notificació prèvia als fideïcomissaris coneguts.”

Article 18

Es modifica l'article 45 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 45

1. El cònjuge que, en morir el consort, no es trobi separat legalment, ni s'hagin iniciat, per part de cap dels dos cònjuges, els tràmits regulats a tal efecte en la legislació civil de l'Estat, serà legitimari en la successió d'aquest.

2. Si entre els cònjuges separats hi ha hagut una reconciliació degudament acreditada, el supervivent conservarà els seus drets.

3. En concurrència amb descendents, la llegítima vidual serà l'usdefruit de la meitat de l'haver hereditari; en concurrència amb pares, l'usdefruit de dos terços, i, en els altres supòsits, l'usdefruit universal.”

Article 19

Es modifica el primer incís del paràgraf segon de l'article 46 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“No obstant això, la preterició no intencional de fills o descendents legitimaris conferirà al legitimari preterit acció per obtenir l'anul·lació del testament, que caducarà als quatre anys de la mort del causant.”

Article 20

Es modifica el paràgraf segon de l'article 47 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Per fixar la llegítima es deduirà del valor que tenien els béns a la mort del causant l'import dels deutes i de les càrregues, sense incloure-hi les imposades al testament, i també les despeses de darrera malaltia, enterrament i funeral.”

Article 21

Es modifica el darrer paràgraf de l'article 48 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Els hereus podran també fer ús de la facultat establerta en l'article 839 del Codi civil, i el cònjuge viudo podrà fer ús de la de l'article 840 del Codi civil.”

Article 22

Es modifica l'article 49 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 49

La disposició a favor d'un legitimari per valor superior a la seva llegítima, amb l'expressa prevenció cautelar que, si no accepta les càrregues o limitacions que li imposen es reduirà el seu dret a la llegítima estricta, facultarà aquell per acceptar la disposició en la forma establerta o fer seva la llegítima lliure de tota càrrega o limitació.”

Article 23

Es modifica l'article 51 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 51

La definició deixa sense efecte qualsevol disposició relativa a la llegítima del descendent renunciant, sigui quina sigui la data del testament.

Respecte a altres disposicions testamentàries a favor del descendent renunciant, seran vàlids, en la definició limitada a la llegítima, la institució d'hereu i el llegat amb càrrec a la porció lliure, sigui quina sigui la data del testament. En la no limitada, seran vàlides les disposicions de caràcter patrimonial ordenades en testament de data posterior a la definició i quedaran sense efecte les ordenades en testament de data anterior, sense que hi entri en joc la substitució vulgar, excepte la disposada a favor de descendents del descendent renunciant que sigui fill únic.

Mort intestat el causant, si la definició s'ha limitat a la llegítima, el descendent renunciant serà cridat com a hereu, segons les regles de la successió intestada. Si no és limitada, qui l'hagi atorgada no serà cridat mai; sí que ho seran els descendents del descendent renunciant, excepte que del pacte resulti expressament el contrari o hi hagi altres descendents no renunciants o estirps d'ells."

Article 24

Es modifica l'article 53 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

"Article 53

1. La successió abintestat es regeix pel que disposa el Codi civil, sens perjudici, si escau, dels drets que reconeix al cònjuge viudo l'article 45 i del que preveu l'article 51, ambdós d'aquesta Compilació.

2. A falta de les persones indicades en els articles 930 a 955 del Codi civil, han d'heretar conjuntament les administracions territorials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que se citen en el següent paràgraf, les quals hauran de destinar preceptivament els béns heretats, o el seu producte o el seu valor, a institucions o establiments d'assistència social, d'educació o culturals ubicats en el seu respectiu territori.

D'aquests béns o del seu producte o del seu valor, en correspon la meitat a l'ajuntament del municipi de darrera residència habitual del causant i una altra meitat al Consell insular de l'Illa del causant determinats d'acord a la normativa general que afecti aquesta matèria.

Si correspon heretar a les administracions territorials de les Illes Balears, consells insulars i ajuntaments, es considerarà sempre acceptada l'herència a benefici d'inventari, prèvia declaració d'hereu."

Article 25

Es modifica l'article 63 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"Article 63

L'alou i els censos emfitèutics amb dret a lluïsmes són redimibles en qualsevol moment a instància del senyor del domini útil, mitjançant el pagament al senyor del domini directe d'un lluïsmes i dos terços de lluïsmes del valor de la finca, en l'estimació dels quals no es computarà el valor de les millores introduïdes o edificacions que s'hi hagin realitzat amb posterioritat a la data del títol constitutiu, tret que el títol constitutiu digui una altra cosa. Si no consta que s'hagués pactat cap quantitat en concepte de lluïsmes, aquest consistirà en el 0,5 per cent del valor de la finca apreciat en la forma determinada anteriorment.

Quan l'alou s'hagi constituït sobre una finca rústica que posteriorment hagi esdevingut urbana, el càlcul del lluïsmes es realitzarà sobre el valor de la finca com a rústica."

Article 26

Es modifica l'article 64 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"Article 64

1. La institució coneguda a Menorca amb el nom de societat rural és, d'acord a la tradició jurídica pròpia, un contracte de societat civil particular o atípic subscrit entre el titular d'una finca rústica i el conreador, els quals actuen mancomunadament amb l'objecte d'explotar una finca en estreta col·laboració.

2. Quan la titularitat de la finca implica l'existència de dos o més propietaris, aquests responen solidàriament davant el conreador.

Si els conreadors són dos o més, el contracte només serà possible si els diversos conreadors responen solidàriament davant el titular de la finca o quan el contracte tenguí per objecte aprofitaments diversos que siguin compatibles.

3. Si el conreador adopta la forma de titularitat compartida li seran aplicables els articles 2.2, 4, 5 i 8 de la Llei 35/2011, de 4 d'octubre, sobre titularitat compartida de les explotacions agràries.

En el cas que, en relació amb el cònjuge o parella de fet del conreador, concorrin les condicions de l'article 13 de la Llei 35/2011, de 4 d'octubre, sobre titularitat compartida de les explotacions agràries, serà aplicable l'establert en dit article.

4. El contracte, convingut en qualsevol forma, ha de fixar la durada, que en cap cas no pot ser inferior a un any, la participació en els guanys o munt major i les pèrdues, la mota o dotació que aporta el titular de la finca, i també la resta d'aportacions que ha de fer cadascuna de les parts.

Una vegada conclòs el termini pactat, el contracte es prorrogarà tàcitament per períodes iguals, tret que, amb tres mesos d'antelació, qualsevol de les parts se'n desdiguí.

5. El contracte de societat rural no s'extingeix pel desdir del conreador si aquest convé amb un nou conreador la subrogació en la seva participació, drets i obligacions, sempre que no hi hagi oposició a dita cessió per part del titular de la finca, en atenció a l'estreta col·laboració que caracteritza la societat rural. Malgrat que el titular de la finca no s'oposi a la subrogació del conreador, pot acordar amb el conreador entrant annexionar continguts al contracte de societat rural, tant si són continguts innovadors, com si són modificadors o extintius, respecte dels acords existents.

En cas de cessió, el conreador cedent ha de satisfer el conreador cessionari la bestreta lliurada pel titular de l'explotació, si n'hi va haver. Així mateix, amb la cessió es produiran els estims de la mota, com a dotació del titular que es manté vinculada a l'explotació de la finca, i de l'extramota la qual, en defecte de pacte, es reparteix per meitat entre el conreador i el titular.

En el procés d'estims, correspon al conreador cedent el rescabament en espècie o en metàl·lic del contingut de la mota que s'hagi deteriorat. Així mateix, si el contingut de la mota s'ha vist augmentat, l'excés tindrà la consideració d'extramota.

6. El contracte de societat rural tampoc no s'extingeix per la mort del titular de la finca o del conreador, sinó que, en el lloc d'aquests, queden subrogats els seus successors hereditaris sempre que, quan es tracti dels successors del conreador, aquests col·laborin, o estiguin en possibilitat de fer-ho, en l'explotació de la finca i no s'oposin a la continuació del contracte. Una vegada produïda la subrogació, sigui quin sigui el termini que s'hagi pactat en el contracte, cadascuna de les parts se'n podrà desdir, però aquest continuarà vigent fins al final de l'any agrícola.

7. A la finalització del contracte, al desdir i a la cessió d'aquest, les parts poden acordar realitzar el procés de liquidació o estims amb sotmetiment a estimadors, acordant el nombre d'estimadors, els criteris d'elecció i el grau de perícia pertinent que aquests han de tenir, així com qualsevol altra qüestió que les parts considerin. El simple acord entre les parts de sotmetiment a estimadors no perjudica l'exercici de qualssevol accions judicials que, en relació amb aquesta matèria, les parts puguin exercitar.

8. Cal atènyer-se als usos i costums en el que no hagi estat pactat en el contracte ni es preveu en aquest llibre.”

Article 27

Es modifica l'article 65 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 65

A l'illa de Menorca regeix el que disposa el llibre I d'aquesta Compilació, a excepció dels articles 54 a 63.”

Article 28

Es modifiquen els articles 66, 67 i 68 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret

legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passen a tenir la redacció següent:

“Article 66

Els espòlits

1. El règim econòmic conjugal serà el convingut en capítols matrimonials, denominats espòlits.

2. Concepte. Els espòlits, institució pròpia de les Illes Pitiüses, són un negoci jurídic familiar i solemne mitjançant el qual s'estableix el règim econòmic del matrimoni així com d'altres disposicions per raó d'aquest.

3. Moment d'atorgament. Els espòlits podran atorgar-se abans o després de celebrar-se les núpcies. En el primer cas, només produiran efectes una vegada contret el matrimoni, sempre que aquest es celebri en el termini d'un any comptador des de la firma dels espòlits.

4. Forma i inscripció. Per a la seva validesa els espòlits, així com les seves modificacions, hauran d'atorgar-se en escriptura pública. S'han d'inscriure en el Registre civil i, si és el cas, en altres registres públics.

5. Capacitat. Tenen capacitat per atorgar espòlits abans de contraure matrimoni els que vàlidament el puguin celebrar, però necessiten, si és el cas, els complements de capacitat que corresponguin.

6. Contingut.

a) Els espòlits hauran de contenir disposicions relatives a la fixació, modificació o substitució del règim econòmic matrimonial. L'estipulació d'un règim econòmic podrà fer-se per simple remissió a un dels regulats en les lleis o bé acomodant-lo a les particulars circumstàncies dels interessants.

b) Podran convertir-se en espòlits totes aquelles estipulacions referides a institucions que, d'acord amb les seves pròpies normes reguladores, admetin el seu atorgament en capítols matrimonials. En particular, donacions *propter nuptias*, dot, escreix, acolliment en una quarta part dels milloraments, pactes sobre la forma i quantia de contribució a l'aixecament de les càrregues del matrimoni, donacions universals, pactes successoris, usdefruit universal i fidúcia successòria, com també qualssevol altres que els interessats considerin convenients, fins i tot en previsió de ruptura matrimonial.

c) Les institucions contingudes en els espòlits es regiran pel que hagin convingut les parts i, subsidiàriament, per la seva regulació específica.

d) Quan els pactes en previsió de ruptura matrimonial s'atorguin abans del matrimoni únicament seran vàlids si el matrimoni arriba a contraure's dins de l'any següent a la data de l'atorgament.

7. Modificació dels espòlits.

a) Els espòlits podran modificar-se en qualsevol temps mitjançant escriptura pública. La modificació no

perjudicarà els drets adquirits de bona fe per terceres persones.

b) Per modificar o deixar sense efecte el règim econòmic matrimonial, així com qualssevol altres clàusules convingudes exclusivament entre els cònjuges, bastarà el consentiment d'aquests.

c) Per modificar o deixar sense efecte clàusules en què hagin intervingut qualssevol altres persones, es necessitarà, a més, la seva concurrència o la dels seus hereus, si la modificació afecta drets que aquelles haguessin conferit.

d) S'exceptuen del que disposen els dos paràgrafs anteriors les estipulacions que, per acte exprés o per la seva naturalesa, siguin revocables.

8. Ineficàcia per nul·litat, separació legal i divorci.

a) Els espòlits esdevindran ineficaços per nul·litat matrimonial, separació legal o divorci, llevat del que s'estableix en els paràgrafs següents.

b) Es mantindrà l'eficàcia dels pactes convinguts en espòlits en previsió de ruptura matrimonial, sens perjudici del que resolgui la sentència.

c) Els heretaments i les donacions atorgats a favor del fill o de la filla continguts en els espòlits signats amb ocasió de les seves núpcies, conservaran l'eficàcia si hi ha descendència del matrimoni anul·lat, separat legalment o divorciat. Si el matrimoni no ha tingut descendència, si el fill o la filla es torna a casar o constitueix parella estable, l'heretament o la donació esdevindran revocables per la sola voluntat de l'heretant o donant.

d) Els heretaments convinguts a favor dels descendents del matrimoni en consideració al qual s'haguessin atorgat els espòlits, també conservaran l'eficàcia, però els heretaments purs esdevindran revocables.

e) L'acció de revocació prevista en els paràgrafs anteriors caducarà en el termini d'un any des que el legitimat té coneixement de la concurrència de la causa que la determina.

Article 67

1. Per manca d'espòlits, el matrimoni quedarà subjecte al règim de separació de béns, que reconeix a cada cònjuge el domini, el gaudi, l'administració i la disposició dels béns propis.

Per disposar dels drets sobre l'habitatge habitual i els mobles d'ús ordinari de la família, encara que aquests drets pertanyin a un sol dels cònjuges, es requereix el consentiment de tots dos o, si s'escau, autorització judicial. Les disposicions de dits drets realitzades sense el consentiment de l'altre cònjuge o l'autorització judicial ferma són anul·lables, a instància d'aquell, durant el termini de quatre anys comptadors des de la inscripció en el Registre de la Propietat o des que el cònjuge perjudicat hagi conegut l'acte en qüestió. La manifestació errònia o falsa de qui fa la disposició sobre el caràcter de l'habitatge no

perjudica l'adquirent de bona fe, sens perjudici del que determini la legislació hipotecària.

Els cònjuges podran transmetre's per qualsevol títol béns i drets i celebrar entre si qualsevol classe de contractes.

Les donacions entre els cònjuges seran revocables per les causes determinades en el tercer paràgraf de l'article 3.5.

2. Els cònjuges seran obligats a contribuir al sosteniment de les càrregues del matrimoni. Per manca de pacte, ho faran en proporció als seus recursos econòmics.

Si hi ha dot o d'altres béns afectes al sosteniment de les càrregues familiars, els fruits i les rendes s'aplicaran preferentment a aquest fi.

Es considera com a contribució el treball per a la família i dóna dret a obtenir una compensació que el jutge ha d'assenyalar, si no hi ha acord, quan s'extingeixi el règim de separació.

3. Ambdós cònjuges responen solidàriament davant terceres persones de les obligacions que contrauen conjuntament per l'aixecament de les càrregues familiars i de les contretes per un d'ells en exercici de la seva potestat domèstica.

Article 68

Usdefruit universal capítular

1. L'usdefruit universal convingut en espòlits per a després de la mort faculta l'usufructuari per regir i governar la casa i tots els béns, el qual queda dispensat de formar inventari i de prestar fiança.

2. L'usufructuari queda obligat a prestar, amb càrrec a l'usdefruit, aliments a l'hereu, al consort d'aquest i als fills del cònjuge premort i de l'hereu que visquin a la casa, així com a consentir que es facin en l'usdefruit les reduccions necessàries per pagar les lligítimes i, si escau, per constituir el dot.

3. Aquest usdefruit és inalienable, sens perjudici que, amb el consentiment del nu propietari, s'alienin béns determinats. L'usdefruit subsisteix sobre el producte de l'alienació que no es destini a prestar aliments o a pagar deutes i lligítimes.

4. L'usdefruit s'extingirà quan l'usufructuari contragui nou matrimoni o parella estable, si així s'acorda en els espòlits."

Article 29

Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 69 bis del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

"d) Els condemnats per sentència ferma a pena greu per delictes contra els deures familiars en la successió de la persona agreujada."

Article 30

Es modifica l'apartat 1 de l'article 69 bis del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, per incorporació d'un nou paràgraf corresponent a la lletra h), amb la redacció següent:

“h) En la successió de les persones amb discapacitat, els que no hagin prestat les atencions degudes en concepte d'aliments.”

Article 31

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 69 bis del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passen a tenir la redacció següent:

“3. Les causes d'indignitat de l'apartat 1 són també justes causes de desheretament.

4. En tota la resta s'aplica, supletòriament, el Codi civil.”

Article 32

Es modifica el paràgraf primer de l'article 74 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Els pactes successoris són irrevocables. Tan sols podran ser modificats o deixats sense efecte per mutu dissentiment que consti en escriptura pública i per les causes enumerades en els supòsits prevists en les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 69 bis.”

Article 33

Es modifica l'apartat 1 de l'article 81 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“1. L'hereu o successor contractual obligat al pagament de la llegítima podrà, sense intervenció dels legitimaris, acceptar l'herència, inscriure els béns rebuts en els registres públics i alienar-los o gravar-los per qualsevol títol; podrà, així mateix, pagar la llegítima en sous o metàl·lic, encara que no n'hi hagués a l'herència, tret de disposició en contra del testador o de l'instituent.”

Article 34

Es modifica l'article 84 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

“Article 84

1. La successió intestada a Eivissa i Formentera es regeix per les normes del Codi civil.

2. No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el cònjuge viudo adquirirà lliure de fiança, en la successió del consort difunt, l'usdefruit de la meitat de l'herència intestada en

concurrència amb descendents i de dues terceres parts en concurrència amb ascendents. No tindrà aquest dret el cònjuge viudo separat legalment; ni tampoc es generarà aquest dret en el cas que s'haguessin iniciat, per part d'algun dels dos cònjuges, els tràmits regulats a tal efecte en la legislació civil de l'Estat.

3. A falta de les persones indicades en els articles 930 a 955 del Codi civil, han d'heretar conjuntament les administracions territorials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que se citen en els següents paràgrafs, les quals hauran de destinar preceptivament els béns, o el seu producte o el seu valor, a institucions o establiments d'assistència social, d'educació o culturals ubicats en el seu respectiu territori.

Quan el municipi de la darrera residència habitual del causant sigui de l'illa d'Eivissa, la meitat dels béns heretats o del seu producte o del seu valor correspondrà a l'ajuntament del municipi de dita darrera residència habitual i l'altra meitat al Consell Insular de l'Illa del causant determinada d'acord a la normativa general que afecti aquesta matèria.

En el supòsit que la darrera residència habitual del causant sigui a l'illa de Formentera, la totalitat de l'herència intestada passa al Consell Insular de Formentera, sempre que, d'acord a la normativa general que afecti aquesta matèria, no resulti que la successió s'ha de regir per la llei del veïnatge civil del causant i aquest sigui el propi de Mallorca o Menorca, cas en el qual la meitat dels béns heretats o del seu producte o del seu valor correspondrà al consell insular que pertoqui.

Si correspon heretar a les administracions territorials de les Illes Balears, consells insulars i ajuntaments, es considerarà sempre acceptada l'herència a benefici d'inventari, prèvia declaració d'hereu.”

Article 35

Es modifica l'article 86 del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

“Article 86

1. L'explotació a majoral, conveni agrícola parciari pactat en qualsevol forma entre el propietari i el conrador o majoral, es regirà per allò que s'hi hagi convingut i pel que estableix aquesta Compilació. A falta d'això, hom s'atindrà als usos i costums insulars.

2. Si el conreador o majoral adopta la forma de titularitat compartida li seran aplicables els articles 2.2, 4, 5 i 8 de la Llei 35/2011, de 4 d'octubre, sobre titularitat compartida de les explotacions agràries.

En el cas que, en relació amb el cònjuge o parella de fet del conreador o majoral, concorrin les condicions de l'article 13 de la Llei 35/2011, de 4 d'octubre, sobre titularitat compartida de les explotacions agràries, serà aplicable l'establert en dit article.

3. Quan una de les parts vulgui procedir a la resolució del contracte, ha de donar a l'altra el desví o preavís, fefaentment amb dos testimonis, segons el costum. Per fer-ho té de temps fins a les vint-i-quatre hores del darrer dia de l'any en curs, i el conreador ha de deixar lliure i expedida la finca a les dotze hores del dia vint-i-quatre de juny de l'any següent.”

Article 36

Es modifica la disposició final segona del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició final segona

Les remissions que aquesta Compilació fa a les disposicions del Codi civil s'entenen fetes a la redacció vigent a l'entrada en vigor del Text refós aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, excepte les modificacions posteriors, respecte de les quals les remissions que aquestes facin al Codi civil s'entenen fetes a la redacció vigent a l'entrada en vigor de cada llei de modificació.”

Disposició addicional primera Modificacions de la versió catalana

Es modifiquen en la versió catalana del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, les paraules o expressions següents:

a) Article 39, paràgraf segon:

On diu “la falcídia” ha de dir “a la falcídia”.

b) Article 39, paràgraf tercer:

On diu “en allò que n'excedeixin” ha de dir “en allò que no n'excedeixin”

c) Article 54, paràgraf segon:

On diu “En allò que no es preveu en el paràgraf anterior, hi serà d'aplicació el que disposa el Codi civil (art. 523 a 529) sobre el dret d'habitació” ha de dir “En allò que no es preveu en el paràgraf anterior, hi serà aplicable el que disposa el Codi civil sobre el dret d'habitació”.

Disposició addicional segona Modificacions de la versió castellana

Es modifiquen en la versió castellana del Text refós de la Compilació de dret civil de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, les paraules o expressions següents:

a) S'afegeix a l'article 38 un punt i a part, abans de “El que lo formalizare en fraude de los legatarios perderá el indicado derecho”.

b) Article 39, paràgraf tercer:

On diu “en lo que no exceda de ella” ha de dir “en lo que no excedan de ella”.

c) S'afegeix, darrere l'article 52:

“Capítulo IV
De la sucesión *ab intestato*”

d) Article 66, apartat 1:

On diu “nombradas ‘espolits’,” ha de dir “denominadas ‘espòlits’,”.

e) Article 66, apartat 3:

On diu “Tienen capacidad de otorgar capítulos” ha de dir “Tienen capacidad para otorgar capítulos”.

f) Articles 67, 68 i 72:

On diu “‘espolits’” ha de dir “‘espòlits’”.

g) S'afegeix a l'article 71 un punt i a part, abans de “La ejecución del encargo hecha por acto *inter vivos* será irrevocable.”.

h) S'elimina en l'apartat 1 de l'article 72 el punt i a part, després de “Solo serán válidos los pactos otorgados en escritura pública”.

i) Article 86:

On diu “‘desvis’” ha de dir “‘desví’”.

Disposició addicional tercera Nous articles 41 bis i 41 ter de la Llei 6/2001, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

S'afegeixen dos nous articles, els articles 41 bis i 41 ter, a la Llei 6/2001, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb la redacció següent:

“Article 41 bis

Adquisició legal a favor de les administracions territorials de les Illes Balears (consells insulars i ajuntaments)

1. Quan a falta d'altres hereus legítims d'acord amb les regles de la Compilació de dret civil de les Illes Balears siguin cridades les administracions territorials de les Illes Balears, consells insulars i ajuntaments, correspondrà a l'Administració autonòmica, en estreta col·laboració amb els consells insulars i ajuntaments corresponents, efectuar en la via administrativa la declaració de la condició d'hereu intestat, una vegada justificada degudament la mort de la persona de la successió de la qual es tracti, així com la procedència de l'obertura de la successió intestada i constatada l'absència d'altres hereus legítims.

2. El procediment per a la declaració dels consells insulars i ajuntaments com a hereus intestats s'ha d'iniciar per acord de l'òrgan corresponent en matèria de patrimoni de l'Administració dependent del Govern de les Illes Balears, adoptat per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia, o en

virtut de les comunicacions judicials o notarials d'acord amb la legislació vigent en matèria de successions.

3. El procediment administratiu aplicable ha de ser el que reglamentàriament es determini.

4. Una vegada resolt el procediment de declaració d'hereus intestats als consells insulars i ajuntaments, caldrà que aquests facin una proposta de destinació dels béns o drets, del seu producte o el seu valor, d'acord amb el que preveu la Compilació de dret civil de les Illes Balears. Aquesta proposta es traslladarà a l'òrgan competent en matèria de patrimoni de l'Administració del Govern de les Illes Balears perquè la validi i l'executi.

5. Les persones que, per raó del seu càrrec o ocupació pública, tinguin notícia de l'existència de disposició testamentària, oferta de donació o expectativa de successió legal intestada deferible a favor dels consells insulars tenen l'obligació de posar-ho en coneixement dels òrgans competents en matèria de patrimoni. La mateixa obligació correspondrà, en cas d'herències intestades, als propietaris, llogaters i responsables dels habitatges, centres o residències en què hagi mort la persona causant, o als seus administradors, representants legals o mandatariis.

Article 41 ter

Adquisicions subjectes a condició o afectació

Si s'adquireixen els béns o drets sota condició o mode de la seva afectació permanent a determinades destinacions, s'entendrà complerta i consumada si durant trenta anys varen servir a aquestes destinacions. Aquest termini començarà a comptar-se des del moment de la transmissió gratuïta, amb independència de l'administració o administracions que va o varen acceptar el bé o dret.”

Disposició addicional quarta

Nova disposició addicional cinquena de la Llei 6/2001, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

S'afegeix una nova disposició addicional, la cinquena, a la Llei 6/2001, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb la redacció següent:

“Disposició addicional cinquena

Aplicació de l'article 41 ter a donacions efectuades anteriorment a l'entrada en vigor de la Llei .../2017, de... de..., per la qual es modifica la Compilació de dret civil de les Illes Balears

La previsió de l'article 41 ter d'aquesta Llei ha de tenir efecte respecte de les disposicions gratuïtes de béns i drets a favor de la Comunitat Autònoma que s'hagin perfeccionat abans de l'entrada en vigor de la Llei .../2017, de... de..., per la qual es modifica la Compilació de dret civil de les Illes Balears, sempre que prèviament no s'hagi exercit l'acció revocàtoria corresponent.”

Disposició addicional cinquena

Creació del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears

1. Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears

El Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears és un òrgan permanent de consulta i assessorament del Govern de les Illes Balears i del Parlament de les Illes Balears en matèria de dret civil de les Illes Balears, adscrit al Govern de les Illes Balears.

2. Composició i nomenament dels i les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears

2.1. El Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears tindrà una composició paritària entre illes i paritària entre homes i dones, amb un total de deu membres, més un funcionari o funcionària designat o designada pel Govern de les Illes Balears, que exercirà les funcions de secretari o secretària.

2.2. Està integrat per un president o presidenta i nou vocals, més un secretari o secretària.

2.3. Tots els i les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears, a excepció del secretari o secretària, han de ser juristes de trajectòria professional o acadèmica reconeguda i experiència demostrada en el camp del dret civil de les Illes Balears.

2.4. Dels i de les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears dos seran designats pel Govern de les Illes Balears i dos membres per cada un dels consells insulars, a l'inici de cada legislatura. El Govern, per la seva banda, també nomenarà la persona que hagi d'exercir les funcions de secretària o secretari.

2.5. Els i les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears no poden ocupar càrrecs públics ni per elecció ni per designació.

2.6. Una vegada publicats els nomenaments, els i les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears han de prendre possessió dels càrrecs davant del president o presidenta del Govern de les Illes Balears, mitjançant jurament o promesa.

3. Funcions del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears

3.1. En matèria de dret civil de les Illes Balears, són funcions del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears:

a) Assessorar jurídicament el Govern de les Illes Balears i el Parlament de les Illes Balears i emetre els informes que sol·licitin el Govern de les Illes Balears, el Parlament de les Illes Balears i els grups parlamentaris.

b) Assessorar jurídicament també els consells insulars quan aquests ho sol·licitin, sent preceptiu que amb caràcter previ s'elevi la consulta a la comissió assessora de dret civil propi corresponent al seu àmbit insular.

c) Elaborar avantprojectes de disposicions legals a sol·licitud del Govern de les Illes Balears o del Parlament de les Illes Balears.

d) Realitzar una labor de seguiment de la legislació nacional i internacional per tal de promoure, quan sigui necessari, la modificació i actualització del dret civil de les Illes Balears, a petició del Govern de les Illes Balears o del Parlament de les Illes Balears.

e) Col·laborar, si escau, en la promoció d'estudis que tinguin alguna utilitat justificable i directa per al desenvolupament del dret civil de les Illes Balears.

3.2. En les seves funcions, el Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears recaptarà el parer del Consell Assessor de dret civil propi d'Eivissa i Formentera.

3.3. El Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears podrà encomanar informes a experts prèvia autorització del Govern de les Illes Balears, i justificació de l'encomanda.

4. Funcionament del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears

El Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears actuarà com a òrgan col·legiat, elaborarà el seu propi reglament en un termini de tres mesos des de la seva constitució, i es regirà per aquest quant a organització i funcionament.

5. Compensació econòmica

Els i les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears tindran dret a percebre les compensacions econòmiques que es determinin per part del Govern de les Illes Balears en concepte de redacció de ponències i d'assistència a les reunions.

6. Elecció i nomenament inicial dels i les membres

A partir de l'entrada en vigor de la present llei, el Govern de les Illes Balears i els consells insulars designaran, en un termini màxim de dos mesos, tots els i les membres del Consell Assessor de Dret Civil de les Illes Balears, que tindrà vigència fins a finals de la present legislatura, tal com estableix l'apartat 2.4 d'aquesta disposició addicional, i en realitzaran la corresponent comunicació.

El nomenament i la designació dels nous i/o de les noves membres del Consell Assessor determinaran el cessament automàtic de tots els i les membres que, fins aquell moment, integrin la Comissió Assessor de Dret Civil de les Illes Balears creada pel Decret 229/1999, de 22 d'octubre, i regulats ara pel Decret 2/2012, de 27 de gener.

Disposició transitòria primera **Règim aplicable a les successions obertes**

Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen a les successions obertes després de la seva entrada en vigor.

Aplicació supletòria

Fins a l'entrada en vigor de les disposicions que preveu l'apartat 1 de la disposició final primera s'aplicarà supletòriament el procediment previst en la legislació de l'Administració de l'Estat, amb les adaptacions pròpies d'organització de l'Administració de les Illes Balears.

Disposició derogatòria única

Queden derogades les disposicions de rang igual o inferior que contravinquin aquesta llei i s'hi oposin, i en particular el Decret 2/2012, de 27 de gener, pel qual es modifica el Decret 9/2009, de 13 de febrer, de la Comissió Assessor de Dret Civil de les Illes Balears.

Disposició final primera **Desplegament reglamentari**

1. En el termini de sis mesos, en el marc de la regulació del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Govern ha de dictar les disposicions reglamentàries que estableixin el règim d'actuació dels òrgans administratius que han de dur a terme els tràmits i les gestions encaminats a regular el procediment administratiu de declaració com hereves intestades a les administracions territorials, consells insulars i ajuntaments, que escaigui, la participació en el procés d'inventari de béns i la seva administració d'acord amb la normativa processal, l'acceptació de l'herència, la presa de possessió dels béns que integren l'herència i, si escau, la disposició.

2. En el termini de sis mesos, el Govern ha de dictar les disposicions reglamentàries que estableixin el procediment que reguli la destinació dels béns o del seu producte o del seu valor, previst en la Compilació de dret civil de les Illes Balears. En tot cas, serà necessària l'acceptació prèvia dels béns o drets per part de les entitats destinatàries.

Disposició final segona **Entrada en vigor**

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 27 de juliol de 2017

La secretària primera
Joana Aina Campomar i Orell
El president
Baltasar Picornell i Lladó

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la segona sessió extraordinària de dia 24 de juliol de 2017, aprovà la Llei de modificació de la Llei d'accessibilitat universal de les Illes Balears.

*Palma, a 27 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

D)

LLEI D'ACCESSIBILITAT UNIVERSAL DE LES ILLES BALEARS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les Illes Balears han estat capdavanteres en la promoció de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, la importància de les quals es va reflectir per primera vegada en la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques. Amb posterioritat, el Govern de les Illes Balears va aprovar el Decret 20/2003, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de supressió de barreres arquitectòniques, que va ser derogat pel Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques. Darrerament, la Llei 1/2014, de 21 de febrer, de cans d'assistència, s'ha afegit al corpus normatiu de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques de la comunitat autònoma. Tota aquesta normativa ha suposat un avenç important per a la integració de les persones amb discapacitat de les Illes Balears; això no obstant, actualment encara hi ha persones amb discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental, i també persones amb altres tipus de diversitat funcional o gent gran que viuen situacions de desigualtat d'oportunitats i de discriminació, i que tenen dificultats per participar en la societat i per exercir els seus drets, a causa de l'existència de barreres físiques en la comunicació o d'actituds que els la impedeixen.

A les Illes Balears, segons l'Enquesta de discapacitat, autonomia personal i situacions de dependència (EDAD), de l'any 2008, de l'Institut Nacional d'Estadística -que parteix de l'experiència de l'Enquesta sobre discapacitats, deficiències i estat de salut, de 1999-, hi ha prop de 68.800 persones amb alguna discapacitat.

Les persones amb discapacitat constitueixen un sector de la població heterogeni, però totes tenen en comú que, d'una manera o d'una altra, necessiten garanties suplementàries per viure amb plenitud de drets o per participar en igualtat de condicions que la resta de la ciutadania en la vida econòmica, social i cultural del país.

II

La Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, ratificada per l'Estat espanyol i publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat* del dia 21 d'abril de 2008, fixa el compromís de promoure, protegir i assegurar el gaudi ple i en condicions d'igualtat de tots els drets humans i llibertats fonamentals per totes les persones amb discapacitat, i de promocionar el respecte de la seva dignitat inherent.

Aquesta Convenció ha esdevingut el primer instrument ampli de drets humans del segle XXI amb caràcter vinculant per a tots els Estats que l'han ratificada.

Aquests drets i llibertats enunciats constitueixen avui un dels eixos essencials en l'actuació sobre la discapacitat. Els poders públics han d'assegurar que les persones amb discapacitat puguin gaudir del conjunt de tots els drets humans: civils, socials, econòmics i culturals.

L'article 14 de la Constitució Espanyola consagra el principi d'igualtat davant la llei, sense que pugui prevaler cap tipus de discriminació. L'article 9.2, per la seva banda, estableix que correspon als poders públics promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de les persones siguin reals i efectives; remoure els obstacles que n'impedeixin o en dificultin la plenitud, i facilitar la participació de tota la ciutadania en la vida política, econòmica, cultural i social. A més, l'article 10 de la Constitució disposa que la dignitat de la persona és, entre d'altres, fonament de l'ordre polític i de la pau social. En conseqüència, l'article 49 del text constitucional ordena als poders públics que prestin a les persones amb discapacitat l'atenció especialitzada que requereixin i que les emparin especialment perquè puguin gaudir dels seus drets.

El Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, advoca per garantir l'exercici real i efectiu dels drets de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb la resta de la ciutadania amb mesures com ara l'accessibilitat universal, que defineix, en l'article 2, lletra k), de la manera següent: «És la condició que han de complir els entorns, processos, béns, productes i serveis, així com els objectes, instruments, eines i dispositius, per ser comprensibles, utilitzables i practicables per totes les persones en condicions de seguretat i comoditat i de la forma més autònoma i natural possible. Pressuposa la estratègia de "disseny universal o disseny per a totes les persones", i s'entén sens perjudici dels ajustos raonables que s'hagin d'adoptar.»

L'Estatut d'Autonomia disposa en l'article 12 que la comunitat autònoma fonamenta el dret a l'autogovern en els valors del respecte a la dignitat humana, la llibertat, la igualtat, la justícia, la pau i els drets humans, i reafirma els drets fonamentals que emanen, entre d'altres, de la Constitució, com ara la promoció de la igualtat entre la ciutadania.

Així, l'article 16 de l'Estatut inclou la no-discriminació i els drets de les persones dependents i de les seves famílies a la igualtat d'oportunitats, a la participació i protecció, i a la integració i a l'accessibilitat universal, en qualsevol àmbit de la vida pública, social, educativa i econòmica, com un dels eixos centrals de l'actuació de les administracions públiques de les Illes Balears. I en aquest sentit, el darrer apartat d'aquest article recull el mandat a les administracions públiques de promoure les condicions necessàries perquè els drets socials de la ciutadania de les Illes Balears i dels grups i els col·lectius en què s'integren siguin objecte d'una aplicació real i efectiva.

A més, l'article 19.2 de l'Estatut estableix un mandat a les administracions públiques de les Illes Balears, que han de procurar a les persones dependents la seva integració per mitjà d'una política d'igualtat d'oportunitats, desenvolupant mesures

d'acció positiva, i han de garantir l'accessibilitat espacial de les instal·lacions, els edificis i els serveis públics.

D'altra banda, l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la comunitat autònoma la competència exclusiva en diferents matèries, algunes de les quals estan relacionades d'una manera transversal amb l'accessibilitat universal objecte d'aquesta llei: l'urbanisme i l'habitatge (apartat 3r), el transport per ferrocarril i carreteres (apartat 5è), el transport marítim entre ports o punts de les Illes Balears (apartat 6è), la tercera edat (apartat 14è), les polítiques de protecció i suport a les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials (apartat 15è), i la defensa dels consumidors i usuaris (apartat 47è).

III

Aquesta llei es redacta amb la voluntat d'orientar el concepte d'accessibilitat vers un sentit universal, per evitar recorreguts, accessos o espais alternatius per a persones amb discapacitat; té en compte el fet que la discapacitat és, en molts casos, una qüestió de grau que afecta, almenys temporalment o circumstancialment, qualsevol persona, i accepta la definició d'accessibilitat com el conjunt de condicions de comprensibilitat i usabilitat que han de complir l'entorn, els espais, els edificis, els serveis, els mitjans de transport, els processos, els productes, els instruments, els aparells, les eines, els dispositius, els mecanismes i els elements anàlegs perquè totes les persones els puguin emprar i en puguin gaudir amb seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.

Aquesta llei pretén aconseguir una societat inclusiva i accessible que permeti avançar cap a la plena autonomia de les persones, propiciï la igualtat d'oportunitats per a tothom, especialment la gent amb discapacitats, i eviti la discriminació, i també pretén actualitzar i facilitar un marc normatiu propi més àgil en matèria d'accessibilitat, adequat a les directrius internacionals, europees i estatals, en exercici de les competències del Govern de les Illes Balears.

IV

La llei s'estructura en set títols, cinc disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, dues disposicions derogatòries i dues disposicions finals.

El títol I recull les disposicions generals, referides a l'objecte de la llei, l'àmbit d'aplicació i les condicions bàsiques d'accessibilitat.

El títol II fa referència a les competències de les administracions públiques i defineix les de la comunitat autònoma, les dels consells insulars i les dels municipis.

El títol III estableix els requisits i les condicions necessàries per aconseguir un entorn global accessible. Aquest títol conté nou capítols, en funció dels diferents àmbits d'actuació: els espais d'ús públic, l'edificació, els sistemes de transport, la targeta d'estacionament, els productes, els serveis, la comunicació, el manteniment de l'accessibilitat i els plans d'accessibilitat.

El títol IV regula els ajuts per a la promoció de l'accessibilitat, les mesures per eliminar barreres, la modificació de condicions urbanístiques a fi d'aconseguir la

supressió de barreres arquitectòniques, la intervenció administrativa als edificis d'habitatges, la facilitat d'informació i assessorament per part de l'administració, així com les campanyes educatives i l'accessibilitat en els plans d'estudi.

El títol V regula les mesures de control imprescindibles que ha d'adoptar l'administració per garantir l'aplicació correcta de la normativa d'accessibilitat, tant prèvies com posteriors.

El títol VI estableix el règim sancionador. Classifica les infraccions en lleus, greus i molt greus; regula les sancions; determina la quantia mínima i la màxima corresponents a les infraccions; i estableix els criteris de gradació de les sancions. Així mateix, regula el procediment sancionador i dóna competència per a l'inici, la instrucció i la resolució dels procediments sancionadors a la comunitat autònoma, als consells insulars i als municipis.

El títol VII defineix el Consell per a l'Accessibilitat com a òrgan de participació externa i de consulta en què es troben representats els diversos sectors socials implicats en les actuacions en matèria d'accessibilitat i n'estableix la composició i les funcions.

Les disposicions addicionals fan referència a la normativa d'aplicació; a la regulació bàsica de certs aspectes de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat; al compliment, si escau, d'unes condicions d'accessibilitat suficients; a l'ambivalència de gènere de les denominacions que apareixen en el text; i a la doble naturalesa del Consell Insular de Formentera als efectes d'aquesta llei.

Les disposicions transitòries regulen les condicions d'adaptació de la normativa de les administracions públiques de les Illes Balears a la Llei d'accessibilitat i a la normativa de desplegament d'aquesta llei.

La disposició derogatòria primera deroga expressament: a) la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques; b) el Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de les barreres arquitectòniques, amb l'excepció del capítol III del títol I («Barreres arquitectòniques en els mitjans de transport»), en tot allò que no s'oposi al Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat, i del títol II («Consell Assessor per a la Millora de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques») mentre no entri en vigor la disposició reglamentària que reguli la composició, el funcionament i l'organització del Consell Assessor per a l'accessibilitat; i c) l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori d'1 d'octubre de 2012 per la qual es desplega el procediment per concedir exempcions del compliment del Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques.

Les disposicions finals contenen manaments explícits relatius al desplegament reglamentari, al desenvolupament de les condicions d'accessibilitat, a l'aplicació i a l'entrada en vigor de la llei.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1**Objecte i definicions**

1. Aquesta llei té per objecte garantir la igualtat d'oportunitats, la no-discriminació i l'accessibilitat universal per permetre l'autonomia personal de totes les persones i, particularment, de les persones amb discapacitat, perquè puguin interactuar de manera plena i efectiva respecte de l'accés i la utilització dels espais d'ús públic, de les edificacions, dels transports, dels productes, dels serveis, de la informació i de les comunicacions.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) **Accessibilitat:** conjunt de condicions de comprensibilitat i usabilitat que han de complir l'entorn, els espais, els edificis, els serveis, els mitjans de transport, els processos, els productes, els instruments, els aparells, les eines, els dispositius, els mecanismes i els elements anàlegs perquè totes les persones els puguin emprar i en puguin gaudir amb seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.

b) **Ajustos raonables:** mesures d'adequació físiques, socials i actitudinals que, d'una manera eficaç i pràctica, i sense que comportin una càrrega desproporcionada, facilitin l'accessibilitat o la participació d'una persona amb discapacitat en igualtat de condicions que la resta de la ciutadania.

c) **Barreres a l'accessibilitat:** impediments, traves o obstacles per a la interacció de les persones amb l'entorn físic, el transport, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions.

d) **Barreres arquitectòniques:** barreres de caràcter físic que limiten o impedeixen la interacció de les persones amb l'entorn.

e) **Comunicació:** procés en què s'intercanvia informació entre una persona emissora i una receptora. En funció del sentit per mitjà del qual es percep el missatge, la comunicació pot ser:

1r. **Auditiva:** comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit de l'oïda.

2n. **Tàctil:** comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit del tacte. Inclou el sistema de lectoescriptura Braille, els símbols i gràfics en relleu, les lletres majúscules al palmell de la mà, l'alfabet dactilològic tàctil o al palmell de la mà i la llengua de signes amb suport tàctil.

3r. **Visual:** comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit de la vista. Inclou el sistema gràfic alfabètic i simbòlic, que és el sistema que es representa per mitjà de signes, lletres, grafismes, símbols i altres representacions similars en qualsevol tipus de suport material, electrònic o telemàtic; els senyals lluminosos, que són els rètols lluminosos o llums que avisen de perill o emergència en el territori, en l'edificació i en el transport, i la llengua de signes.

f) **Discapacitat física:** discapacitat que dificulta o impedeix la mobilitat o el moviment del cos, o part del cos, en les activitats bàsiques de la vida diària, incloses les discapacitats d'origen orgànic.

g) **Discapacitat intel·lectual:** funcionament intel·lectual inferior al de la mitjana de la població que pertorba l'aprenentatge, l'assoliment de l'adulthood i l'ajustament social.

h) **Discapacitat mental:** trastorns cognitius, d'afectivitat o de conducta que, per la seva intensitat o gravetat, determinen la necessitat de la persona afectada de suports per al funcionament psicològic i per a la socialització.

i) **Discapacitat sensorial:** discapacitat que afecta un sentit o més d'un sentit a la vegada.

j) **Discapacitat visual:** disminució parcial o manca total de la capacitat per veure-hi que dificulta o impedeix l'acompliment normal de les tasques visuals i provoca dificultats d'interacció entre la persona afectada i l'entorn; inclou la ceguesa total i els diferents graus de baixa visió.

k) **Elements d'urbanització:** qualsevol component de les obres d'urbanització referent al subministrament i la distribució d'aigua, el sanejament, la captació i la distribució d'energia, les telecomunicacions, la seguretat i la senyalització viàries, la jardineria i la pavimentació, i tots els elements que materialitzen les indicacions dels plans urbanístics i els projectes d'urbanització.

l) **Espais i zones d'ús comunitari:** espais al servei d'un edifici o un conjunt d'edificis i a disposició dels seus usuaris d'una manera compartida.

m) **Espais urbans d'ús públic:** conjunt d'espais que formen part del domini públic, que estan destinats a l'ús públic d'una manera permanent o temporal i tenen la condició de sòl urbà segons la normativa urbanística vigent. Comprenen els espais següents:

1r. **Espais viaris:** espais urbans d'ús públic destinats a la circulació de vehicles i persones.

2n. **Espais lliures:** àrees o recintes urbans d'ús públic no edificats diferents dels espais viaris.

n) **Llengües de signes:** sistemes lingüístics de modalitat gestual i visual propis de les persones sordes signants, que també usen, amb diferents adaptacions segons la seva situació sensorial, les persones sordcegues.

o) **Manteniment de l'accessibilitat:** conjunt de procediments de revisió, de detecció de problemes i d'actuació perquè els espais, els serveis o les instal·lacions romanguin accessibles al llarg del temps i hi hagi un manteniment suficientment continuat dels elements necessaris perquè les condicions d'accessibilitat no minvin o desapareguin. El manteniment de l'accessibilitat ha de tenir caràcter preventiu i correctiu.

p) **Mesures d'acció positiva:** suports específics destinats a prevenir o compensar els desavantatges o les dificultats especials que tenen les persones amb discapacitat per a la seva participació plena i efectiva en la societat, en igualtat de condicions que la resta de persones, i per a la seva incorporació en tots els àmbits de la vida política, econòmica, educativa, cultural i social.

q) **Mitjans de suport:** ajudes que actuen com a intermediàries entre l'entorn i les persones amb discapacitat i els permeten millorar la qualitat de vida o incrementar l'autonomia personal. Els mitjans de suport d'ús particular es consideren elements necessaris i no se'n pot restringir la utilització, excepte per motius de seguretat o de salubritat o per les altres causes que siguin establertes per reglament. Els mitjans de suport es classifiquen en:

1r. **Producte de suport:** instrument, aparell, eina, dispositiu, mecanisme o element anàleg que permet a les persones amb discapacitat dur a terme activitats que sense aquesta ajuda no podrien fer, o que només podrien fer a costa d'un gran esforç.

2n. **Suport personal:** persona preparada per facilitar o garantir l'ús de productes i serveis, la comunicació o la mobilitat a les persones amb discapacitat, com ara l'interpret de la llengua de signes, el guia interpret o l'assistent personal.

3r. **Suport animal:** animal ensinistrat especialment per cobrir necessitats concretes d'una persona amb discapacitat, com per exemple els cans d'assistència.

r) Persones amb discapacitat: persones que presenten dèficits funcionals de caràcter físic, sensorial, intel·lectual o mental que, en interaccionar amb barreres diverses, veuen limitada la seva participació plena i efectiva en la societat en igualtat de condicions que la resta de persones.

s) Persones amb mobilitat reduïda: persones que tenen limitada la capacitat de desplaçar-se o d'interaccionar amb l'entorn amb seguretat i autonomia per raó d'una determinada discapacitat física, sensorial o intel·lectual.

t) Pla d'accessibilitat: instrument que identifica i planifica les actuacions que cal dur a terme perquè en l'àmbit d'aplicació del pla s'assoleixin les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.

u) Pla de manteniment de l'accessibilitat: document que estableix la programació de les actuacions necessàries per al manteniment preventiu de l'accessibilitat dels espais i els edificis, i prescriu les actuacions que s'han d'emprendre en cas que en calgui un manteniment correctiu.

v) Producte: bé o servei elegible, viable i repetible que l'oferta posa a disposició de la demanda, per satisfer una necessitat o atendre un desig a través del seu ús o consum.

w) Productes de consum: béns mobles que poden ser adquirits pels consumidors i que es destinen a l'ús particular.

x) Productes de suport a la comunicació visual: mètodes específics per facilitar a les persones amb discapacitat visual la percepció i la comprensió de la informació visual. S'hi inclouen els productes següents:

1r. Productes de suport òptics i electrònics: dispositius basats en un sistema òptic o electrònic que amplien o apropen les imatges i permeten optimitzar el rendiment visual de les persones amb baixa visió.

2n. Productes de suport que transformen la informació visual en llenguatge sonor: dispositius, equips, instruments, recursos tecnològics, programari i qualsevol altra ajuda que transformi la informació visual en llenguatge sonor i faciliti a les persones amb discapacitat visual l'accés a aquesta informació.

3r. Productes de suport que transformen la informació visual en informació tàctil: dispositius, equips, instruments, recursos tecnològics, programari i qualsevol altra ajuda que transformi la informació visual en informació tàctil i faciliti a les persones amb discapacitat visual l'accés a aquesta informació.

y) Productes d'ús públic: béns mobles que poden ser emprats en general per qualsevol persona, tant de pagament com de franc. Inclou, entre altres elements, el mobiliari, les màquines expenedores o automàtiques i els impresos en paper.

z) Proporcionalitat: qualitat d'una mesura de millora de l'accessibilitat segons la qual els costos o les càrregues que implica estan justificats, atenent els criteris següents:

1r. Els efectes discriminatoris que comportaria per a les persones amb discapacitat que la mesura no es dugués a terme.

2n. Les característiques de la persona, l'entitat o l'organització que ha de dur a terme la mesura.

3r. La possibilitat d'obtenir finançament públic o altres ajuts.

aa) Serveis d'ús públic: serveis que, independentment de la seva titularitat, es posen a disposició del públic i poden ser contractats o se'n pot gaudir d'una manera individual o col·lectiva, com ara els serveis de salut, els serveis socials, els serveis educatius, universitaris i de formació tecnicoprofessional, els serveis culturals, els serveis d'hostaleria, els serveis comercials, els serveis d'emergències,

els serveis d'informació i de comunicació o els serveis esportius.

bb) Serveis públics: serveis que presten les administracions públiques, per mitjà de la gestió pròpia o aliena, exceptuant-ne els mitjans de transport, que són objecte del capítol III del títol III, i els serveis que, no necessàriament prestats per les administracions públiques, s'ofereixen a la comunitat en general i són considerats serveis essencials o d'interès general, entre els quals s'inclouen el subministrament elèctric, d'aigua o de gas i les telecomunicacions.

cc) Transport discrecional de persones viatgeres: servei de transport de persones viatgeres no subjecte a uns itineraris, uns calendaris i uns horaris prefixats.

dd) Transport públic de persones viatgeres: servei de transport terrestre, marítim o aeri de persones viatgeres prestat per altri susceptible de ser emprat per una pluralitat determinada o no de persones o pel públic en general per poder desplaçar-se d'un lloc a un altre, tant si és per mitjà del pagament d'un preu, una taxa, una quota o una altra contraprestació, com si no.

Article 2

Titulars dels drets

Totes les persones físiques són titulars dels drets que es deriven d'aquesta llei en igualtat de condicions quan interactuen amb una o diverses barreres.

Article 3

Àmbit d'aplicació

Les disposicions de la present llei vinculen qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que realitzi alguna de les actuacions subjectes a aquesta en matèria d'accessibilitat per garantir la igualtat d'oportunitats, la no-discriminació i l'accessibilitat universal en els espais d'ús públic, de les edificacions, dels transports, dels productes, dels serveis, de la informació i de les comunicacions en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

Article 4

Condicions d'accessibilitat

1. S'han d'establir reglamentàriament les condicions d'accessibilitat que han de tenir els espais d'ús públic, les edificacions, els transports, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions, i també els criteris per determinar els ajusts raonables que, si escau, siguin exigibles en funció de les circumstàncies que es donin.

2. El Govern de les Illes Balears ha de regular les condicions d'accessibilitat i no-discriminació que garanteixin els mateixos nivells d'igualtat d'oportunitats a totes les persones, sens perjudici de les competències atribuïdes als municipis i als consells insulars.

Aquesta regulació ha d'incloure tots els àmbits i àrees que esmenta l'apartat 1 d'aquest article.

3. Les condicions d'accessibilitat i no-discriminació han d'establir, per a cada àmbit o àrea, mesures concretes per prevenir o suprimir discriminacions, i també han de compensar els desavantatges o les dificultats. Almenys s'hi han d'incloure disposicions sobre els aspectes següents:

a) Exigències d'accessibilitat en els espais d'ús públic, les edificacions, els transports, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions; en particular, la supressió de barreres en les instal·lacions i l'adaptació d'equips i instruments, així com la senyalització apropiada d'aquests.

b) Condicions més favorables en l'accés, la participació i la utilització dels recursos de cada àmbit o àrea i condicions de no-discriminació en normes, criteris i pràctiques.

c) Suports complementaris, com ara ajudes econòmiques, productes i tecnologies de suport, serveis o tractaments especialitzats, altres serveis personals, i també altres formes de suport.

4. Les condicions d'accessibilitat i no-discriminació s'han d'establir tenint en compte les diferents diversitats funcionals que han d'orientar tant el disseny inicial, les actuacions i els ajusts raonables en els àmbits i les àrees esmentats abans.

TÍTOL II COMPETÈNCIES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 5

Competències de l'Administració de la comunitat autònoma

1. Correspon a la comunitat autònoma de les Illes Balears exercir les competències per garantir les condicions d'accessibilitat adequades per fer efectiva la igualtat d'oportunitats, la no-discriminació, la integració i l'accessibilitat universal, que permetin l'autonomia personal i la inclusió i l'exercici dels drets de totes les persones i, particularment, de les persones amb discapacitat.

2. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears exerceix, en l'àmbit de les competències que té assignades cada conselleria, sens perjudici de les competències que corresponen als municipis i als consells insulars, d'acord amb la legislació urbanística i la de règim local, les competències següents:

a) Desplegar i executar aquesta llei i la normativa sectorial relacionada amb l'accessibilitat universal.

b) Dur a terme l'activitat de foment en matèria d'accessibilitat universal, i també establir mesures d'acció positiva.

c) Establir criteris i mecanismes per garantir l'aplicació coordinada de la normativa d'accessibilitat en tot el territori de les Illes Balears.

d) Vetlar per l'aplicació d'aquesta llei, col·laborant amb les administracions públiques i els altres òrgans implicats i exercint, si és el cas, la seva potestat sancionadora, tal i com es preveu a l'article 53.f) d'aquesta llei.

e) Participar i donar orientació en la resolució de dubtes interpretatius sobre l'aplicació de la normativa d'accessibilitat vigent. A aquest efecte, a petició de les parts interessades, pot emetre informes mitjançant l'òrgan que tenguí assignada aquesta funció.

f) Elaborar el pla autonòmic d'accessibilitat i les revisions corresponents, i també els plans d'actuació i gestió referits a àmbits concrets que tinguin afectacions en matèria d'accessibilitat. El pla autonòmic d'accessibilitat es revisarà, almenys, cada 5 anys.

g) Donar la formació necessària perquè el personal de les administracions públiques d'atenció al públic tenguí els

coneixements adequats per adreçar-se a les persones amb discapacitat i donar-los suport.

Article 6

Competències exercides pels ajuntaments i pels consells insulars

1. Correspon als municipis en l'àmbit de les seves competències:

a) Aplicar la normativa d'accessibilitat d'acord amb la normativa urbanística i la de règim local, sens perjudici de les normes específiques que estableixi la legislació sectorial corresponent.

b) Incloure en els instruments de planejament les determinacions de caràcter detallat sobre les mesures pertinents per garantir l'accessibilitat universal, tenint en compte aquesta llei i el seu desplegament reglamentari.

c) Establir i coordinar l'adaptació dels mitjans i els serveis de transport públics.

d) Elaborar el pla municipal d'accessibilitat i les revisions corresponents, així com els plans d'actuació i gestió referits a àmbits concrets que tinguin afectacions en matèria d'accessibilitat.

e) Controlar el compliment del que estableix aquesta llei, i també dur a terme la funció inspectora i la potestat sancionadora, en l'àmbit de les seves competències.

2. Correspon als consells insulars en l'àmbit de les seves competències:

a) Establir criteris i mecanismes per garantir l'aplicació coordinada de la normativa d'accessibilitat en tot el territori insular.

b) Dur a terme l'activitat de foment de la matèria d'accessibilitat universal.

c) Controlar el compliment del que estableix aquesta llei, i també dur a terme la funció inspectora i la potestat sancionadora, en l'àmbit de les seves competències.

TÍTOL III CONDICIONS D'ACCESSIBILITAT I NO-DISCRIMINACIÓ

Capítol I Accessibilitat en els espais d'ús públic

Article 7

Accessibilitat en els espais urbans d'ús públic

1. La planificació i urbanització dels espais urbans d'ús públic s'ha d'efectuar de manera que siguin accessibles, en els termes i les condicions bàsics d'accessibilitat establerts reglamentàriament.

A aquest efecte, tant el planejament general i derivat com els instruments d'execució urbanística han de garantir l'accessibilitat universal dels espais urbans d'ús públic, d'acord amb els criteris bàsics fixats en aquesta llei i segons les condicions bàsiques establertes reglamentàriament.

2. Els espais urbans d'ús públic existents s'han d'adaptar progressivament per assegurar l'accessibilitat universal. Les intervencions d'accessibilitat que es facin als espais esmentats

han de complir els ajusts raonables en els terminis i els termes establerts reglamentàriament.

Article 8

Accessibilitat en els espais naturals d'ús públic

1. En els espais naturals on es desenvolupin activitats destinades a l'ús públic, s'hi han de preveure itineraris i serveis accessibles, en els casos i de la forma que sigui tècnicament possible, de manera que es combini el respecte al medi ambient amb el dret de totes les persones a gaudir de la naturalesa, en les condicions bàsiques d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

2. Els ens i organismes encarregats de la seva gestió han d'elaborar en el termini de 18 mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, plans d'accessibilitat que indiquin i planifiquin les mesures que s'han d'adoptar per adaptar gradualment els espais d'ús públic.

Article 9

Elements d'urbanització i mobiliari urbà

1. Els elements d'urbanització i el mobiliari urbà que s'instal·lin en el sistema viari i en els espais d'ús públic han de complir les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament i respectar sempre la zona d'itinerari accessible.

2. S'han de determinar reglamentàriament la proporció d'unitats accessibles i les característiques amb criteris de disseny per a tothom, d'ubicació i de l'espai d'interacció lliure d'obstacles que han de tenir els elements d'urbanització i el mobiliari urbà, per tal que el nombre més elevat possible de persones pugui gaudir d'un entorn accessible.

Article 10

Ocupació provisional d'espais d'ús públic

1. Els elements que, provisionalment, s'ubiquin en els espais d'ús públic s'han de situar i senyalitzar de manera que es garanteixi la seguretat i l'accessibilitat universal.

2. Les obres que afectin la via pública han de disposar dels mitjans de protecció i senyalització necessaris, sense envair els itineraris accessibles sempre que sigui possible, i han de proporcionar itineraris o passos alternatius.

Article 11

Reserva de places per a persones amb discapacitat en actes públics culturals, esportius i d'oci

Amb l'objectiu de garantir la inclusió i l'exercici dels seus drets a les persones amb discapacitat, s'ha de reservar un percentatge de places que no sigui inferior al que s'estableixi reglamentàriament en tots els actes públics de caire cultural, esportiu i d'oci.

Article 12

Accessibilitat en les edificacions de nova construcció

1. Les edificacions de nova construcció d'ús públic, tant de titularitat pública com privada, han de ser accessibles i han de disposar d'itineraris accessibles que comuniquin els diferents espais d'ús públic entre si i amb la via pública, en les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

2. Les edificacions de nova construcció d'usos privats diferents del d'habitatge han de ser accessibles i han de disposar d'itineraris que permetin la connexió dels elements privatis amb la via pública i amb les dependències d'ús comunitari, en els casos i les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

3. Les edificacions de nova construcció amb ús d'habitatge plurifamiliar han de disposar d'itineraris accessibles que permetin la connexió entre la via pública, l'entrada a cada habitatge i les dependències i zones d'ús comunitari, en els casos i en les condicions d'accessibilitat que s'estableixin reglamentàriament.

4. Els conjunts residencials formats per habitatges unifamiliars es consideren edificis plurifamiliars pel que fa a les condicions d'accessibilitat que han de complir les seves zones comunes.

5. Els complexos formats per un conjunt d'edificis connectats entre si han de ser accessibles i disposar d'itineraris que permetin el trànsit entre els edificis, en les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

Article 13

Accessibilitat en les edificacions existents

1. En les edificacions existents que siguin objecte d'actuacions de rehabilitació integral o d'ampliació o reforma que afectin un 50%, o més, de la superfície inicial, o que siguin objecte de canvi d'ús o d'activitat, s'hi han de dur a terme les obres necessàries per adequar-les a les condicions d'accessibilitat que es determinin reglamentàriament per a cada supòsit, en funció de l'ús, la superfície i la intervenció, i tenint en compte les possibilitats d'actuació i obligacions imposades per la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl; el Text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre; i la Llei 8/2013, de 26 de juny, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes.

2. Tenen caràcter obligatori i no requereixen acord previ de la junta de propietaris, tant si impliquen modificacions del títol de constitució o dels estatuts com si no n'impliquen, i siguin obligades per les administracions públiques o sol·licitades a instància dels propietaris:

a) Les obres i actuacions que siguin necessàries per al manteniment i compliment adequat del deure de conservació de l'immoble i dels serveis i de les instal·lacions comuns, amb inclusió, en tot cas, de les necessàries per satisfer els requisits bàsics d'accessibilitat universal.

b) Les obres i actuacions que siguin necessàries per garantir els ajusts raonables en matèria d'accessibilitat universal i, en tot cas, les requerides a instància dels propietaris de l'habitatge o local on visquin, treballin o prestin serveis persones amb discapacitat o persones més grans de setanta anys, amb l'objecte d'assegurar un ús adequat a les seves necessitats dels

Capítol II

Accessibilitat en les edificacions

elements comuns, així com instal·lar rampes, ascensors o altres dispositius mecànics i electrònics que afavoreixin l'orientació o la seva comunicació amb l'exterior, sempre que l'import repercutit anualment, una vegada descomptades les subvencions o ajudes públiques, no superi dotze mensualitats ordinàries de despeses comunes. No eliminarà el caràcter obligatori d'aquestes obres el fet que la resta del seu cost, més enllà de les mensualitats esmentades, sigui assumit per qui les hagi requerides.

3. Quant a les edificacions existents que no siguin objecte de cap de les actuacions que indica l'apartat 1, el reglament que desplegui aquesta llei ha de determinar els terminis i els termes de les seves condicions bàsiques d'accessibilitat.

Article 14

Edificacions de valor historicoartístic

En cas de no poder complir les condicions d'accessibilitat establertes, en les edificacions declarades béns d'interès cultural o béns catalogats inclosos en els catàlegs insulars i municipals o en els plans especials de protecció per raó del seu valor historicoartístic particular, s'hi han d'adoptar les solucions alternatives que permetin assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles, sense incomplir la normativa específica reguladora d'aquests béns.

Article 15

Solucions alternatives per garantir la màxima accessibilitat

Si es donen circumstàncies específiques que no permetin que un espai, una edificació existent, un servei o una instal·lació pugui assolir completament la normativa d'accessibilitat sense requerir mitjans tècnics que comportin una càrrega desproporcionada, les administracions públiques que han de concedir llicències o, si pertoca, autoritzacions, podran acceptar solucions alternatives que permetin la màxima accessibilitat possible.

Article 16

Reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat

1. Amb l'objectiu de garantir l'accés a l'habitatge a les persones amb discapacitat, s'ha de programar un mínim d'un 7% d'habitatges amb les característiques constructives i de disseny adequades que garanteixin l'accés i el desenvolupament còmode i segur de les persones amb discapacitat, en les programacions anuals d'habitatges de protecció oficial de promoció pública. Aquest percentatge es fixarà al 4% per als habitatges de protecció oficial de promoció privada. En el cas de resultar un número decimal, s'ha d'arrodonir a l'alça.

2. Els col·lectius de persones amb discapacitat han de disposar de la informació adequada, necessària i actualitzada tant de l'oferta disponible d'habitatges reservats com dels procediments de les administracions públiques per reservar-los, adquirir-los o llogar-los, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

Capítol III

Accessibilitat en els sistemes de transport

Article 17

Accessibilitat en el transport de persones viatgeres

1. Les administracions públiques han d'assegurar que el sistema de transport de persones viatgeres reuneixi les condicions d'accessibilitat necessàries que permetin a totes les persones fer-ne ús en igualtat d'oportunitats i no-discriminació, tenint en compte especialment les necessitats de les persones amb discapacitat, la gent gran o altres situacions de vulnerabilitat.

2. Els sistemes de transport de persones viatgeres han de garantir l'accessibilitat en les edificacions, les infraestructures i els espais interiors d'ús públic que en formen part, així com l'accessibilitat en els mitjans de transport i en les zones habilitades en el seu interior, i també en els elements d'ús públic que en formen part, tant si és el material mòbil com si són les infraestructures o els sistemes d'informació i de comunicació amb les persones usuàries, tot això d'acord amb el Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat; el Reglament (UE) núm. 181/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre els drets de les persones viatgeres en autobús i autocar; i el Reglament (UE) núm. 1371/2007 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els drets i les obligacions de les persones viatgeres de ferrocarril o la normativa que el substitueixi.

3. Els proveïdors del servei de transport han de formar el personal, incloses les persones que el condueixen o el capitanejen, en el cas de línies de transport marítim, tant en el tracte adequat com en la utilització dels mitjans de suport vers les persones amb discapacitat, d'acord amb el que disposi la normativa vigent.

4. Els mitjans de transport terrestre públic ja siguin de caràcter regular o discrecional han de comptar amb infraestructures accessibles i garantir el compliment de les condicions mínimes d'accessibilitat marcades per la normativa vigent per a cadascuna de les seves unitats de transport. Pel que fa al transport marítim, els criteris d'accessibilitat mínims seran els previstos segons la normativa aplicable.

5. La conselleria competent en matèria de transport marítim entre ports o punts de les Illes Balears disposarà de forma reglamentària les condicions específiques que permetin garantir l'accessibilitat universal de les línies de transport regular de passatgers, que afectaran el conjunt de les instal·lacions i infraestructures portuàries, els serveis auxiliars de trasllat de passatgers entre terminals portuàries i els punts d'embarcament dels vaixells, així com l'adaptació del conjunt de les embarcacions que operin entre illes.

6. De la mateixa manera, pel que fa a les embarcacions d'excursions marítimes entre illes, serà requisit indispensable per a l'autorització de la seva activitat el fet que s'adaptin a les prescripcions normatives en matèria d'accessibilitat en el transport marítim.

Capítol IV

Targeta d'estacionament

Article 18

Conceptes generals

1. La targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat que tinguin mobilitat reduïda o greus problemes de mobilitat és un document públic que acredita el dret de qui n'és la persona titular a estacionar el vehicle que el transporta en el lloc més pròxim possible a aquell al qual es desplaça, d'acord amb les condicions establertes reglamentàriament.

2. Les places d'aparcament reservades són espais d'aparcament destinats a l'ús de les persones titulars d'aquesta targeta. Aquestes places han de tenir les característiques, la senyalització i les dimensions adequades establertes reglamentàriament.

Article 19

Persones beneficiàries

1. Poden obtenir la targeta d'estacionament les persones físiques que tinguin reconeguda oficialment la condició de persona amb discapacitat, de conformitat amb el que estableix l'article 4.2 del Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i que estiguin en una de les situacions següents:

a) Que presentin mobilitat reduïda, de conformitat amb l'annex II del Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, la declaració i la qualificació del grau de discapacitat, dictaminada pels equips multiprofessionals de qualificació i reconeixement del grau de discapacitat.

b) Que mostrin en el millor ull una agudesia visual igual o inferior al 0,1 amb correcció, o un camp visual reduït a 10 graus o menys, dictaminada pels equips multiprofessionals de qualificació i reconeixement del grau de discapacitat.

c) Excepcionalment, s'ha de concedir una targeta d'estacionament de caràcter provisional a les persones que, a causa d'una malaltia o patologia d'extrema gravetat que suposi fefaentment una reducció substancial de l'esperança de vida, presentin una mobilitat reduïda, encara que aquesta no hagi estat dictaminada oficialment i quan raonablement no es pugui tramitar al seu temps la sol·licitud ordinària de la targeta d'estacionament. La concessió d'aquesta targeta s'ha de fer d'acord amb allò que estableix el Reial decret 1056/2014, de 12 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'emissió i ús de la targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

2. Així mateix, poden obtenir la targeta d'estacionament les persones físiques o jurídiques titulars de vehicles destinats exclusivament al transport col·lectiu de persones amb discapacitat que prestin serveis socials de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a la dependència a què es refereix la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, així com els serveis socials als quals es refereix el Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

Article 20

Àmbit d'aplicació

1. Els drets que acredita la targeta d'estacionament corresponen a totes les persones que circulen pel territori de les Illes Balears i que són titulars de targetes d'estacionament, segons el model

comunitari europeu uniforme que estableix la Recomanació 98/376/CE del Consell, de 4 de juny de 1998, sobre la creació d'una targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat.

2. Les persones titulars d'una targeta d'estacionament expedida a les Illes Balears poden gaudir de les facilitats d'estacionament a altres comunitats autònomes, Estats o regions de la Unió Europea, d'acord amb la normativa aplicable.

Article 21

Competències de les administracions públiques

1. El Govern de les Illes Balears ha d'establir reglamentàriament el procediment i els requisits per obtenir, renovar i prorrogar la targeta d'estacionament i també ha de regular-ne la utilització.

2. Els municipis, o bé el consell insular en el cas de Formentera, han de concedir la targeta d'estacionament a les persones que la sol·licitin i que, d'acord amb el que estableix l'article 19, en puguin ser beneficiàries, per tal d'utilitzar les places d'aparcament reservades i gaudir dels drets de circulació i estacionament del vehicle. Així mateix, els municipis poden establir condicions addicionals en la regulació de les places d'aparcament reservades, sempre que no suposin una vulneració dels drets i beneficis que estableix la normativa bàsica estatal, recollida en el Reial decret 1056/2014, de 12 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'emissió i ús de la targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

3. L'administració municipal ha de vetllar, mitjançant les accions de seguiment i vigilància que es considerin oportunes, per evitar l'ús indegut de les targetes d'aparcament.

Article 22

Ús de la targeta

1. La targeta d'estacionament és personal i intransferible, i no és vàlida la seva reproducció. La targeta només es pot utilitzar quan la persona titular condueixi el vehicle o sigui transportada per aquest.

2. L'ús de la targeta d'estacionament està condicionat al manteniment dels requisits que varen ser exigits a la persona titular per atorgar-la-hi.

3. No es pot utilitzar una targeta d'estacionament en absència de la persona titular sense causa justificada, ni tampoc utilitzar una targeta d'estacionament reproduïda, manipulada, falsificada o caducada.

4. La utilització indeguda de la targeta d'estacionament pot donar lloc a la retirada temporal d'aquesta i a la suspensió dels seus efectes, i el seu ús fraudulent, a la seva cancel·lació, sens perjudici de les sancions establertes en l'ordenament jurídic.

5. En el cas de defunció de la persona titular de la targeta, l'ús indegut d'aquesta o la no devolució a l'administració corresponent pels seus familiars o cuidadors tindrà la consideració d'ús fraudulent, amb l'aplicació de les sancions corresponents que estableix aquesta llei.

Article 23

Drets de les persones titulars de la targeta d'estacionament

1. Les persones titulars de la targeta d'estacionament, sempre que l'exhibeixin a l'interior del vehicle de manera visible i llegible des de l'exterior, tenen els drets següents:

a) Gaudir de la reserva de plaça d'aparcament en un lloc proper al seu domicili o lloc de treball, amb la sol·licitud prèvia a l'administració corresponent i la justificació de la necessitat, d'acord amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament. Aquesta plaça ha d'estar senyalitzada amb el símbol internacional d'accessibilitat.

b) Aparcar a les places d'aparcament reservades a les persones amb discapacitat.

c) Aparcar a les zones d'aparcament limitat durant el temps necessari, en les condicions que estableixin les ordenances municipals.

d) Aparcar a les zones reservades per a càrrega i descàrrega, d'acord amb el que disposin les ordenances municipals i sempre que no es causin perjudicis a les persones vianants o al trànsit.

e) Aparcar en qualsevol lloc de la via pública, per motius justificats i pel temps indispensable, sempre que no s'ocasionin perjudicis a les persones vianants o al trànsit, d'acord amb les instruccions de la policia urbana.

f) Accedir a vies, àrees o espais urbans amb la circulació restringida a residents, sempre que la destinació es trobi a l'interior d'aquesta zona.

2. El fet de disposar de targeta d'estacionament no implica, en cap cas, l'autorització per aparcar en zones i passos de persones vianants, llocs i espais on estigui prohibit aturar-s'hi, llocs que obstrueixin guals o sortides d'emergències, zones acotades per raó de la seguretat pública i espais que redueixin els carrils de circulació.

Article 24

Deures de les persones titulars de la targeta d'estacionament

1. Les persones titulars de la targeta d'estacionament tenen les obligacions següents:

a) Fer l'ús correcte de la targeta, d'acord amb les condicions que estableix l'article 22 d'aquesta llei.

b) Col·locar la targeta d'estacionament a la part de davant del vehicle o adherir-la al parabrisa davanter per l'interior, sempre amb el document original, de manera que resulti clarament visible i llegible des de l'exterior.

c) Identificar-se quan així els ho requereixi un agent de l'autoritat acreditant la identitat amb el document nacional d'identitat, el número d'identificació fiscal, la targeta de residència o qualsevol altre document oficial identificatiu sense el qual no es pot fer ús de la targeta d'estacionament. Els menors de 14 anys poden acreditar la seva identitat amb el document de reconeixement del grau de discapacitat.

d) Col·laborar amb els agents de l'autoritat per evitar, al màxim possible, els problemes de trànsit que es puguin ocasionar amb motiu d'exercitar els drets que els atorga la utilització de la targeta d'estacionament.

e) Retornar la targeta d'estacionament caducada, tant en el moment de la renovació com en acabar-ne la vigència.

2. L'incompliment d'aquestes obligacions pot donar lloc a la retirada temporal o definitiva de la targeta d'estacionament, sens perjudici de les sancions establertes en l'ordenament jurídic.

Capítol V Accessibilitat en els productes

Article 25

Accessibilitat en els productes

1. Les administracions públiques han de garantir l'accessibilitat en els productes en els serveis públics que ofereixen i han d'exigir que aquests productes també estiguin disponibles en els serveis que hagin externalitzat. En aquest darrer cas, els que presten aquests serveis públics han de garantir l'accessibilitat en els productes que posen a disposició del públic.

2. S'han d'establir per reglament les condicions d'accessibilitat i els criteris de disseny universal respecte dels productes d'ús públic i per als productes de consum.

Capítol VI

Accessibilitat en els serveis d'atenció al públic i en els prestadors de serveis públics

Article 26

Condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació en els serveis

1. Totes les persones físiques o jurídiques que, en el sector públic, presten serveis disponibles per al públic estan obligades, en les seves activitats i en les transaccions consegüents, a complir el principi d'igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat i a evitar discriminacions per raó de discapacitat.

2. Els mitjans de comunicació audiovisual han d'incorporar gradualment els sistemes d'audiodescripció, subtitulació i interpretació en llengua de signes per fer accessible la seva programació, d'acord amb el que estableix la Llei 5/2013, d'1 d'octubre, audiovisual de les Illes Balears.

3. Les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació perquè les persones amb discapacitat puguin accedir als serveis a disposició del públic i utilitzar-los són exigibles en els termes establerts reglamentàriament.

4. Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han d'informar a les seves pàgines web sobre quines són les condicions d'accessibilitat i quins són els mitjans de suport disponibles en els serveis que ofereixen, i han de promoure l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació en tots els àmbits, com a element facilitador de les relacions amb les persones amb discapacitat que tenen dificultats per desplaçar-se o rebre atenció personal.

5. Els prestadors de serveis han de proporcionar, amb mitjans i sistemes adequats, a les persones usuàries que ho requereixin la informació clara referent als seus serveis, i han de tenir disponible la informació més rellevant en format de lectura fàcil.

6. Els prestadors de serveis que, per les característiques de l'activitat, han de disposar d'una proporció de places, unitats o elements accessibles, han de preveure els mecanismes de gestió adequats per garantir que aquestes places o elements restin disponibles per a les persones a les quals s'adrecen fins que no s'hagi exhaurit la resta de la capacitat de l'establiment. La ubicació d'aquestes reserves de places, unitats o elements

accessibles no pot representar cap greuge comparatiu amb la resta d'usuaris, amb l'objectiu de prestar el servei de forma inclusiva i amb igualtat d'oportunitats per a tothom. En tot cas, l'exercici del dret d'admissió no pot utilitzar-se per impedir, restringir o condicionar l'accés de ningú per motiu de discapacitat.

7. Les administracions públiques que ofereixin serveis d'atenció al públic han de disposar d'intèrprets en llengua de signes, especialment en l'àrea de sanitat (hospitals, urgències) en la proporció i en els llocs de feina que s'estableixin reglamentàriament.

Article 27

Formació del personal d'atenció al públic

1. Les administracions públiques han de preveure la formació necessària perquè el personal d'atenció al públic dels serveis que ofereixen o que en depenen tinguin els coneixements adequats per adreçar-se a les persones amb discapacitat i donar-los suport.

2. Els serveis d'ús públic que disposin de plans de formació per al personal d'atenció al públic han d'incloure la formació relativa a l'atenció a les persones amb discapacitat i la utilització dels productes de suport que tinguin disponibles.

Article 28

Dret a rebre atenció personalitzada

El personal d'atenció al públic ha de prestar orientació i ajut personalitzats a les persones amb discapacitat en cas que ho sol·licitin i es requereixi per utilitzar el servei.

Capítol VII

Accessibilitat en les comunicacions i en la transmissió d'informació

Article 29

Condicions d'accessibilitat i no-discriminació en les comunicacions

1. Les condicions d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les tecnologies, dels productes i dels serveis relacionats amb la societat de la informació i de qualsevol mitjà de comunicació social són exigibles en els terminis i els termes establerts per reglament.

2. Les campanyes de publicitat i sensibilització de l'accessibilitat de les persones amb discapacitat garantiran la igualtat de gènere.

Article 30

Informació a disposició del públic

1. Les administracions públiques o, si escau, els prestadors de serveis públics han de facilitar a les persones amb discapacitat

l'accés i la utilització de la informació a disposició del públic, mitjançant l'ús adequat de sistemes i mitjans que combinin la comunicació auditiva, tàctil i visual. Així mateix, han de promoure que els textos d'interès públic rellevants i els formularis d'utilització freqüent s'ofereixin en format de lectura fàcil i vídeos en llengua de signes.

2. Les administracions públiques o, si escau, els prestadors de serveis públics han de fer accessible la informació que proporcionen a través de les seves pàgines web incorporant-hi progressivament els avenços i els nous sistemes que afavoreixin l'accés i la utilització de les comunicacions. Les pàgines han de complir, com a mínim, el nivell d'accessibilitat establert reglamentàriament i han de contenir la informació referent a aquest nivell i la data en què es va fer la darrera revisió de les condicions d'accessibilitat.

Article 31

Accessibilitat en els elements d'informació i senyalització

1. Els espais d'ús públic i els serveis públics han de disposar dels elements d'informació i senyalització a l'interior i a l'exterior que permetin a totes les persones usuàries percebre la informació rellevant de manera autònoma, així com dels mitjans de suport adequats per facilitar-los la comunicació i la interacció bàsiques i essencials per usar l'espai o el servei esmentat en igualtat de condicions.

2. Els estudis de seguretat i els plans d'emergències dels espais i serveis han d'incloure els procediments d'avís i els mitjans de suport a les persones amb discapacitat.

3. S'han de desplegar reglamentàriament les condicions d'accessibilitat que estableix aquest article.

Article 32

Accessibilitat en la comunicació en activitats obertes al públic

Les activitats culturals, d'oci i d'esport, com ara actes públics, conferències, cinema, teatre, visites guiades o competicions esportives, han de preveure les condicions d'accessibilitat en la comunicació perquè, si escau, les persones amb discapacitat sensorial en gaudeixin, les comprenguin i hi participin.

Capítol VIII

Manteniment de l'accessibilitat

Article 33

Manteniment suficient i continuat

1. Els espais públics, les edificacions, els transports, els productes, els serveis i les comunicacions han de romandre accessibles al llarg del temps, mitjançant un manteniment suficient i continuat dels elements necessaris perquè les condicions d'accessibilitat no minvin o desapareguin.

2. El pla de manteniment consisteix en el calendari d'actuacions programades que inclou la revisió dels elements físics i d'ús, les accions preventives concretes i el conjunt de prescripcions per al manteniment correctiu en els casos en què sigui necessari.

Article 34

Manteniment dels edificis i espais de titularitat pública

1. Les administracions públiques responsables dels edificis i espais naturals i urbans d'ús públic de titularitat pública han de mantenir en estat correcte els elements que hi permeten l'accessibilitat, d'acord amb la normativa en aquesta matèria.

2. Els plecs de clàusules dels contractes de manteniment d'aquests edificis i espais que elaborin les administracions públiques han d'establir la necessitat de tenir un programa que especifiqui les condicions de manteniment, pel que fa als elements que garanteixin les condicions d'accessibilitat adequades.

Article 35

Manteniment dels edificis i espais de titularitat privada

El propietari únic o la comunitat de propietaris dels espais, activitats o edificacions d'ús privat de titularitat privada ha de mantenir en estat correcte els diferents elements dels espais tant d'ús públic com d'ús comunitari que possibiliten el compliment de les condicions d'accessibilitat establertes legalment i reglamentàriament.

Article 36

Manteniment dels mitjans de transport d'ús públic

Les administracions públiques i les empreses proveïdores de serveis de transport públic de persones viatgeres han d'incloure en els seus plans de gestió les actuacions necessàries per garantir el manteniment de les condicions d'accessibilitat que correspongui.

Article 37

Manteniment dels productes i serveis d'ús públic

Els propietaris i proveïdors de productes i serveis d'ús públic han d'adoptar les mesures oportunes per mantenir-ne les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

Capítol IX

Plans d'accessibilitat

Article 38

Contingut dels plans

1. Les administracions públiques han d'elaborar plans d'accessibilitat que prevegin les actuacions necessàries perquè el territori, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i la comunicació que siguin competència seva i siguin susceptibles d'ajusts raonables assoleixin les condicions d'accessibilitat establertes en aquesta llei i la normativa que la desplegui.

2. Els plans d'accessibilitat elaborats pels municipis, pels consells insulars i pel Govern de les Illes Balears han de contenir una diagnosi de les condicions existents; determinar les actuacions necessàries per fer accessibles els àmbits esmentats en l'apartat anterior que siguin competència seva; establir criteris de prioritat que permetin decidir quines actuacions s'han d'executar en diferents períodes; definir les mesures de control, seguiment, manteniment i actualització necessàries per garantir que, un cop assolides les condicions d'accessibilitat, perdurin al llarg del temps, i fixar el termini màxim per revisar-los, d'acord amb els criteris establerts

reglamentàriament, i s'hi ha de fomentar i garantir la participació ciutadana.

3. Cada municipi ha de tenir un pla d'accessibilitat municipal que ha d'incloure tots els àmbits i territoris de competència municipal. En cas que l'ens local ho consideri oportú, aquest pla d'accessibilitat es pot integrar en altres documents de naturalesa anàloga, tant de tipus general, com ara el pla d'actuació municipal, com de tipus sectorial, com ara el pla de mobilitat urbana. El pla d'accessibilitat municipal pot incorporar el pla de manteniment dels espais i edificis de titularitat pública o fer referència al seu desenvolupament en documents específics, en funció de la complexitat del contingut.

4. Els plans d'accessibilitat han d'incloure la perspectiva de gènere, d'acord amb l'article 5 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes.

5. El procés participatiu de la ciutadania serà garantit per les administracions públiques.

Article 39

Execució i revisió dels plans

1. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de destinar anualment una part del seu pressupost d'inversió directa a la supressió de les barreres existents en els edificis d'ús públic de la seva titularitat o sobre els quals disposi, per qualsevol títol, del dret d'ús.

2. Cada conselleria ha d'incloure en la seva memòria anual les actuacions destinades a aquest concepte, les quals s'han de recollir en un informe que s'ha de presentar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

3. Els municipis i els consells insulars han de destinar una part del seu pressupost anual a les actuacions de supressió de barreres previstes en el pla d'accessibilitat respectiu i, si disposen de pla d'actuació municipal o insular, aquest ha d'incloure aquestes actuacions.

4. El pla d'accessibilitat ha de ser objecte de revisió quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- a) D'acord amb el termini que prevegi el mateix pla.
- b) Quan s'aprovin modificacions legislatives que n'afectin significativament el contingut.
- c) Quan sigui necessari per complir-ne els objectius.

5. El pla d'accessibilitat pot ser objecte de modificacions parcials amb la incorporació de noves actuacions o la modificació de la programació, en cas que es consideri necessari.

6. El pla d'accessibilitat municipal també ha de ser revisat quan es produeixi una revisió global del planejament urbanístic general.

Article 40

Publicitat i informació dels plans

1. Les administracions públiques han de fer públics els seus plans d'accessibilitat universal per Internet o, en cas de dificultat motivada, per qualsevol altre mitjà que permeti

accedir-hi a les persones interessades, així com a les entitats de representació dels col·lectius de persones amb discapacitat.

2. Les administracions locals han d'informar el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat sobre l'aprovació dels plans d'accessibilitat i les revisions corresponents, així com sobre les dades que els siguin requerides per fer el seguiment de l'execució dels plans.

TÍTOL IV MESURES DE FOMENT

Article 41

Ajuts per a la promoció de l'accessibilitat

1. Les administracions públiques, d'acord amb les seves possibilitats pressupostàries, han de destinar en cada exercici partides finalistes per a actuacions de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres existents i de millores d'ajuts raonables en matèria d'accessibilitat universal.

2. Poden ser persones beneficiàries d'aquestes mesures de foment les persones físiques o jurídiques i els ens locals.

3. En el cas de programes específics destinats a finançar actuacions dels ens locals, han de tenir prioritat en la concessió dels ajuts les actuacions contingudes en els plans d'accessibilitat.

4. Els residents amb discapacitat que siguin titulars de targeta autoritzada d'estacionament i que viatgin en línies marítimes regulars en rutes interinsulars, tindran dret que s'apliqui el descompte de resident sobre el cost del bitllet del seu vehicle.

5. Les conselleries del Govern de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències, han de determinar l'assignació i la gestió dels recursos a què fa referència aquest article.

6. Cada conselleria ha d'incloure en la seva memòria anual les actuacions destinades a aquest concepte.

Article 42

Mesures per eliminar barreres

1. Les administracions públiques han de promoure mesures de suport i establir mesures d'acció positiva a favor de les persones amb discapacitat per a l'eliminació de barreres físiques, de comunicació i d'altres.

2. Les administracions públiques han de facilitar i promoure el desenvolupament de sistemes i tecnologies que permetin més accessibilitat, autonomia i seguretat, especialment en relació amb l'ús de la via pública.

Article 43

Condicions urbanístiques aplicables

En l'autorització de les obres que tinguin per finalitat la supressió de barreres arquitectòniques en edificacions existents, els elements necessaris per a la instal·lació d'ascensors no són computables als efectes d'ocupació del sòl i volum edificable, ni els són aplicables les distàncies mínimes a llandars, a altres edificacions o a la via pública, sempre que es donin simultàniament les circumstàncies següents:

a) No hi hagi alternatives tècnicament i econòmicament viables per fer accessible l'habitatge o els habitatges segons la normativa aplicable.

b) Les obres siguin proporcionals amb la causa que les motiva, tenint en compte les circumstàncies de l'edificació.

Serà possible ocupar les superfícies d'espais lliures o de domini públic que resultin indispensables per instal·lar ascensors o altres elements que garanteixin l'accessibilitat universal, així com les superfícies comunes d'ús privatiu, tals com vestíbuls, replans, sobrecobertes, voladissos i pòrtics, tant si estan situats en el sòl o el subsòl, com en la volada, quan no sigui viable tècnicament o econòmicament cap altra solució i sempre que quedi assegurada la funcionalitat dels espais lliures, de les dotacions i d'altres elements del domini públic.

L'ocupació de superfícies d'espais lliures o de domini públic amb aquesta finalitat haurà de ser aprovada prèviament amb la tramitació d'un estudi de detall.

Els instruments d'ordenació urbanística han de garantir l'aplicació de la regla bàsica establerta en el paràgraf anterior.

Aquest article no és d'aplicació a les edificacions existents que es trobin en algun dels supòsits d'edificacions en situació de fora d'ordenació prevists a la legislació urbanística.

Article 44

Informació, assessorament, campanyes educatives i formació

Les administracions públiques han de facilitar a les persones amb discapacitat, als agents socials i a les altres persones que ho requereixin, l'assessorament i la informació referents a l'àmbit de l'accessibilitat i l'adequació dels mitjans de suport a les necessitats específiques.

En el marc de les seves competències, han de dur a terme campanyes informatives i educatives orientades a conscienciar de la importància d'assolir els objectius d'accessibilitat en tots els àmbits, adreçades a la població en general i a les persones empresàries, projectistes, dissenyadores i estudiants dels ensenyaments universitaris tècnics relacionats amb l'accessibilitat en particular.

Les administracions públiques han d'adoptar les mesures de formació necessàries perquè els gestors i tècnics que hi presten servei tinguin els coneixements adequats en matèria d'accessibilitat.

Article 45

Accessibilitat en els plans d'estudi

1. En l'àmbit de les seves competències, l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de vetlar perquè els plans d'estudi dels diferents ensenyaments universitaris i de formació professional relacionats amb el territori, l'edificació, els transports, la sanitat i l'educació i les comunicacions incorporin els continguts que garanteixin el coneixement en matèria d'accessibilitat universal.

2. En l'àmbit de les seves competències, l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de vetlar perquè els plans d'estudi dels diferents ensenyaments de primària,

secundària i batxillerat contemplin programes de sensibilització relatius a l'accessibilitat universal.

Article 46

Distintiu Accessibilitat Universal

L'Administració de la comunitat autònoma crearà un distintiu per identificar i reconèixer els establiments, espais o municipis que assoleixin unes condicions d'accessibilitat universal més enllà dels requeriments normatius. Aquest distintiu s'ha de regular per reglament.

TÍTOL V MESURES DE CONTROL

Article 47

Control administratiu previ

1. La concessió de llicències i autoritzacions s'ha de subjectar als preceptes d'aquesta llei i a la normativa de desplegament quant al compliment dels paràmetres d'accessibilitat.

2. La verificació del compliment de les condicions d'accessibilitat establertes en la normativa s'ha d'efectuar en el mateix procediment i l'ha de fer el mateix òrgan competent que ha de resoldre els tràmits administratius corresponents per concedir llicències, autoritzacions o concessions.

3. Els instruments bàsics del control que han d'exigir el compliment de les normes d'accessibilitat són els següents:

a) Els col·legis professionals competents o, si escau, les oficines de supervisió de projectes, que han de comprovar la correcció i integritat formal de la documentació del treball professional d'acord amb la normativa aplicable.

b) Les llicències i autoritzacions atorgades per les administracions públiques.

c) Els plecs de condicions tècniques dels contractes administratius, que han de contenir les clàusules específiques necessàries per al compliment de les normes d'accessibilitat.

4. En el cas d'activitats sotmeses al règim de comunicació prèvia, els documents que subscriuguin els interessats han d'incloure l'acreditació o la declaració responsable del compliment de les condicions establertes per la normativa d'accessibilitat aplicable.

Article 48

Control administratiu posterior

Les administracions públiques competents per efectuar actuacions de control administratiu posterior han de comprovar el compliment de la normativa d'accessibilitat.

Article 49

Denúncies

Qui tingui coneixement de l'existència d'alguna infracció de l'ordenament en matèria d'accessibilitat pot interposar una denúncia pel que fa al cas davant l'òrgan competent. El desenvolupament reglamentari haurà de regular la presentació de denúncies, tant presencialment com de manera telemàtica.

TÍTOL VI RÈGIM SANCIONADOR

Article 50

Infraccions

1. Als efectes d'aquesta llei, es consideren infraccions administratives les accions i omissions que ocasionin vulneracions del dret a la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal en els àmbits als quals es refereix l'article 3 d'aquesta llei, quan es produeixin discriminacions directes o indirectes, assetjaments, incompliment de les exigències d'accessibilitat i de dur a terme ajusts raonables, així com incompliment de les mesures d'acció positiva legalment establertes, especialment quan en derivin beneficis econòmics per a la persona infractora.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, segons la naturalesa del deure infringit i l'entitat del dret afectat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 51

Tipificació de les infraccions lleus

Tenen la consideració d'infraccions lleus:

a) No adoptar les exigències d'accessibilitat o els ajusts raonables establerts en aquesta llei i les normes que la despleguin, però que no impedeixen la utilització de l'espai, l'equipament, l'habitatge, el mitjà de transport o el servei per persones amb discapacitat de manera segura.

b) L'absència dels mitjans de senyalització necessaris per identificar els elements accessibles o els itineraris accessibles alternatius.

c) La manca de manteniment dels elements necessaris per garantir les condicions d'accessibilitat previstes en aquesta llei i les normes que la despleguin, quan no generen situacions de risc o perill.

d) L'ús indegut d'una targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat, d'acord amb l'article 22 d'aquesta llei.

e) L'incompliment dels deures i de les obligacions formals i materials que preveu aquesta llei, sempre que no tingui el caràcter d'infracció greu o molt greu.

f) El fet d'obstaculitzar l'acció dels serveis d'inspecció o de les autoritats competents o dels seus agents en actuacions de control.

Article 52

Tipificació de les infraccions greus

Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Els actes discriminatoris i d'assetjament o les omissions que comportin directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobi en situació anàloga o comparable en l'àmbit de l'accessibilitat.

b) La pressió o imposició abusiva a la persona amb discapacitat perquè renunciï als seus drets, així com qualsevol acte de represàlia per l'exercici d'una acció legal en l'àmbit de l'accessibilitat.

c) L'incompliment de les exigències d'accessibilitat o de les mesures d'ajusts raonables establertes en aquesta llei i les normes que la despleguin, que obstaculitzi o limiti l'accés de les persones amb discapacitat als espais d'ús públic, a les

edificacions, als transports, als productes, als serveis i a les comunicacions.

d) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic que formulin els òrgans administratius competents per a l'exercici de les competències necessàries per donar compliment a les exigències d'aquesta llei i les normes que la despleguin.

e) L'incompliment, en la proporció mínima requerida, de la reserva d'habitatsges per a persones amb discapacitat.

f) L'obstrucció o negativa a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o els seus agents per al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en els termes establerts per aquesta llei i per la corresponent normativa de desenvolupament.

g) La comissió de tres infraccions lleus en el termini d'un any.

Article 53

Tipificació de les infraccions molt greus

Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) Qualsevol conducta d'assetjament relacionada amb la discapacitat d'una persona, que tengui com a objectiu o conseqüència atemptar contra els seus drets fonamentals.

b) Qualsevol forma de pressió exercida sobre els òrgans competents en l'exercici de les potestats administratives que s'exerceixin en compliment de les exigències d'aquesta llei.

c) L'incompliment reiterat dels requeriments administratius específics que formulin els òrgans competents per al compliment de les prescripcions d'aquesta llei o de la normativa de desplegament.

d) Les accions o omissions que, quan es desatenguin les instruccions donades per les administracions públiques, generin situacions de risc o dany greu per a la integritat o la salut de les persones amb discapacitat.

e) Les conductes qualificades com a greus quan els seus autors hagin actuat moguts, a més, per odi o menyspreu racial o ètnic, de gènere, orientació sexual, edat, discapacitat greu o no possibilitat de representar-se a si mateix.

f) L'incompliment d'adoptar les exigències d'accessibilitat o les mesures d'ajuts raonables establertes en aquesta llei i les normes que la despleguin, que impedeixi el lliure accés a les persones amb discapacitat als espais d'ús públic, a les edificacions, als transports, als productes, als serveis i a les comunicacions i la seva utilització segura i sense perill.

g) L'incompliment, per les persones obligades, de les normes legals sobre accessibilitat que impedeixi o dificulti greument a les persones amb discapacitat exercir els drets fonamentals i gaudir de les llibertats públiques.

h) La comissió de tres infraccions greus en el termini d'un any.

Article 54

Sancions

Les infraccions són sancionades amb multes que van des d'un mínim de 300 euros fins a un màxim de 300.000 euros, d'acord amb la gradació següent:

a) Les infraccions lleus, en el seu grau mínim, amb multes des d'un mínim de 300 euros fins a un màxim de 6.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb multes des d'un mínim de 6.001 euros fins a un màxim de 30.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, amb multes d'un mínim de 30.001 euros fins a un màxim de 300.000 euros.

Article 55

Criteris de gradació de les sancions

1. Per concretar les sancions que sigui procedent imposar i, si escau, per graduar-ne la quantia, els òrgans competents han de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció o les sancions que s'imposin, i han d'aplicar el grau mínim, mitjà i màxim d'acord amb els criteris següents:

a) Intencionalitat de la persona infractora.

b) Negligència de la persona infractora.

c) Fraus o connivència en el frau.

d) Incompliment dels advertiments previs.

e) Xifra de negocis o ingressos de l'empresa o entitat.

f) Nombre de persones afectades.

g) Permanència o transitorietat de les repercussions de la infracció.

h) Reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat mitjançant una resolució ferma.

i) Alteració social produïda per la realització de conductes discriminatòries i d'assetjament o l'incompliment de les exigències d'accessibilitat i d'eliminació d'obstacles i de fer ajustos raonables.

j) Benefici econòmic que s'hagi generat per a la persona autora de la infracció.

k) Reconeixement o accions reparadores efectuades per la persona responsable.

2. Quan de la comissió d'una infracció se'n derivi necessàriament la comissió d'una altra o unes altres, s'haurà d'imposar la sanció corresponent a la infracció més greu.

Article 56

Sancions accessòries

1. Quan les infraccions siguin greus o molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que correspongui, la prohibició de participar en procediments d'atorgament d'ajuts oficials, consistents en subvencions o qualsevol altre ajut en el sector de l'activitat de l'àmbit en què es produeix la infracció, que siguin promoguts o hagin estat concedits per l'administració sancionadora, per un període màxim d'un any, en el cas de les greus, i de dos, en el cas de les molt greus.

2. Quan les infraccions siguin molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que resulti procedent, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial d'ajuts oficials concedits per l'administració sancionadora, consistents en subvencions i qualsevol altre ajut que la persona sancionada tingui reconegut o hagi sol·licitat dins el sector d'activitat en l'àmbit del qual es produeixi la infracció.

3. La comissió de tres infraccions, indistintament, per ús indegut de la targeta d'estacionament o per incompliment dels deures establerts en l'article 24 en un període d'un any pot comportar, addicionalment a la sanció econòmica corresponent, la retirada de la targeta i la suspensió dels seus efectes durant un període de 12 a 24 mesos. La duració de la retirada s'ha de

determinar d'acord amb els criteris de gradació de les sancions que estableix l'article 55.

La comissió de sis infraccions per ús indegut de la targeta d'estacionament en un període de dos anys es considera ús fraudulent d'aquesta i s'ha de procedir a la cancel·lació de la targeta, sense que el seu titular pugui obtenir-ne una de nova en un període de cinc anys.

El procediment per retirar la targeta d'estacionament i suspendre'n els efectes, o per cancel·lar-la, en tot cas, s'ha de substanciar dins el procediment sancionador que produeixi aquests efectes.

En la resolució de l'expedient sancionador i, si escau, en la resolució del recurs que posi fi a la via administrativa, s'ha de donar un termini de quinze dies, comptadors des de l'endemà de la data en què finalitzi el període de pagament voluntari de la multa, per entregar la targeta.

Transcorregut aquest termini sense que l'interessat hagi entregat la targeta d'estacionament a l'administració, els terminis de retirada o cancel·lació d'aquesta computen des de l'endemà de la data de finalització d'aquest. En aquest cas, la seva utilització s'ha de considerar ús indegut de la targeta d'estacionament i ha de donar lloc a l'expedient sancionador corresponent.

4. Les sancions accessòries també s'han de graduar d'acord amb els criteris que estableix l'article 55.

Article 57

Compliment de les obligacions en matèria d'accessibilitat

1. L'abonament de les sancions, imposades d'acord amb les prescripcions d'aquesta llei, no eximeix les persones responsables del compliment de totes les exigències en matèria d'accessibilitat que imposa la normativa.

2. La persona, la comunitat, l'entitat o l'empresa sancionades han de presentar a l'organisme competent, si escau, la proposta de compliment en què s'indiqui el termini per dur-la a terme. Finalitzat el termini, un cop efectuada la inspecció corresponent, es podrà incoar un nou expedient en cas de persistència de les causes objecte de sanció.

Article 58

Persones responsables

1. Aquesta llei s'aplica als responsables de la infracció, persones físiques o jurídiques, o persones que legalment en siguin responsables, que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infracció en la mateixa llei.

2. La responsabilitat és solidària quan siguin diverses les persones responsables i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascuna en la comissió de la infracció.

Article 59

Persones interessades

1. Les persones amb discapacitat, les seves famílies i les organitzacions representatives i associacions en les quals

s'integren tenen la consideració de persones interessades en aquests procediments, d'acord amb el que estableix la legislació normativa vigent.

2. Contra l'acord d'arxivament de les actuacions o la resolució desestimatòria, expressa o tàcita, de la denúncia o posada en coneixement de l'administració de possibles infraccions previstes en aquesta llei, les organitzacions i associacions esmentades estan legitimades per interposar els recursos o, si escau, les accions que considerin procedents com a representants d'interessos socials.

Article 60

Procediment sancionador

1. Les infraccions i sancions en matèria d'accessibilitat es regeixen pel procediment sancionador que estableix el Reglament del procediment que ha de seguir l'Administració de la comunitat autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Decret 14/1994, de 10 de febrer, en els àmbits de competència de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Quan l'òrgan competent, en el transcurs de la fase d'instrucció, consideri que la potestat sancionadora en relació amb la presumpta conducta infractora correspon a una altra administració pública, ha de posar aquest fet en coneixement d'aquesta administració i li ha de trametre l'expedient corresponent.

3. En la mateixa fase d'instrucció, si s'aprecia l'existència presumpta d'un possible delictes o falta, cal trametre les actuacions al Ministeri Fiscal i suspendre l'expedient fins que l'autoritat judicial dicti la resolució corresponent.

4. Abans d'iniciar un procediment sancionador per infraccions relatives a l'incompliment de les exigències d'accessibilitat o de les mesures d'ajust raonable, així com relatives a la manca de manteniment dels elements necessaris per garantir les condicions d'accessibilitat, l'administració competent pot requerir formalment a l'interessat que esmeni la deficiència, per a la qual cosa li ha d'atorgar un termini. En cas que l'interessat no compleixi el requeriment, s'ha d'incoar el procediment sancionador corresponent.

5. En cas que un ajuntament o un consell insular no exerceixi la seva potestat sancionadora, la direcció general competent en arquitectura podrà dictar una ordre d'execució perquè en el termini de tres mesos executi la seva potestat sancionadora. En cas d'incompliment de l'ordre d'execució, la direcció general establirà la sanció corresponent.

6. Si un ajuntament o un consell insular no iniciés el procediment sancionador pertinent i fos advertit per la direcció general competent en matèria d'accessibilitat d'un fet constitutiu de qualsevol de les infraccions determinades en el termini d'un mes, la direcció general competent podrà iniciar aquest expedient i imposar les mesures coercitives que corresponguin.

Article 61

Prescripció d'infraccions i sancions

1. Les infraccions lleus prescriuen a l'any; les greus, als tres anys; i les molt greus, als quatre anys.

2. Les sancions imposades per faltes lleus prescriuen a l'any; les imposades per faltes greus, als quatre anys; i les imposades per faltes molt greus, als cinc anys.

Article 62

Deure de col·laboració

Totes les persones físiques i jurídiques tenen el deure de facilitar la tasca dels òrgans i autoritats per aplicar el que disposa aquesta llei, de manera que han d'aportar els documents i les dades relacionades amb l'objecte del procediment que els siguin sol·licitats per aclarir els fets. També han de facilitar, amb l'avís previ, l'accés a les seves dependències, llevat que aquestes coincideixin amb el seu domicili, cas en què caldrà l'obtenció del consentiment exprés o de l'autorització judicial corresponent.

Article 63

Garantia d'accessibilitat dels procediments

Els procediments sancionadors que s'incoïn d'acord amb el que estableix aquesta llei han d'estar documentats en suports que siguin accessibles per a les persones amb discapacitat i és obligació de l'autoritat administrativa facilitar a les persones amb discapacitat el ple exercici dels drets previstos en els procediments esmentats.

Article 64

Publicitat de les resolucions sancionadores

1. La resolució ferma en la via administrativa dels expedients sancionadors per infraccions greus i molt greus s'ha de fer pública quan ho disposi l'autoritat administrativa que l'hagi adoptat, una vegada notificada als interessats, després de resoldre, si escau, sobre els aspectes confidencials del seu contingut i amb la dissociació prèvia de les dades de caràcter personal a què es refereix l'article 3.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, excepte en relació amb el nom dels infractors. A aquest efecte, s'ha de recollir amb caràcter previ l'informe oportú de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o de l'autoritat autonòmica que correspongui.

2. L'administració pública actuant en matèria sancionadora destinarà una partida pressupostària equivalent als ingressos derivats de la imposició de sancions previstes en la present llei, a actuacions relacionades amb la promoció de l'accessibilitat i a la supressió de barreres que impedeixin l'accessibilitat dins l'àmbit de la seva competència.

Article 65

Òrgans competents

1. Són competents per iniciar, tramitar i imposar sancions els òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears o de l'administració municipal i insular en l'àmbit de les seves competències.

2. Correspon a l'administració municipal l'exercici de la potestat sancionadora de les infraccions tipificades per incompliment de les condicions d'accessibilitat en les

edificacions de noves construccions i en les actuacions en edificacions ja existents.

3. En l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma correspon l'exercici de la potestat sancionadora a la conselleria competent per raó de la matèria. Són òrgans competents per a la iniciació, instrucció i resolució dels procediments sancionadors les unitats administratives i els òrgans administratius als quals legalment o reglamentàriament s'atribueixen aquestes competències.

TÍTOL VII

CONSELL PER A L'ACCESSIBILITAT

Article 66

Definició

El Consell per a l'Accessibilitat és l'òrgan col·legiat de participació externa i de consulta en matèria d'accessibilitat. Estarà adscrit al departament competent en aquesta matèria.

Article 67

Composició

El Consell està integrat pels representants de l'Administració de la comunitat autònoma, per mitjà de les diferents conselleries, de l'Administració General de l'Estat, dels consells insulars, de la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, de les associacions que agrupen els diferents col·lectius de persones amb discapacitat, dels col·legis professionals, dels promotors i dels constructors. Se n'ha d'establir reglamentàriament la composició, la participació i el funcionament tenint en compte la representativitat i realitat de cada una de les illes. Les persones que s'hagin de designar compliran amb el principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per raons fonamentades i objectives degudament motivades, d'acord amb l'article 4 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes. Els membres d'aquest consell no rebran cap tipus de retribució pel fet de formar-ne part.

Article 68

Funcions

El Consell té les funcions següents:

- Informar sobre els projectes de decret que tenguin incidència directa en l'accessibilitat.
- Debatre sobre l'estat de l'accessibilitat i les mesures per fomentar-la.
- Fer propostes d'actuació en matèria d'urbanisme, edificació, transport, comunicació, productes i serveis, així com dur a terme qualsevol altra actuació informativa o assessora que es consideri convenient.
- Exercir les que li atribueixin les lleis o els reglaments.

Article 69

Desplegament reglamentari

S'ha de regular reglamentàriament la composició, el funcionament i l'organització del Consell per a l'Accessibilitat, d'acord amb el que estableix aquest títol i tenint en compte la normativa sobre òrgans col·legiats.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera **Normativa d'aplicació**

Sens perjudici del corresponent desplegament reglamentari són aplicables les condicions d'accessibilitat que estableix la normativa següent:

a) El Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, i modificat pel Reial decret 173/2010, de 19 de febrer, en matèria d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat, i les modificacions posteriors corresponents, entre les quals hi ha l'adequació efectiva de les condicions d'accessibilitat en edificis existents i de nova construcció.

b) L'Ordre VIV/561/2010, d'1 de febrer, per la qual es desenvolupa el document tècnic de condicions bàsiques de l'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i utilització dels espais públics urbanitzats.

c) El Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat.

Disposició addicional segona **Targeta d'estacionament**

En relació amb la targeta d'estacionament, és aplicable com a normativa bàsica el Reial decret 1056/2014, de 12 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'emissió i ús de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat.

Disposició addicional tercera **Desenvolupament reglamentari de les condicions d'accessibilitat**

Els espais urbans o les edificacions que s'han construït o reformat segons les condicions que estableix el Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, o, si escau, les condicions que estableix el Decret 20/2003, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de supressió de barreres arquitectòniques, compleixen unes condicions d'accessibilitat suficients per satisfer les exigències establertes per aquesta llei. Reglamentàriament s'establirà si s'han de requerir ajuts raonables i de proporcionalitat per assegurar la màxima accessibilitat possible.

Disposició addicional quarta **Gènere de les denominacions**

Totes les denominacions que en aquesta llei apareixen en gènere masculí s'han d'entendre referides indistintament al gènere masculí o femení.

Disposició addicional cinquena **Referències legals al Consell Insular de Formentera**

A les referències que aquesta llei fa a entitats locals, municipis o ajuntaments, s'hi entendrà inclòs, en tot cas, el Consell Insular de Formentera.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera **Adaptació al que disposa aquesta llei**

Els plans, les normes, les ordenances i les altres disposicions de les administracions públiques de les Illes Balears, quan siguin objecte de revisió, s'han d'adaptar al que disposa aquesta llei i al que estableixin els reglaments que la despleguin, sens perjudici de l'obligat compliment un cop aquests entrin en vigor.

Disposició transitòria segona **Adaptació de la normativa municipal a l'article 43 d'aquesta llei**

Els ajuntaments disposen d'un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, per adaptar els plans, les normes i les ordenances al que disposa l'article 43, referent a les condicions urbanístiques aplicables.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Disposició derogatòria primera **Normes que es deroguen**

1. Es deroga la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques.

2. Es deroga expressament:

a) El Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, excepte:

1r. El capítol III del títol I («Barreres arquitectòniques en els mitjans de transport»), en tot allò que no s'oposi al Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat.

2n. El títol II («Consell Assessor per a la Millora de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques») mentre no entri en vigor la disposició reglamentària que reguli la composició, el funcionament i l'organització del Consell Assessor per a l'Accessibilitat.

b) L'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori d'1 d'octubre de 2012 per la qual es desplega el procediment per concedir exempcions del compliment del Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques.

Disposició derogatòria segona

Resten derogades totes les disposicions de rang normatiu igual o inferior que s'oposin a aquesta llei o la contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera **Desplegament reglamentari**

1. El Govern de les Illes Balears pot dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per desplegar i aplicar aquesta llei, dins l'àmbit de les seves competències.

2. En el termini d'un any, la conselleria competent ha de coordinar els departaments de les diferents conselleries competents en la matèria als efectes del desplegament d'aquesta llei.

3. El pla autonòmic d'accessibilitat a què es refereix l'article 5.2.f) d'aquesta llei, serà elaborat pel Govern de les Illes Balears en el termini de 18 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final segona

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 27 de juliol de 2017
La secretària primera
Joana Aina Campomar i Orell
El president
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la segona sessió extraordinària de dia 24 de juliol de 2017, aprovà la Llei de modificació de la Llei de regulació de les corregudes de toros i de protecció dels animals a les Illes Balears.

*Palma, a 27 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

E)

LLEI DE REGULACIÓ DE LES CORREGUDES DE TOROS I DE PROTECCIÓ DELS ANIMALS A LES ILLES BALEARS

PREÀMBUL

Els espectacles taurins estan regulats en la normativa estatal i autonòmica. En l'àmbit estatal, la Llei 10/1991, de 4 d'abril, sobre potestats administratives en matèria d'espectacles taurins, regulà les competències relacionades amb la preparació, organització i celebració d'aquests espectacles per garantir els drets i els interessos del públic que hi assisteix i en la seva disposició addicional s'hi estableix que aquesta llei serà d'aplicació general en defecte de les disposicions específiques que puguin dictar les comunitats autònomes. Aquesta llei va ser desenvolupada pel Reial Decret 145/1996, de 2 de febrer, pel qual es modifica i es dona nova redacció al Reglament d'espectacles taurins, que també va preveure el respecte i la preservació de les atribucions estatutàries en la matèria. Posteriorment, l'Estat va desplegar legislativament les competències estatals en matèria de cultura i de protecció de la tauromàquia mitjançant la Llei 18/2013, de 12 de novembre, per a la regulació de la tauromàquia com a patrimoni cultural,

i la Llei 10/2015, de 26 de maig, per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

En l'àmbit autonòmic, les lleis de protecció dels animals han hagut d'establir una excepció en matèria taurina per possibilitar la celebració d'aquests espectacles en el seu àmbit territorial, i en algunes comunitats autònomes s'han aprovat reglaments taurins que adapten la reglamentació estatal per adequar aquests espectacles a la realitat actual i a les peculiaritats de cada societat.

En aquest sentit, en la nostra comunitat autònoma l'article 4 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, va establir que les corregudes de toros només es poden celebrar en places de toros de caràcter permanent i posades en funcionament abans de l'entrada en vigor de la llei i que no s'hi permetrà l'entrada a menors de setze anys. El preàmbul d'aquesta Llei 1/1992 indica que va ser aprovada aleshores amb la finalitat "d'adequar la normativa legal a una consciència ciutadana que urgia acabar amb les tortures, amb la inflicció de danys o sofriments moltes vegades gratuïts, amb els maltractaments o amb les burles que de vegades són objecte molts dels animals que conviuen amb nosaltres"; i, a més, "amb l'objectiu de ser instrument per augmentar la sensibilitat col·lectiva balear cap a comportaments més civilitzats i propis d'una societat moderna". En l'actualitat, la societat balear ha demostrat que és més sensible i més civilitzada davant el maltractament animal, que de fet ja està tipificat com a delictes en el Codi Penal espanyol. A les Illes Balears les corregudes de toros són escasses, només es mantenen a tres localitats de Mallorca i en els darrers anys s'han aprovat declaracions antitaurines a nombrosos ajuntaments i al Consell Insular de Mallorca.

A diferència d'altres comunitats autònomes, a la comunitat autònoma de les Illes Balears no s'ha adoptat fins ara cap reglament taurí balear però per llei s'han regulat els espectacles taurins com a activitats no permanents majors amb un règim especial: la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, no només va qualificar les activitats taurines com a activitats no permanents majors sinó que va preveure que, a més d'estar subjectes a la normativa tècnica específica en matèria taurina, per a les celebracions que es duguin a terme en places de toros permanents bastarà que els promotors de l'activitat presentin una declaració responsable d'inici i exercici de l'espectacle davant l'ajuntament corresponent.

En relació amb les corregudes de toros, la Sentència del Tribunal Constitucional de 20 d'octubre de 2016, sobre el recurs d'inconstitucionalitat en contra de l'article 1 de la Llei del Parlament de Catalunya 28/2010, de 3 d'agost, n'ha establert el marc d'actuació de les comunitats autònomes.

Aquesta sentència afirma que la competència de l'Estat d'acord amb l'article 149.2 de la Constitució (CE) és concurrent amb les comunitats autònomes en matèria de cultura i que a l'Estat li correspon el deure de preservar el patrimoni cultural comú. Així, en tot allò que pugui afectar aquest patrimoni cultural comú, les comunitats autònomes han d'exercir les seves competències de manera que les decisions autonòmiques no impedeixin, pertorbin o menyscapin l'exercici legítim de les competències de l'Estat en matèria de cultura a l'empara de l'article 149.2 CE.

Així mateix, el Tribunal Constitucional també ha deixat clar que en l'exercici de les competències sobre ordenació d'espectacles públics, una comunitat autònoma pot regular el desenvolupament de les representacions taurines (com s'ha fet a la comunitat autònoma de les Illes Balears amb la restricció a l'entrada de menors i les celebracions només en places permanents i ja construïdes) i en l'exercici de la seva competència sobre protecció dels animals, també pot establir requisits per a l'especial cura i atenció al brau. Igualment, la sentència aclareix que les comunitats autònomes no tenen per què adoptar mesures concretes de foment en relació amb les corregudes de braus i altres espectacles similars ni tampoc mantenir de forma incondicional totes les manifestacions inherents a les corregudes de toros sense tenir en compte altres interessos i drets protegits, fins i tot altres valors culturals, de vegades contraposats, que han de ser adequadament ponderats.

Aquesta llei té per objectiu regular els espectacles taurins celebrats en places de toros a la comunitat autònoma de les Illes Balears en el marc estatal i estatutari vigent. L'especial risc que comporten els espectacles taurins per als participants, així com per al benestar animal, fa necessària una intervenció pública que garanteixi els drets a la vida i integritat física i a la seguretat de les persones així com el benestar dels animals que són objecte d'aquests espectacles. Per raons històriques, culturals i competencials, els espectacles taurins compten amb una regulació separada de la normativa que s'aplica a la resta d'animals. Per aquest motiu és necessari elaborar un text únic que adapti la regulació estatal a la realitat balear i actualitzi la celebració dels espectacles taurins d'acord amb les exigències normatives en matèria de seguretat i control en els espectacles públics, atenent les peculiaritats i els riscos d'un espectacle amb bous de raça de lídia.

L'article 30.31 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears (EAIB) atribueix a la nostra comunitat autònoma competències exclusives en matèria d'espectacles i activitats recreatives, sense perjudici de les normes de l'Estat. Així mateix li atribueix competències exclusives en matèria d'agricultura i ramaderia (article 30.10 EAIB), protecció de menors (article 30.39 EAIB) i protecció del medi ambient, sens perjudici de la legislació bàsica de l'Estat (article 30.46 EAIB).

Article 1 **Regulació de les festes i els espectacles taurins**

1. Les festes i els espectacles taurins que es celebrin en places de toros a la comunitat autònoma de les Illes Balears resten sotmesos a les condicions regulades en aquesta llei, i de manera supletòria a allò establert a la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà, i a la normativa aplicable en matèria de benestar animal, espectacles taurins i activitats.

2. Només es podran celebrar corregudes de toros d'acord amb aquesta llei i en locals denominats places de toros la construcció de les quals sigui de caràcter permanent i la seva posada en funcionament anterior a l'entrada en vigor de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà.

Article 2 **Competències i tramitació**

Per realitzar un espectacle taurí en una plaça permanent l'empresa promotora presentarà una declaració responsable d'inici i exercici de l'activitat davant l'ajuntament corresponent. En la declaració responsable l'empresa o entitat promotora indicarà que reuneix tots els requisits exigits en aquesta llei i en la resta de normativa d'aplicació, amb menció específica de cadascuna de les sectorials afectades que disposa per dur a terme l'activitat.

Article 3 **Cooperació interadministrativa**

Sense perjudici de les normes reguladores dels mecanismes de cooperació entre les distintes administracions, si l'ajuntament competent corresponent per tramitar un espectacle taurí no disposa de personal tècnic qualificat suficient podrà sol·licitar la cooperació al consell insular competent per raó del territori.

Article 4 **Embarcament, transport i desembarcament**

La realització d'espectacles taurins haurà de complir la normativa sobre transport d'animals en relació amb l'autorització, registre, moviment d'animals, neteja i desinfecció. Per tal que la durada del viatge des de la ramaderia fins a la plaça de toros sigui la mínima indispensable, la ramaderia subministradora dels toros, que ha d'estar inscrita en el Llibre genealògic de la raça bovina de lídia, serà la més propera, en termes de distància, a la plaça de toros on es celebri l'espectacle taurí. Durant aquestes operacions, els toros hauran de ser atesos per personal degudament format i capacitat per a aquesta finalitat. El mitjà de transport i les instal·lacions d'embarcament i desembarcament asseguraran que s'evitin lesions i sofriment als animals i es garanteixi la seva seguretat.

Article 5 **Característiques i reconeixement previs i posteriors a la correguda de toros**

1. Tots els bous que es toregin en places de toros a les Illes Balears hauran de tenir un mínim de 4 anys complerts i en qualsevol cas menys de 6.
2. Els pesos dels toros seran els següents:
 - a) per a places de primera: un mínim de 460 quilos i un màxim de 480 quilos;
 - b) per a places de segona: un mínim de 435 quilos i un màxim de 455 quilos;
 - c) per a places de tercera: un mínim de 410 quilos i un màxim de 430 quilos.

Serà obligatòria la presència d'una bàscula de pesatge en totes les places independentment de la categoria de la plaça de què es tracti.

3. L'empresa haurà de disposar, com a mínim, d'un bou sobrer que compleixi amb els mateixos requisits que els bous que seran torejats, que s'estipulen als apartats precedents 1 i 2 d'aquest mateix article.

4. Un cop arribats a la plaça, els toros seran reconeguts pel servei veterinari i pel president o presidenta de la plaça, que hauran de constatar mitjançant l'aixecament d'una acta, les condicions de benestar físic i psíquic de l'animal, la seva edat,

el pes i l'estat íntegre de les banyes, això últim mitjançant control visual per observar la seva possible manipulació. Així mateix, es farà un control antidopatge dels animals que hagin de ser torejats i dels o les professionals taurins que intervinguin en el toreu, abans i després de l'espectacle. El protocol a seguir per a la realització de les anàlisis serà degudament documentat.

5. El servei veterinari emetrà aquesta acta per escrit respecte de la concurrència o absència de les característiques, requisits i condicions exigibles que s'assenyalen als articles 4, 5, 6 i 7.

6. A la vista d'aquesta acta, el president o presidenta de la plaça resoldrà el que procedeixi respecte de la realització o no de l'espectacle, i l'acta, tindrà, en tot cas, caràcter vinculant per al president o presidenta de la plaça, que podrà, si s'incompleixen els requisits necessaris, cancel·lar la correguda de toros.

7. Finalitzat l'espectacle, es realitzarà pel personal veterinari el reconeixement dels toros per tal de comprovar l'estat sanitari i de benestar de l'animal, i reflectir en una acta les actuacions i incidències. De tot l'espectacle s'aixecarà l'oportuna acta que es lliurarà a les autoritats competents. Els toros seran retornats a l'empresa ramadera que els hagi proporcionat després de la inspecció veterinària corresponent que comprovi l'estat dels animals i, si pertoca, informi sobre lesions i altres incidències que puguin presentar als efectes de prendre les mesures corresponents.

Article 6 **Corrals i chiqueros**

Els animals que hagin de ser torejats hauran d'arribar a la plaça de toros com a mínim 48 hores abans de la celebració de l'espectacle taurí i restaran en els corrals de la plaça amb l'aliment i l'aigua que necessitin per cobrir les seves necessitats nutricionals. Els corrals i chiqueros de la plaça de toros hauran de tenir les condicions idònies per tal d'assegurar el benestar dels animals durant la seva estada, garantint que els animals no pateixin gana, set, incomoditats físiques, pors, angoixes, dolors, lesions, sofriments ni danys de cap mena i puguin ser lliures per expressar les pautes pròpies i naturals del seu comportament. Els toros no podran ser reclosos en els chiqueros de la plaça durant la seva estada. La seva sortida a la plaça es realitzarà des dels mateixos corrals.

Article 7 **Cavalls**

No hi haurà presència de cavalls durant les corregudes de toros.

Article 8 **Celebració de les corregudes de toros a les places**

Les corregudes de toros seran celebrades a la comunitat autònoma de les Illes Balears per professionals inscrits en la secció I del Registre General de Professionals Taurins, és a dir, toreros i toreres, i el seu personal auxiliar. El nombre de toros que es toregin serà com a màxim de 3 per espectacle i la seva participació no durarà més de 10 minuts. Un cop passat aquest temps de 10 minuts seran conduïts i retornats als corrals acompanyats per un ramat de quatre mansos la presència dels quals en els corrals de la plaça serà obligatòria abans de

l'arribada dels toros, és a dir, 48 hores abans de començar l'espectacle.

Article 9 **Celebració de les corregudes de toros**

Els únics utensilis que podran usar el o la professional taurí o taurina i els o les auxiliars durant la celebració dels espectacles taurins són el capot i la muleta. No es podran utilitzar divises, puntes de pica, banderilles, piques, farpes, estocs o espases, verduguets, punyals ni cap instrument punxant que pugui produir ferides i/o la mort del toro. Tampoc no es podrà usar o llançar cap objecte en contra de l'animal, i el capot i la muleta seran l'únic contacte del o la professional taurí o taurina i els o les auxiliars amb el toro.

Article 10 **Dispositius d'assistència sanitària durant les corregudes de toros**

1. Les places de toros permanents hauran de disposar d'infermeria, amb locals fixos d'ús exclusiu per a aquesta finalitat, en condicions que permetin un accés fàcil i directe des de l'interior i l'exterior de la plaça i una evacuació ràpida a l'exterior per a posteriors trasllats a centres hospitalaris.

2. Les infermeries constaran, com a mínim, de dues estances independents i comunicades entre si, una de dimensions suficients per a reconeixement i observació i una altra, amb una superfície mínima de 14 metres quadrats, habilitada per a la realització d'intervencions quirúrgiques.

3. Les dependències de la infermeria hauran de tenir ventilació natural o forçada i il·luminació natural o artificial suficients. Els sòls i parets seran llisos i revestits de materials no porosos que suportin neteja enèrgica i desinfecció. S'haurà de disposar d'un sistema autònom d'energia elèctrica per esmenar possibles talls en el subministrament.

4. L'àrea habilitada per a la realització d'intervencions quirúrgiques disposarà d'un rentamans amb aigua corrent calenta i freda.

5. En els voltants de la infermeria haurà d'existir una sala amb vàter i rentamans per a ús del personal sanitari.

6. Totes les infermeries hauran de comptar amb senyalitzacions de sortida amb enllumenat d'emergència i sistema de protecció contra incendis, d'acord amb la legislació vigent.

7. Les infermeries hauran de tenir, com a mínim, el següent mobiliari i característiques:

a) Taula quirúrgica.

b) Llum zenital quirúrgic.

c) Mobiliari que permeti el suport i emmagatzematge del material quirúrgic.

d) Mobiliari necessari per a reconeixement, cures i observació.

e) El servei mèdicoquirúrgic permanent més avançat en cada moment, que disposarà de locals fixos i de personal especialitzat suficient, per tal d'atendre als o a les professionals taurins, els o les auxiliars i els espectadors o les espectadores.

f) Una ambulància acompanyada d'un servei d'auxili per cada 1.000 espectadors o espectadores, independent del que es presta a la infermeria de la plaça de toros, per a casos

d'emergència i possible evacuació en cas d'accident o crisi sobtada dels espectadors o espectadores.

8. El president o presidenta de la plaça serà l'encarregat o encarregada d'aixecar una acta per tal que es compleixin tots els requisits mencionats en aquest article.

Article 11 **Consum d'alcohol**

En els espectacles taurins que es celebrin en places permanents no es podran vendre ni consumir begudes alcohòliques.

Article 12 **Menors d'edat i sensibilització**

Es prohibeix a les persones menors de 18 anys assistir a les places de toros quan es celebrin espectacles taurins. A dins i a fora de la plaça de toros i en un lloc visible, s'instal·larà un cartell que adverteixi que l'espectacle pot ferir la sensibilitat dels espectadors o espectadores.

Article 13 **Dret a l'accessibilitat universal**

Les places hauran de complir les condicions previstes en la normativa vigent sobre accessibilitat universal, garantint el gaudi de l'espectacle a les persones amb mobilitat reduïda aplicant el que disposa la normativa sobre accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques.

Article 14 **Règim d'assegurances**

1. Serà requisit que a la declaració responsable, la persona física o jurídica acompanyi una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi els possibles danys personals i materials que puguin derivar-se de la celebració de l'espectacle. Aquesta assegurança cobrirà també els danys personals i materials que puguin ocasionar-se durant el desembarcament i l'apartat dels toros quan es realitzin en presència del públic.

2. Aquestes assegurances hauran de tenir les quanties mínimes següents quant al capital assegurat:

- a) 300.000 euros per atendre la responsabilitat civil per danys.
- b) 60.000 euros per mort o invalidesa per a l'assegurança d'accidents.
- c) 6.000 euros per cada atenció, en cas d'assistència mèdica i estada hospitalària.

Article 15 **Règim sancionador**

1. Són infraccions lleus:

- a) Endarrerir l'inici de l'espectacle respecte de l'hora anunciada sense causa justificada.
- b) Incomplir qualsevol tipus de requisit o prohibició que estableix aquesta llei i qualsevol altra infracció que no sigui tipificada com a molt greu o greu, o que, tot i essent tipificada

com a tal, per la naturalesa, l'ocasió o la circumstància hagi de ser classificada com a lleu.

2. Són infraccions greus:

- a) Incórrer en l'incompliment d'allò disposat en els articles 4, 5, 6 i 7.
- b) Alterar fraudulentament les dades referents als animals o fer participar un animal que no compleixi les condicions per participar-hi d'acord amb aquesta llei.
- c) No comptar durant l'espectacle amb un cartell que adverteixi que l'espectacle pot ferir la sensibilitat dels espectadors o espectadores.
- d) Cometre dues faltes lleus en el període d'un any.

3. Són infraccions molt greus:

- a) Organitzar o celebrar espectacles taurins a places de toros permanents sense comptar amb els títols administratius habilitats o incomplint les condicions.
- b) Ometre les mesures exigibles de protecció i benestar dels animals contemplades en els articles 8 i 9.
- c) La presència de menors de 18 anys en les places de toros quan es celebrin espectacles taurins. Es comptarà com una infracció molt greu l'assistència de cada menor d'edat i cada infracció tindrà una sanció individualitzada.
- d) Qualsevol incompliment de les mesures de seguretat i sanitàries exigibles.
- e) Impedir o obstaculitzar el compliment de les funcions d'inspecció dels o les agents de l'autoritat.
- f) Cometre dues faltes greus en el període d'un any.
- g) Administrar als animals qualsevol substància que alteri el seu comportament o les seves aptituds.
- h) Consumir i vendre begudes alcohòliques en places de toros.
- i) Organitzar corregudes de toros o espectacles taurins a places no permanents.
- j) L'incompliment del règim d'assegurances establert a l'article 14.
- k) No complir amb qualsevol dels requisits sanitaris assenyalats a l'article 10.

4. Les infraccions lleus seran sancionades amb multa de 300 a 1.000 euros; les greus, amb multa de 1.001 a 10.000 euros; i les molt greus, amb multa de 10.001 a 100.000 euros.

5. En cas de reincidència, s'imposarà la sanció màxima del nivell que correspongui. I si a aquesta ja li havia correspost una sanció en el seu grau màxim, la infracció serà qualificada en el nivell immediatament superior.

6. A l'efecte de la present llei, hi haurà reincidència quan existeixin dues resolucions fermes pel mateix fet infractor en el període de dos anys o tres per fets de diferent naturalesa en el mateix període.

7. En cas d'infracció greu i d'infracció molt greu comeses en un edifici o local on es celebrin espectacles regulats per aquesta llei s'incoarà d'ofici la revocació de qualsevol llicència d'activitats concedida al titular de l'activitat responsable de la infracció, d'acord amb la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears.

8. Seran competents per a la imposició de les sancions els batles o batlesses dels ajuntaments on s'hagin produït els fets.

9. A més de les persones físiques i jurídiques responsables d'acord amb la normativa estatal, en les corregudes de toros també podrà ser subjecte responsable la persona que ostenti la presidència de la plaça de toros o el seu delegat o delegada quan una infracció enumerada en aquest article hagi estat tolerada o permesa per aquesta persona en l'exercici de les seves funcions.

Disposició addicional primera

Modificació de l'article 4 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà

Es modifica l'article 4 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, que quedarà redactat en els següents termes:

“Article 4

1. Amb caràcter específic es prohibeix així mateix:

a) Els cirques amb animals i l'ús d'animals en festes o espectacles que tinguin per objecte o en sigui un component la mort, tortura, maltractament, danys, burles, sofriments o tractaments antinaturals, abans, durant o després de la festa o espectacle.

b) Els espectacles consistents en baralles de galls, cans o qualssevol altres animals entre si, amb exemplars d'una altra espècie o amb l'home.

c) La filmació d'escenes amb animals en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries o que es difonguin per qualsevol mitjà, que comporti crueltat, maltractaments o sofriment. El dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupin dins un espectacle, queda subjecte a les normes de policia d'espectacles i requerirà l'autorització prèvia de l'òrgan competent de la comunitat autònoma. El dany a l'animal serà sempre i en qualsevol cas simulat.

d) La celebració de competicions de tir a colomí i guatlla, a braç o colomaire, a braç mecànic o tub, o a gàbia.

2. Queden excloses de forma expressa d'aquesta prohibició:

a) Les corregudes de toros, sempre que se celebrin en locals denominats places de toros, la construcció dels quals sigui de caràcter permanent i la posada en funcionament dels quals sigui anterior a l'entrada en vigor de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà.

b) Les festes en les quals participin animals domats, sempre que no suposin maltractament, tortura o mort d'aquests.

c) Les prohibicions previstes en l'apartat 1 d'aquest article quan es tracti d'activitats consistents en relacions naturals entre espècies animals i entre aquestes i els humans, corresponents a modalitats de caça autoritzades per la normativa sectorial cinegètica.

3. No es permetrà l'entrada als espectacles a què fa referència la lletra a) de l'apartat 2 anterior als menors de setze anys.

4. En cap cas, les festes en què els animals puguin ser objecte de maltractaments no gaudiran de cap tipus de finançament total o parcial, ni suport o subvenció d'institucions públiques de les Balears, com la compra d'entrades o el patrocini de la festa, entre altres.

5. Festes tradicionals amb bous fora de les places:

a) A les festes tradicionals amb bous celebrades fora de les places de toros, no s'utilitzaran cordes per lligar al toro per les banyes, estructures metàl·liques amb boles d'estopa enceses o utensilis similars. Tampoc no es podran usar pals, punxes, descàrregues elèctriques o elements similars contra els animals, així com el llançament d'objectes o qualsevol altra pràctica que els provoqui dany.

b) Els animals hauran de disposar en el seu trasllat d'un espai adient que els permeti aixecar-se i tombar-se. Els mitjans de transport hauran de ser concebuts per protegir l'animal de la climatologia adversa. Els animals hauran de ser abeurats durant el transport i hauran de rebre una alimentació apropiada en funció de la durada del trajecte. A la càrrega i descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adient a fi d'evitar danys o patiments a l'animal.

c) Llevat de causes justificades o de força major, el recorregut no podrà excedir del que tradicionalment es ve efectuant. L'organització i, en tot cas, la institució que hagi autoritzat el correbou vetllarà durant tot el recorregut per la seguretat de l'animal i de les persones assistents evitant que aquestes causin maltractament a l'animal.

6. Festes populars amb animals:

a) No es celebraran noves festes populars amb animals creades ni recuperades a partir de l'entrada en vigor de la Llei xx/2017, de ... de ..., de regulació de les corregudes de toros i de protecció dels animals a les Illes Balears.

b) L'ajuntament del municipi on encara es puguin celebrar aquestes festes haurà de comprovar i certificar que es compleixen els requisits de l'article 4.1 i ho haurà de comunicar i certificar amb un informe veterinari a la conselleria competent en matèria de protecció dels animals i ramaderia en compliment d'aquest article.”

Disposició addicional segona **Competències sancionadores**

En l'aplicació d'aquesta llei, la conselleria competent en matèria de protecció animal mantindrà les competències sancionadores relacionades amb la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà.

Disposició addicional tercera **Festes populars amb animals**

1. No es celebraran noves festes populars amb animals creades ni recuperades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears elaborarà un llistat de les festes tradicionals amb animals que es celebren a la comunitat autònoma de les Illes Balears en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei. L'ajuntament del municipi on es celebren aquestes festes haurà de comprovar i certificar amb un informe veterinari que es compleixen els requisits de l'article 4.1 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, modificat d'acord amb aquesta llei i presentarà aquest informe a la conselleria competent en matèria de protecció dels animals i ramaderia en compliment d'aquest article. La conselleria competent dictarà les disposicions reglamentàries necessàries per determinar el compliment de l'article 4.1 de la Llei 1/1992.

Disposició addicional quarta
Modificació de l'article 46.3 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà

Es deixen sense contingut les lletres e), f) i g) de l'apartat 3 de l'article 46 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà i es dona una nova redacció a la lletra d) de la mateixa disposició, d'acord amb el següent tenor literal:

“d) Seran infraccions molt greus els incompliments de l'establert a l'article 4.”

Disposició derogatòria

Es deroguen totes les disposicions que s'oposin a aquesta llei, la contradiguin o hi siguin incompatibles.

Disposició final
Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 27 de juliol de 2017
La secretària primera
Joana Aina Campomar i Orell
El president
Baltasar Picornell i Lladó

1.2. TEXTOS DEBATUTS

1.2.2. RESPOSTES A PREGUNTES FORMULADES EN EL PLE

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la segona sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, debatí les preguntes que es relacionen a continuació:

A) **RGE núm. 7885/17**, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a personal de l'absolut durant aquest estiu, que contestà la consellera de Salut.

B) **RGE núm. 7887/17**, de la diputada Misericòrdia Sugañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament

de les ajudes del PDR als pagesos de les Illes Balears, que contestà el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

C) **RGE núm. 7890/17**, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transparència en la tramesa de documentació per part del Govern, que contestà la consellera de Presidència.

D) **RGE núm. 8490/17**, de la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprofitament d'enquestes per adoctrinar els escolars en contra de la realitat d'Espanya, que contestà el conseller d'Educació i Universitat.

E) **RGE núm. 8492/17**, del diputat Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada d'impostos, que contestà la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques.

F) **RGE núm. 8491/17**, de la diputada Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació del servei SEPAP, que contestà la consellera de Serveis Socials i Cooperació.

G) **RGE núm. 8416/17**, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a energies renovables, que contestà el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

H) **RGE núm. 8485/17**, del diputat Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior, que contestà la consellera de Presidència.

I) **RGE núm. 8447/17**, de la diputada María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a edifici Joan Crespí, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

J) **RGE núm. 8415/17**, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a turisme incívic, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

K) **RGE núm. 8494/17**, de la diputada Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació dels ajuntaments en la convocatòria del Pla anual d'impuls del turisme sostenible, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la tercera sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, debatí les preguntes que es relacionen a continuació:

L) **RGE núm. 8448/17**, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a transport sanitari urgent des de Menorca, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

M) **RGE núm. 8487/17**, del diputat Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a limitació de turistes, que contestà el vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.

N) **RGE núm. 8488/17**, del diputat Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contractació temporal fraudulenta, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

O) **RGE núm. 8489/17**, de la diputada Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a plans d'inspecció de treball, que contestà el conseller de Treball, Comerç i Indústria.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la primera sessió extraordinària de dia 24 de juliol de 2017, debaté les preguntes que es relacionen a continuació:

P) **RGE núm. 7891/17**, del diputat Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el Pla hidrològic, que contestà el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca.

Q) **RGE núm. 8836/17**, de la diputada Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'exercici de la docència en els centres Cervantes i Vara de Rei de Sant Antoni, que contestà el conseller d'Educació i Universitat.

R) **RGE núm. 8837/17**, de la diputada María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la gestió de les oposicions dels docents, que contestà el conseller d'Educació i Universitat.

S) **RGE núm. 8838/17**, de la diputada María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obtenció del títol d'ESO amb dues assignatures suspeses, que contestà el conseller d'Educació i Universitat.

T) **RGE núm. 8839/17**, del diputat Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa al senyal de TDT a zones fosques de la zona nord d'Eivissa, que contestà el vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme.

U) **RGE núm. 8794/17**, de la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a saturació de les urgències hospitalàries, que contestà la consellera de Salut.

V) **RGE núm. 8833/17**, de la diputada Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a renda social garantida, que contestà la consellera de Serveis Socials i Cooperació.

W) **RGE núm. 8795/17**, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa

a negociacions sobre el REB, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

X) **RGE núm. 8848/17**, de la diputada Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indemnitzacions derivades de la Llei 4/2008, que contestà la presidenta del Govern de les Illes Balears.

*Palma, a 27 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

1.5. INFORMACIONS

Ordre de Publicació

A)

Designació d'un membre del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la primera sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, designà, per 47 vots a favor i 7 vots en blanc, la Sra. María José Varela i Pozo com a representant del Parlament al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Ordre de Publicació

B)

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial lliure de bosses d'un sol ús.

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la primera sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, aprovà, per assentiment, la declaració institucional que es transcriu a continuació.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial lliure de bosses d'un sol ús

El consum actual de bosses de plàstic produeix un elevat nivell d'escombraries disperses, suposa un ús ineficaç dels recursos i és previsible que augmentin si no es prenen mesures adequades. Les bosses de plàstic disperses provoquen contaminació en el medi ambient i agreugen el problema generalitzat de la presència d'escombraries a les masses d'aigua, fet que suposa una amenaça per als ecosistemes aquàtics a nivell mundial, amb una especial incidència a la Mediterrània.

A la Unió Europea la mitjana de consum de bosses de plàstic és de 176 bosses per persona i any. Un dels efectes més

greus d'aquest elevat consum és el fenomen conegut com "littering marí" que fa referència als residus marins generats per l'activitat humana amb un 80% del seu origen a terra.

Quan el plàstic arriba a la mar, la llum solar, l'aigua salada i les onades el desintegren en fragments diminuts. La fauna marina, els peixos o les larves acaben menjant aquests plàstics diminuts pensant que són zooplacton, el seu aliment natural. Per tant, literalment ens podem acabar menjant la bossa de plàstic que hem tirat.

La bossa de plàstic és un producte emblemàtic de la cultura d'un sol ús, omnipresent a la nostra societat actual, amb una vida útil efímera de només 15 minuts. Fem un consum insensat de bosses d'un sol ús i, en canvi, són fàcilment substituïbles per sistemes reutilitzables (bosses de cotó, senallons, carretó i d'altres).

En l'àmbit de la Unió Europea existeix un consens sobre el fet que els nivells actuals de reciclatge de bosses de plàstic lleugeres és molt reduït, i sobre el fet que és poc probable que se n'incrementin els nivells en un futur pròxim.

En el cas de les nostres illes, el consum d'envasos i els seus residus és especialment elevat per l'acció acumulativa de l'activitat turística, fet que ha guanyat visibilitat gràcies a la tasca de la majoria d'entitats ecologistes i de protecció del medi ambient amb representació a Balears.

Però també és cert que s'han fet avanços al llarg dels darrers anys amb diferents campanyes de sensibilització en col·laboració amb centres educatius, PIMEF, PIMECO, AFEDECO, *Diario de Mallorca*, Cooperativa d'Apotecaris, o el cas de Formentera, que des de l'any 2010 no permet la distribució de bosses de plàstic d'un sol ús als comerços de l'illa.

Per aquest motiu, des del Parlament de les Illes Balears ens fem ressò de la commemoració de la desena edició del Dia Internacional Lliure de Bosses, que va tenir lloc el passat dia 3 de juliol, arran de la iniciativa impulsada per Rezero (Fundació de Prevenció de Residus i Consum) amb el suport de Recircula. Aquesta convocatòria va néixer l'any 2008 en l'àmbit de Catalunya i des de l'any 2010 ha esdevingut internacional amb la col·laboració de GAIA Internacional i Zero Waste Europe.

Enguany la celebració és especialment rellevant, atès que a les Illes Balears s'està desenvolupant la primera llei balear de residus que necessàriament comportarà mesures destinades a reduir i limitar la distribució i la comercialització de les bosses de plàstic d'un sol ús en consonància amb allò que preveu la Directiva (UE) 2015/720 del Parlament Europeu i del Consell, referida a la reducció del consum de bosses de plàstic lleugeres.

Per tot això, des del Parlament de les Illes Balears,

1. Manifestam el nostre compromís ferm en la consecució dels objectius establerts a la normativa comunitària pel que fa als objectius de reducció de les bosses de plàstic lleugeres als comerços.

2. Instam el Govern de l'Estat a l'adaptació de la normativa de residus a les disposicions i als preceptes que estableix la Directiva (UE) de reducció del consum de bosses de plàstic lleugeres, prevista amb data límit el novembre de 2016.

3. Encoratjam el Govern de l'Estat a aprofundir en els compromisos adquirits com a part signant del Conveni de Barcelona, i en concret en el Protocol sobre la protecció de la Mediterrània contra la contaminació d'origen terrestre per prevenir la seva causa principal, el malbaratament i l'abandonament de les bosses de plàstic d'un sol ús.

4. Així mateix, traslladam al Govern de les Illes Balears l'encomanda de seguir treballant per tal que la futura llei autonòmica de residus permeti la transició en la substitució de les bosses de plàstic d'un sol ús per d'altres sistemes reutilitzables i biodegradables amb progressivitat, cercant l'acord i el consens amb els comerços i els consumidors, i amb la previsió d'instruments econòmics com preus, impostos o taxes que en desincentivin el seu consum.

5. Finalment, s'aprova donar trasllat d'aquests acords al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, al Govern de les Illes Balears, als consells insulars, a la FELIB, als senadors i les senadores representants de les Illes Balears a la cambra alta, i a la Secretaria del Conveni de Barcelona (MEDU, Unitat de Coordinació del PAM).

Ordre de Publicació

C)

Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple RGE núm. 8486/17 i 8496/17.

En el Ple del Parlament de les Illes Balears, a la tercera sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, es retiraren les dues preguntes esmentades, presentades pels diputats Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, i Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relatives a l'Hospital Can Misses i a contractació de personal de l'Institut Balear de la Natura, respectivament.

Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

D)

Rebuig de l'escrit RGE núm. 8535/17, de sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu de les Illes Balears sobre el Dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 5311/17, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, relativa a comercialització d'estades turístiques a habitatges.

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la quarta sessió extraordinària de dia 18 de juliol de 2017, rebutjà, després del debat pertinent, per 25 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció, l'escrit indicat a l'enunciar, presentat pel Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears.

Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

E)

Decaïment de la Pregunta amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple RGE núm. 7888/17.

En el Ple del Parlament de les Illes Balears, a la primera sessió extraordinària de dia 24 de juliol de 2017, quedà decaïda la pregunta esmentada, de la diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat de l'aparcament de Son Espases, atesa l'absència d'aquesta diputada.

*Palma, a 27 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Ordre de Publicació

F)

Retirada de la Proposició de llei RGE núm. 3206/16, per modificar la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la tercera sessió extraordinària de dia 24 de juliol de 2017, després del corresponent debat, aprovà, per 29 vots a favor, 4 vots en contra i 20 abstencions, la proposta de retirada de la proposició de llei indicada a l'enunciat.

*Palma, a 27 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 27 de juliol de 2017, admet a tràmit les preguntes amb sol·licitud de resposta escrita següents.

*Palma, a 27 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

A)

RGE núm. 8873/17, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a places turístiques a Platja de Palma.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes noves places turístiques s'han donat d'alta a la Platja de Palma entre 2012 i 2017?

Palma, a 19 de juliol de 2017
El diputat
Josep Melià i Ques

B)

RGE núm. 9092/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les habitacions destinades al personal sanitari a l'antic Can Misses (1).

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Qui o què gestiona les habitacions de l'antic Can Misses destinades al personal sanitari?

Palma, a 21 de juliol de 2017
El diputat
Vicent Serra i Ferrer

C)

RGE núm. 9095/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les habitacions destinades al personal sanitari a l'antic Can Misses (2).

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Exerceix algun tipus de gestió directa l'Íbsalut en relació amb les habitacions de l'antic Can Misses destinades al personal sanitari?

Palma, a 21 de juliol de 2017
El diputat
Vicent Serra i Ferrer

D)

RGE núm. 9096/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preu de les habitacions de l'antic Can Misses (1).

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Existeix algun estudi econòmic que avaluï el preu anunciat inicialment pels membres del Govern per a les habitacions de l'antic Can Misses destinades al personal sanitari?

Palma, a 21 de juliol de 2017
El diputat
Vicent Serra i Ferrer

RGE núm. 9107/17, de la diputada Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renda social garantida en el mes de juny de 2017.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quin és el nombre d'ajudes sol·licitades de la renda social garantida en el mes de juny de 2017? Indicau el nombre i l'import de les ajudes sol·licitades, de les concedides i separades per municipis.

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
Sandra Fernández i Herranz

E) **RGE núm. 9097/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preu definitiu de les habitacions de l'antic Can Misses.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Ens pot informar del preu definitiu de les habitacions de l'antic Can Misses destinades al personal sanitari?

Palma, a 21 de juliol de 2017
El diputat
Vicent Serra i Ferrer

F) **RGE núm. 9098/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudi econòmic en relació amb el preu definitiu de les habitacions de l'antic Can Misses.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Existeix algun estudi que avaluï el preu definitiu de les habitacions de l'antic Can Misses destinades al personal sanitari?

Palma, a 21 de juliol de 2017
El diputat
Vicent Serra i Ferrer

G) **RGE núm. 9099/17, del diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ocupació de les habitacions de l'antic Can Misses.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Ens pot informar de quina ha estat, fins ara, l'ocupació de les habitacions a l'antic Can Misses destinades al personal sanitari?

Palma, a 21 de juliol de 2017
El diputat
Vicent Serra i Ferrer

I) **RGE núm. 9141/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Mallorca.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes persones s'han vist beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Mallorca durant la present legislatura?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

J) **RGE núm. 9142/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos bàsics de policia a Eivissa.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quan té previst la conselleria impartir cursos bàsics de policia a Eivissa?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

K) **RGE núm. 9143/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos bàsics de policia a Menorca.**

H)

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quan té previst la conselleria impartir cursos bàsics de policia a Menorca?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

L)
RGE núm. 9144/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudiants d'Eivissa del curs de policia 2017 que han rebut beques.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quants estudiants d'Eivissa del curs de policia de 2017 han rebut beques o ajuts per poder realitzar el curs?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

M)
RGE núm. 9145/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudiants de Menorca del curs de policia 2017 que han rebut beques.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quants estudiants de Menorca del curs de policia de 2017 han rebut beques o ajuts per poder realitzar el curs?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

N)
RGE núm. 9146/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitats percebudes per traslladar-se a Mallorca per al curs bàsic de policia.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quina quantitat econòmica han rebut els estudiants d'Eivissa, Formentera i Menorca per poder traslladar-se a Mallorca a realitzar el curs bàsic de policia?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada
María Tania Marí i Marí

O)
RGE núm. 9147/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Eivissa.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures de serps s'han portat a terme a Eivissa durant els anys 2015, 2016 i 2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

P)
RGE núm. 9148/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Formentera.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures de serps s'han portat a terme a Formentera durant els anys 2015, 2016 i 2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

Q)
RGE núm. 9149/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Menorca.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures de serps s'han portat a terme a Menorca durant els anys 2015, 2016 i 2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
María Tania Marí i Marí

R)
RGE núm. 9150/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captures de serps a Mallorca.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada

sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures de serps s'han portat a terme a Mallorca durant els anys 2015, 2016 i 2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada

María Tania Marí i Marí

S)

RGE núm. 9151/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa d'Eivissa.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures s'han vist beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa d'Eivissa durant la present legislatura?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada

María Tania Marí i Marí

T)

RGE núm. 9152/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Menorca.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures s'han vist beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Menorca durant la present legislatura?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada

María Tania Marí i Marí

U)

RGE núm. 9153/17, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Formentera.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes captures s'han vist beneficiades de les ajudes per habitatge a l'illa de Formentera durant la present legislatura?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada

María Tania Marí i Marí

V)

RGE núm. 9155/17, de la diputada Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions responsables per comercialitzar estades turístiques a habitatges.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quantes declaracions responsables per comercialitzar estades turístiques a habitatges s'han presentat des de juliol de 2016 fins ara?

Palma, a 21 de juliol de 2017

La diputada

Antònia Perelló i Jorquera

W)

RGE núm. 9156/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Eivissa.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quants alumnes s'han escolaritzat fora del període ordinari a l'illa d'Eivissa durant el curs 2015-2016 i el curs 2016-2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada

Sara Ramon i Roselló

X)

RGE núm. 9157/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Mallorca.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quants alumnes s'han escolaritzat fora del període ordinari a l'illa de Mallorca durant el curs 2015-2016 i el curs 2016-2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017

La diputada

Sara Ramon i Roselló

Y)

RGE núm. 9158/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Menorca.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quants alumnes s'han escolaritzat fora del període ordinari a l'illa de Menorca durant el curs 2015-2016 i el curs 2016-2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
Sara Ramon i Roselló

Z)

RGE núm. 9159/17, de la diputada Sara Ramon i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alumnes escolaritzats fora del període ordinari a Formentera.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quants alumnes s'han escolaritzat fora del període ordinari a l'illa de Formentera durant el curs 2015-2016 i el curs 2016-2017?

Palma, a 24 de juliol de 2017
La diputada
Sara Ramon i Roselló

AA)

RGE núm. 9161/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a responsable d'infermeria d'Atenció Primària del Verge del Toro.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula a la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Per què a la convocatòria per lliure designació del lloc de treball responsable d'infermeria de l'equip d'Atenció Primària Verge del Toro de Maó no s'ha inclòs el requisit de coneixement de llengua catalana que es preveu a la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística?

Palma, a 25 de juliol de 2017
El diputat
Nel Martí i Llufríu

AB)

RGE núm. 9162/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a responsable d'infermeria d'Atenció Primària Canal Salat.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula a la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Per què a la convocatòria per lliure designació del lloc de treball responsable d'infermeria de l'equip d'Atenció Primària Canal Salat de Ciutadella no s'ha inclòs el requisit de coneixement de llengua catalana que es preveu a la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística?

Palma, a 25 de juliol de 2017
El diputat
Nel Martí i Llufríu

AC)

RGE núm. 9163/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a supervisor/a d'Unitat d'urgències hospitalàries del Mateu Orfila.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula a la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Per què a la convocatòria per lliure designació del lloc de treball supervisor/a d'Unitat d'urgències hospitalàries de l'Hospital Mateu orfila no s'ha inclòs el requisit de coneixement de llengua catalana que es preveu a la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística?

Palma, a 25 de juliol de 2017
El diputat
Nel Martí i Llufríu

AD)

RGE núm. 9164/17, del diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a supervisor/a d'Unitat d'urgències d'hospitalització de cirurgia, oftalmologia i urologia del Mateu Orfila.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula a la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Per què a la convocatòria per lliure designació del lloc de treball supervisor/a d'Unitat d'urgències d'hospitalització de cirurgia, oftalmologia i urologia de l'Hospital Mateu orfila no s'ha inclòs el requisit de coneixement de llengua catalana que es preveu a la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística?

Palma, a 25 de juliol de 2017
El diputat
Nel Martí i Llufríu

AE)

RGE núm. 9165/17, del diputat Nel Martí i Llufrí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a requisit de llengua per a supervisor/a d'Unitat d'urgències d'hospitalització de pediatria i obstetrícia/ginecologia del Mateu Orfila.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula a la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Per què a la convocatòria per lliure designació del lloc de treball supervisor/a d'Unitat d'urgències d'hospitalització de pediatria i obstetrícia/ginecologia de l'Hospital Mateu orfila no s'ha inclòs el requisit de coneixement de llengua catalana que es preveu a la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitat lingüística?

Palma, a 25 de juliol de 2017
El diputat
Nel Martí i Llufrí

3.17. INFORMACIÓ

Ordre de Publicació

A)

Habilitació de dia 24 de juliol de 2017 per tal de dur a terme les sessions plenàries extraordinàries sol·licitades mitjançant els escrits 8849/17 i 8851/17.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 24 de juliol de 2017, conformement amb l'establert als articles 66.2 i 97.2 del Reglament de la cambra i 45.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i atès l'acord adoptat per les sessions de la [Diputació Permanent](#) del dia de la data respecte de les sessions plenàries extraordinàries abans esmentades, acorda d'habilitar dia 24 de juliol de 2017 per tal que es pugui procedir a la celebració de les sessions de què es tracta.

*Palma, a 24 de juliol de 2017
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Ordre de Publicació

B)

Correcció d'errada advertida a les versions catalana i castellana de la [Llei 2/2017, de 27 de juny, de declaració del Parc Natural Marítimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos](#) (BOIB núm. 81, de 4 de juliol de 2017).

Atès que s'ha detectat l'existència d'una errada a les certificacions catalana i castellana de la Llei 2/2017, de 27 de juny, de declaració del Parc Natural Marítimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos (BOIB núm. 81, de 4 de juliol de 2017), es publiquen les rectificacions següents:

A la versió catalana

A la taula de coordenades de l'article 2.2., a la columna central on diu "Latitud" ha de dir "**Longitud**"; i a la columna de la dreta, on diu "Longitud" ha de dir "**Latitud**".

A la versió castellana

A la taula de coordenades de l'article 2.2., a la columna central on diu "Latitud" ha de dir "**Longitud**"; i a la columna de la dreta, on diu "Longitud" ha de dir "**Latitud**".

A la seu del parlament, 25 de juliol de 2017
El president del Parlament de les Illes Balears
Baltasar Picornell i Lladó

4. INFORMACIONS

Ordre de Publicació

A)

Resolució en relació amb la constitució d'una borsa ordinària d'interins d'assessors facultatius del Parlament de les Illes Balears, especialitat en informació i comunicació.

La Mesa del Parlament, en sessió de dia 21 de juny de 2016, d'acord amb el que estableixen els articles 7, 12 i 13 de l'Estatut de Personal del Parlament de les Illes Balears, i d'acord amb l'oferta pública d'ocupació del Parlament de les Illes Balears per a l'any 2016, acordà d'aprovar la convocatòria per proveir una plaça de funcionari de carrera del cos d'assessors facultatius del Parlament de les Illes Balears, la plaça de cap de servei de Comunicació i Divulgació Institucional del Parlament de les Illes Balears, del cos d'assessors facultatius, especialitat en informació i comunicació (grup A, subgrup A1, nivell 28 i complement específic de 1.565,69 €), per concurs oposició i torn lliure, i publicar les bases d'aquesta al *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*. Les bases esmentades es publicaren al BOPIB núm. 52, de dia 23 de juny de 2016.

La base novena de la convocatòria preveu la constitució d'una borsa ordinària d'interins d'assessors facultatius del Parlament de les Illes Balears, especialitat en informació i comunicació, per cobrir interinitats en aquest cos, com a resultat de la finalització del procés selectiu, tot d'acord amb l'establert a les normes vigents aprovades per la Mesa en sessió de dia 21 de juny de 2016 en matèria de creació de borses de funcionaris interins, i al Decret 30/2009, de 22 de maig, pel qual s'aprova el procediment de selecció de personal funcionari interí al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per aquests motius, la Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 27 de juliol de 2017, acorda d'aprovar la resolució següent:

Resolució

1. La creació d'una borsa per a la selecció de funcionaris interins del cos d'assessors facultatius del Parlament de les Illes

Balears, especialitat en informació i comunicació, a fi que puguin realitzar les substitucions que pertocuin amb motiu de baixes al servei actiu per IT, maternitat o paternitat, permisos i llicències, excedències, vacances, serveis especials i d'altres situacions administratives que es produeixin entre els funcionaris de carrera del cos d'assessors facultatius del Parlament de les Illes Balears, especialitat en informació i comunicació.

2. L'ordre de prelatió vindrà determinat per la puntuació final obtinguda, de major a menor, per la qual cosa l'esmentat ordre de prelatió queda establert de la forma següent:

Relació	Puntuació final
1 Sra. Serrano Moreno, Yolanda	48,73
2 Sra. Rado Bestard, María Lourdes	43,59
3 Sra. Navas Pérez, Sonia Belén	42,13
4 Sr. Álvarez Rodríguez, Daniel	40,53

3. En relació amb el funcionament de la borsa, les substitucions es realitzaran per ordre correlatiu a la puntuació obtinguda, de major a menor. Quan es produeixi una vacant, s'oferirà ocupar la plaça com a funcionari interí o funcionària interina a la persona membre de la borsa que pertocui per ordre de prelatió.

4. Mentre ocupin les places com a membres del cos d'assessors facultatius, les persones seleccionades tindran la condició de funcionaris interins del cos esmentat i rebran les retribucions que corresponguin al lloc de feina que ocupin en cada moment.

5. D'acord amb les normes generals de constitució de borses de funcionaris interins del Parlament de les Illes Balears, la borsa tindrà una durada de tres anys des del dia següent a la publicació al BOPIB. En relació amb el funcionament de la borsa, en tot allò no previst a la present resolució s'estarà al que disposen les normes generals de constitució de borses de funcionaris interins del Parlament de les Illes Balears i, de manera supletòria, al Decret 30/2009, de 22 de maig, pel qual s'aprova el procediment de selecció de personal funcionari interí al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

6. Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es poden interposar els recursos següents:

a) Directament el recurs contenciós administratiu davant la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent de la publicació de la resolució.

b) El recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes, comptador a partir del dia següent de la publicació de la present resolució. Contra la desestimació expressa del recurs de reposició es pot interposar el recurs contenciós administratiu davant la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en el termini de dos mesos, comptadors a partir de l'endemà de rebre la notificació de la desestimació del recurs de reposició. Un cop transcorregut un mes de la interposició del recurs potestatiu de reposició sense que s'hagi notificat la resolució, s'entén desestimat per silenci i es pot interposar el recurs contenciós administratiu davant la Sala contenciosa

administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Palma, sense limitació de temps.

c) No obstant l'anterior, es pot exercitar, si n'és el cas, qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent. Tot això de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

A la seu del Parlament, 27 de juliol de 2017
El president del Parlament de les Illes Balears
Baltasar Picornell i Lladó

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
